

Dr. C. S. Srinivasan

Dr. C. S. Srinivasan

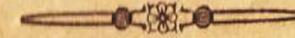
அநாதிகம்.

சந்தியாகுமையாரெனப்

பெயர்வழங்கும்

அர்ச். யாகப்பர்

அம்மானை.

இது

தெல்லிப்பழையில் வசித்திருந்த

பேதுருப்புலவனால்

1647-ம் வருடத்தில் இயற்றப்பட்டது.

அதிசரேஷ்டரனுமதியுடன்

முன்பதித்த பிரதிக்கணங்க,

யாழ்ப்பாணம்

அச்சுவேலி ஞானப்பிரகாச யந்திரசாலையிற்

பிரசரிக்கப்பட்டது.

முன்றும் பதிப்பு.

1930.

895
PED

**இந்நூலாக்கியோனின்
மாணக்கரொருவரா லியற்றிய
பொதுப்பாயிரம்.**

பெரியவியாக்கோபாய்ப் பிறங்கிடுசந்தயாகாய்
அரியயாகப்பெணும் அன்பன்றிருக்கதையை
இலங்காபுரியிருக்கும் யாழ்ப்பாணராச்சியத்தில்
தலங்குமெண்ணூல்பதிக்குந் தங்கமுடிபோலுயர்ந்த
வல்லிக்கிராமமெனில் வளர்ந்தகிருநகராம்
தெல்லிக்கிராமமெனூஞ் சீர்சிறந்தபேரூரில்
அம்புவியெங்கு மரியமுறைநடத்துங்
*கொம்பாந்யுதேசேசுக் கூட்டத்திலுள்ளகுரு
காரிருள்போல்வந்த கணபகையைக்கிவளர்
பேர்சுவாங்கறுவாலாம் பெரியசன்யாசிகையால்
கல்வினமேற்கல்லாய்க் கனகமுடிமூன்றுவைத்து
அல்லலுறுபாவ மலிழக்கப்பிணிக்கப்பிணிக்கவரம்
பெற்றசிட்டபேதுருவும் பேர்பெரியபாலுவுவும்
உற்றமறைக்காய்மரித்த வுண்மைமுகார்திரத்தால்
கட்டியகோயில் தன்னிற் கர்த்தன்றிருவருளால்
சிட்டஞானஸ்நானஞ் சீருலவவேதரித்தேதான்
தானுயிருக்குஞ் சருவேஸ்பான்மறையின்
ஞானகுருத்தனையால் நீதிக்கீழ்நீஸ்தவனும்
ஆரியர்கோத்திரத்தேதான் அன்புநெறிநீதியுள்ளோன்
சீரியபேதுரென்போன் சிந்தைமிகக்கொண்டாடி
நம்புங்கிரணமென நானிலமெங்கும்விளங்குங்
கொம்பாந்யுதேசேசுக் கூட்டத்திலுள்ளகுரு
தவசெபங்களிற்சிறந்த தன்மநெறிநீதியுள்ள
சுவாங்கறுவால்லுயிசென்னுந் தாயோனுரைப்படிக்கு
எப்பொருட்குங்கர்த்தாவை எங்கும்நிறைவோனை
தப்பில்லாநீதியுறை தாய்மரியைப்பெற்றெடுத்து
ஆண்டாயிரமு மறுதூறுமாறேழும்
மிண்டுமோரஞ்சும் விளங்கவேசென்றவந்நான்
கார்த்திகைமார்கழியாங் காணுயிருமாதமதில்
கீர்த்தியுள்ளசெந்தமிழாற் கிளத்தினூரிக்கதையை
அந்தமுடனிதனை அம்மாணப்பாலுனையாய்ச்
செந்தமிழினுலறியச் செப்பினார்யாவருக்கும்
ஆனதினூலிந்த வரியகதைகாரணமாய்
மாநகரோரேகேட்டு மகிழ்ச்சியதுகொள்வீரே
இக்கதையைப்பாடினது என்னுடையஆசரியன்
தக்கமனதாய்க்கேட்டுத் தற்பாணப்போற்றிடுவீர்.

* சேசுசபைக்குருமாருக்கு அக்காலத் திச்சொல் வழங்கினது.

அராதிரம்.

சுத்தியோகுமையோரென்பு

பெயர் வழங்கும்

அர்ச். யாகப்பர் அம்மாவின.

காப்பு.

வேண்பா.

பொற்புடைய மெய்தேவ புத்திரனார் தம்முடைய
பற்றுடைய சீடருள்ளே பண்புடைய—அர்ச்சியசிட்ட
யாகப்ப ரின்சரிதை இன்பமுடன் பாடுதற்கு
ஏகபரா என்னுள் ளிரு.

சிறப்புப்பாயிரம்.

அம்மாணை.

நேர்தங்குநர்தன் நிறைந்ததிருவருளால்
பார்தங்குநேமையெனும் பட்டணத்தில்தீற்றிருக்கும்
சீர்தங்குபாப்பின் திருமுடியுஞ்செங்கோலும்
பேர்தங்குவாழ்ந்திருக்கப் பேருலகுதான் விளங்கச்
செங்கோல்முடிபுனைந்த சீர்வேந்தர் தாஞ்சிறக்க
மங்காக்கிழைத்துசபை மாநிலமெல்லாந்தழைக்க
ஆதிக்குவந்தேற்ற அன்பர்களுமீடேற
நீதிமுறைநடக்க நீன்புனியெங்குஞ்செழிக்க
கொள்ளைநோய்குட்டங் கொடியபகையாதியன்
எள்ளளவுமின்றி யிருக்கவிந்தமேதினியோர்
மாரிபெய்துநெல்வினைய மாநிலமெங்குஞ்சிறக்க
வாரிமிகுந்தோங்க வையகத்தோர்கொண்டாட
பாலும்பழமும் பலசிறப்புமுண்டாக
மேலுஞ்சுகமாக மேதினியோர்வீற்றிருக்க
ஒன்பதுமாத முயர்பாணைத்தன்வயிற்றில்
அன்புடனேவைத்திருந்த அன்னைமரிக்கஞ்சல்செய்தேன்
வேதாவையீன்றுவைக்க வேறிடமில்லாததுபோல்
தீதாங்கமுதைபசுச் சேர்ந்தொதுங்குந்தொட்டிவிடே
தாதாவையீன்றுவைத்த தாய்மரிக்கேயஞ்சல்செய்தேன்
மாதாவாயாதி மகளாகிமானிலத்தில்

ிதில்லாஓர்வடிவாய்ச் சென்மமறுவில்லாமல்
 ஏதமகலவந்த ராசகன்னிக்கஞ்சல்செய்தேன்
 ஆதிக்கணக்க னரியலுக்கேசுவென்போன்
 ிதியுடனுன்னுறுப்பை நேசமுடனோர்படத்தின்
 உன்மகனாரசொல்ல வுவந்தெழுதப்பட்டதன்மை
 யின்னுந்தவவடிவே மெய்யின்மணிவிளக்கே
 உன்னுதவிகொண்டு உயர்சலொமைமைந்தனுக்கு
 இவ்விலைமேலம்மாளை யான்பாடவேயருள்வாய்
 அந்தமுறும்வானு மவனியதுந்தான்படைத்த
 கந்தமுறுநீ திக் கடவுள்தனையேந்திக்
 காற்றுமழைவெயிலும் கானகமுந்தான்நடந்து
 வேற்றுர்க்குப்போனீர்நீர் மேதனியேயர்க்காகவல்லோ
 வாளுடாதம்முடனே மாநிலத்திற்றங்கியந்நான்
 சேனாடர்போற்றத் தினம்பணிசெய்திருந்து
 ஆறிருவருக்குமுத லாகிமறைக்காய்மரித்து
 பேறுடையவானிருக்கும் பெரியயாக்கோபுவுடை
 அம்மாளைகற்றோர்முன் னவனிதனிற்பாட
 எம்மாண்டவரையருள் சாக்கினியேமுன்னடவாய்
 செபதேயுபெற்றெடுத்த திருமகனின்காதைசொல்லத்
 தவியாகசோதியுடை தாயேநீமுன்னடவாய்
 உன் தங்கையசாகி உன்மேலேபடசமுற்று
 நன் தங்கையானின்னுள் நன்சலொமைமைந்தனுக்கு
 தூயதமிழாற்றெரிந்து தொல்காவியம்பாட
 தாயாந்திருமரியே தயவாகமுன்னடவாய்
 எய்மிறைவன்முன்னு யிருப்பீபான்கதைபாட
 அம்பையிசவேலீன்ற அன்பினேமுன்னடவாய்
 மாநகரம்மிக்க மகிமையென்பாளுதனில்
 தாபைதியான தன்மன்கதைபாட
 ஆனசுமாளிகையில் அன்றுசநகைபெற்றவனே
 வாளுதிதன்சுதனை வந்தெனக்குமுன்னடவாய்
 எந்தவிதமோவறியேன் ஏகன் றிருவருளால்
 செந்தமிழ்ப்புன்றமிழாற் செய்பதுணிர்துகொண்டு
 பாடுகிறேனென்சொற் பழுதாயிருந்தாலும்
 தேடரியவிக்கதைபைத் திங்ககற்றியேற்பிரே
 பாண்டிச்சுக்கரையதனிற் பரதர்க்கோத்திரத்தோர்
 வேண்டுசந்தியோசுகதை விருந்தப்பாவாயுரைத்தார்
 வேறுமிதவன்றி வேண்டுப்பெரி யீயார்கள்
 கூறினாடுமெத்தக் குறிப்பானகாரியங்கள்

னுனதெல்லாங்கற்றுணர்ந்து அற்புத்தியோடுலகர்
 தானறியவிக்கையைச் சாற்றுகிறேன்கேட்டருளீர்
 வாம்பரிமேலேறி மகிமைச்சுவடணிந்து
 காம்பணியீதி நடந்துசந்தியாகுவுக்கு
 எச்சரிக்கையாக விலங்கியபாழ்ப்பாணமதில்
 பச்சிலைப்பள்ளியென்னும் பற்றிற்கிழாவியிலே
 கொம்பாஞ்யதேசேசுக் கூட்டத்திலுள்ளவர்கள்
 நம்பிச்சமைத்துவைத்த நல்லாலயத்திருந்து
 ஆருந்தமைத்தேடி அஞ்சலிக்கவாறவர்க்குத்
 தேறுமனந்தவஞ் செய்தேயிருப்பதுமெய்
 செய்நவத்திறற்கோடி செனங்கனிங்கேவாறர்கள்
 ியமறவிங்குவந்தோ ராசையுற்றுக்கேட்பதற்கு
 அம்புலியெங்கும் அரியகதிர்போல்கிளங்கும்
 கொம்பாஞ்யதேசேசுக் கூட்டத்திலுள்ளவர்கள்
 கூடலெனும்மதுரைக் கொற்றநகர்தன்னில்வந்து
 பாடுமகவல் பழுதில்லாப்பாவாக்கி
 இங்கணுப்பும்புஸ்தகமும் ஏற்றவாசொற்படிக்கும்
 சங்கத்தைச்சேர்த்திருக்கும் சற்குருக்கன்சொற்படிக்கும்
 எங்குமொருபொருளா மேகபரனருளால்
 அங்கங்கிருக்கு மலரினுறைசெந்தேனை
 தங்குமளியெடுத்ததுத் தானொன்றாய்க்கூட்டுதல்போல்
 துங்கக்கவிதைசெய்யத் துணிர்தேனையம்மாளை

கதைபின் வரலாறு.

விருந்தம்.

சர்ப்பத்தினுருவமாகித் தழுவும்மலகைமுன்னுள்
 அற்பமாமதியையுள்ள அரிவையைமோசம்போக்கி
 துற்குணம்வருத்துமந்தத் துயர்களையகற்றவந்த
 அற்புத்தகிள் தின்சீஷ னரியசந்தியாகுவென்போன்

1

உதித்திடுபதியின்வாறு முவந்ததாய்தந்தைவாறும்
 விதித்தவரிடத்தேசுத்தன் விரும்பியேவசித்துளானம்
 பதித்திடும்வாறுமீனப் பகைஞரைவென்றவாறும்
 மதித்திடுமறைக்காய்த்துஞ்சி மகிமையைடைந்தவாறும்

2

திருவுடலிறந்தவாறுத் தீயவர்பகைத்தவாறும்
 ஒருபொருளானவாதி யுதவியவாறும்மண்ணிற்
 மருவந்தன்னினாருந் தழைத்திடவருளும்வாறும்
 வருவதேகேளும்மார்தர் மனமதேமகிழத்தானே

3

அம்மாலை.

இரிலத்தேதார்தான் தோறு மேத்துங்கலிலைநகர்
 தன்னிற் பெருமைகளுந் தங்குசெப்தேயு
 மாணர்சலோமையுடன் வாழ்ந்தேயிருந்ததுவும்
 தேராவன்வயிற்றிற் சிறந்தகருத்தோன்றியதும்
 புத்திரனைப்பெற்றதுவும் போதவளர்த்ததுவும்
 சுத்தசந்தியாகு தொழில்செய்தவாழ்ந்ததுவும்
 சுத்தனுடைமுன்னான்கு காரியப்போதானை
 உத்தமவப்பொஸ்தலரில் ஓராளாயுற்றதுவும்
 ஏகபரன் றுமுமுன்னு மிவ்வுலகைவிட்டபின்னும்
 ஆகங்கனித்துவிடு வன்பாய்கடந்ததுவும்
 பன்னிருவாதுஞ்சமுன்னம் பாதகனைரோதைகையால்
 உன்னிமறைக்கா யுயிரைவிடுத்ததுவும்
 ஆத்தமம்மோக்கிஷத்தி லாதியிடஞ்சென்றதற்பின்
 ஏத்துமிவாசிஷ ரிழவுகொண்டாடியதும்
 சுத்தன்றிருவுடலைத் தோணிதனிலேற்றியதும்
 அத்துறையைக்கீ அமலன்றிருவருளால்
 ஏற்றவெஸ்பாளுவெனு மெண்ணரியமாநகரில்
 தோற்றுமுருவுடனே சுத்தனுடல்வந்ததுவும்
 அந்தத்துறையில்வந்து அரசாயப்பட்டணமாள்
 கொந்தாமழகமங்கை கூறுமுலோப்பவிடம்
 உத்தாரக்கேட்க உறுதவத்தோர்சென்றதும்
 வித்தாரமின்னாரும் வேந்தரிடம்விட்டதும்
 முப்பொழுதுதந்தானை முதல்வன்றிருவருளால்
 அப்பொழுதுசுத்தனுடல் அக்கிருந்தகாரணமும்
 அவ்வரசன்றனு மதிகமுனிவோடு
 செவ்வையுள்ளோரைப்பிடித்துச் சேமத்தில்வைத்ததுவும்
 அன்றிரவிளாஞ்சுவந்து அவரைவிடுத்ததுவும்
 சென்றவரைப்பின்பிடிக்கத் தீயனனுப்பியவர்
 பாலத்திலுவிழ்ந்து பாழ்பட்டுப்போனதுவும்
 ஆலத்தோனை அரசன்மனமிளகி
 உன்னுந்திருவேதத் துட்பட்டகாரணமும்
 இன்னமும்மேலாப்பா ளிடறுசெய்தகாரணமும்
 சீலாப்பரிசுத்தனுடல் சிறப்பாயடக்கியதும்
 வாஷமுள்ளவேதமதில் வஞ்சியின்னவந்ததும்
 ஓதுமிந்தக்காரணங்க ளுலகோருணர்ந்தறிய
 ஆதிதீருவருளால் அறபுதங்களானதெல்லாம்
 பின்னாலுரைத்திடுவேன் பேருலகிலுள்ளோரே
 எந்தானுங்கேட்கி இனிமையுறுவாழ்விடு

அவையடக்கம்.

விநந்தம்.

அன்பரநிரண்டுபேரு ளந்தராளிந்தியாவில்
 இன்புசேர்சோதிவேத மியற்றுசந்தொம்மைதாளும்
 அன்புசேர்சவியேரான வருந்தவக்குருவின்றானும்
 என்சிரமீதுகொண்டே னிக்கதைடாத்தத்தானே

முன்னவர்பெரியோர்கற்றேரார் முனிவர்கூனிக்குமுன்னே
 உன்னியான்சொல்லவெண்ணற் குவமையேதெண்ணிச்சொல்வேன்
 பொன்னுலகதனிற்றேற்றும் பொற்கதிர்நனக்கொப்பாக
 இன்னிலஇனையோர்மண்ணி வெழுதியகதைபோலாமே.

அளவிடாக்கடலீரை யலவனார்குழியில்வைக்கப்
 பழகுமோர்குழுவியென்னும் பரிவதுபோலுமாகும்
 குழகுமெமும்புபாம்பு கோழரியுடனேபோர்க்கு
 இளகிடாதெழுதல்போலு மிக்ககையியம்பலுற்றேன்

அம்மாலை.

எந்நேரமும்மனோவாக் கெட்டாவிறைவனுடை
 சந்தியிலங்கிருக்குந் தக்கோன்றிருக்கதையை
 அரியதமிழ்தலனா லம்மாணையாய்ப்பாட
 பெரியபுகழீந்தியகிற் பேரின்பவேதமதை
 முந்தவெமக்குரைத்த முன்னவன்சந்தொம்மையருள்
 சிந்தைதனிலிற்றுத்தித் தெண்டனிட்டேனம்மாலை
 துக்கத்தைக்கீத் துலங்குமணித்தீபமெனச்
 சற்குருவாயுறையும் *சவியர் திருப்பாதம்
 பூண்டுக்கொண்டேனென் றறியாப்புல்லன்மொழிக்குற்றமெல்லாம்
 நீண்டபெரியோரே நீர்பொறுத்துக்கொள்வீரே
 என்னுங்கணக்கு மிலக்கணமுஞ்சீர்தழையும்
 பண்ணுமறியேன்நான் பாடுபிசைதானறியேன்
 தற்பான்சந்தியிற் சத்தியமாய்ச்சொல்லுகிறேன்
 அறப்புத்திகொண்டு அரியசந்தியோகைகம்பி
 நற்புலவோர்தங்கள்முன்னே நாணமல்லநானுரைக்குந்
 சொற்கிணையேதென்னிற் தொகுத்துரைக்கக்கேட்டருளீர்
 மின்னுமொளிபோல விளங்குகதிராயிரம்விட்
 டுன்னிச்சுடரோங்கு மோதரியசூரியனைச்
 சின்னமதலை தெருவில்விளையாடி
 மண்ணிலெழுதுகின்ற வாறதுபோற்பாடுகின்றேன்

* சவியர் என்பவர் அக்காலத்திலிருந்த குருச்சுவாயிபார்,

எண்ணிக்கரைகாணு தேற்றுஞ்சமுத்திரத்தை
 உன்னியொருகுழவி யுற்றநண்டுப்பாழியினுள்
 வைக்கமனந்துணிந்தால் வையகத்தீதார்க்கென்படுமோ
 மெய்க்குந்தமிழ்வாணர் மேதையர்கள்பாவலர்கள்
 இப்பாடல்கண்டுநம்மை யென்சொல்வாரோவறியேன்
 ஒப்புந்தரையி லுயர்ந்திலங்குமாமலையில்
 வைப்பாயிருக்கும் மலருலவுசெந் தேனை
 அப்பா லுறுமுடவன் ஆசைப்படுவதுபோல்
 மிக்காசைகொண்டடியேன் விண்ணப்பஞ்செய்யலுற்றேன்
 எக்*கடுமொன்றா யிருக்குமொருபாம்பு
 மிக்கநவமணியை மேதினியிலீன்றதென்றால்
 தக்கோரெடுத்துச் சுவதரித்துக்கொள்ளாரோ
 புல்லனியானாலும் புந்தியினுற்சொன்னமொழி
 மெல்லுகின்றசோற்றினிலே வீற்றிருக்குங்கல்லெனவே
 பாவலர்களான பலகவிதைகற்றவரே
 ஏவல்செய்வோனான எளியேனைக்கண்பார்த்து
 ஆதியானந்த அரியதிருப்பொருட்காய்
 ஏதுமறுவரினும் என்விழையையீர்பொறுப்பீர்

நாடு நகரச்சிறப்பு.

விருத்தம்.

சறுவதாபரமாயெங்குந் தங்கிடுதுங்கசோதி
 மறுவிலாக்கருணைகூர்ந்து வளர்க்காரியந்தம்
 பெறுதவமுனியோர்வாழ்ந்த பேரின்பம்பெருகுமேன்மை
 உறுநகரளவில்லாத வுண்மைசேர்கலிலைநாடே

7

நாடியபகைநோயில்லா நன்னெறிநகரம்நாளும்
 வாடியேயினேத்தோர்நொந்தோர் வறிஞர்யசுவர்க்குமன்பாய்த்
 தேடியேதானமீயுந் திருநகர்தெளிந்தவாணர்
 பாடிடவடங்குமொசொற் பழுதிலாக்கலிலைநாடே

8

காவெலாம்மலரின்வாஷம் கலையெலாமுன்போற்பாஷம்
 நாவெலாம்மொழியின்றாய நாதனைமறவாரேசம்
 பாவெலாயிரத்தஞ்சிந்தும் பழுதறுகிறீஸ்துநாம
 மேவல்லோர்பிறந்ததேச மிலங்கியகலிலைநாடே

9

அதம்பிழைதீர்ப்பதற்கா யதியாங்கடவுள் தந்த
 ஈதன் நன தன்னையோடுந் தாய்மைசோசீஷரோடும்
 விதம்பெறமனதுவந்து விளக்கமாநவங்கள்செய்து
 இதம்பெறவிருந்தநாடு இணையிலாக்கலிலைநாடே

10

* கடு—கஞ்சு.

அம்மாளை.

ஏகன்மனுவுருவா யிங்குவந்தவந்நாளில்
 ஆகமுள்ளகன்னியெனும் அரியமரியவுடை
 உற்றஉறவருக்குள் ஞுவந்தகானூரில்
 கற்றோர்புரியுந் கலியாணமானதிலே
 அப்போஸ்தலரு மரியமரியன்னையரும்
 எப்பேருங்காண விருமுன்றுசாடி தண்ணீர்
 கர்த்தன்மதுவாக்குந் கருணையுள்ளபட்டணமரீத்
 வற்றாக்கடலில் வருமோடமீதேறிப்
 போகுப்பொழுதிலே பொங்கிக்கடல்குமிற
 ஏசுமையைமர்த்தம் இனிமையுள்ளபட்டணமாம்
 கண்ணுஞ்செவிடுந் கனலுமையுந்தெளிய
 எண்ணியருள்புரியு மினிமையுள்ளபட்டணமாம்
 சப்பாணியாயிருந்த சஞ்சலனுக்கானசுகம்
 மெய்ப்பாய்ப்பரன்சொடுத்த மேன்மையுள்ளபட்டணமரீத்
 அப்பமைந்துகொண்டு ஐயாயிரம்பேர்க்கு
 செப்பசனமீந்ததன்றிச் சேருநாலாயிரம்து
 ஏழ்ப்பத்தாலு மியற்சிறியமீனாலும்
 தாழ்வற்றபோசனத்தைத் தாமேகொடுத்தநகர்
 பாவத்தினுற்செறிந்த பாரினிருளகற்றத்த
 தீபத்தைப்போன்றசுத்த செல்வன்பிறந்தநகர்
 காசினியிலன்று கனத்ததினகரத்தில்
 ஆசையுடனே யரும்பொருளைக்காணவென்று
 வந்தவஞ்ஞானிகளை வாகாய்வெளிப்படுத்தும்
 முந்துதவப்பிலிப்பு முத்தன்பிறந்தநகர்
 தானாயிருக்குந் தவத்தின்திருவுருவை
 வான்மீன்வழிகாட்ட மனர்பூவார்வந்தநகர்
 செத்துலர்த்தமுந்திரிகை தேவனருளாற்றளிர் த்துத்
 தொற்றுந்கனியளிக்கத் தூயவிரசமதால்
 தேவனுக்குப்பூசைவைத்துத் தெண்டனிட்டசிப்ட்டொடும்மை
 தாவமறப்பிறந்த தன்மத்திருநகராம்
 பொய்யுங்களவும் புலையம்புரிபேயை
 மெய்யிறுகச்சேர்த்து விரிவாந்தளைபூட்டி
 அங்கத்திறோலை அரியவடுப்பாயுதித்துப்
 பங்கமடுத்தவத்தோன் பாரிற்பிறந்தநகர்
 மாயவஞ்சத்தோர்கொடுத்த வன்கடுவைத்தான்குடித்து
 ஆயன்றிருவருளா லாண்டுதொண்ணூற்றொன்பதவும்
 செய்யதவம்புரிந்து செத்துமுடல்காணாத
 தூய்யதவத்தோன் சுவானிபிறந்தநகர்

ஆனசந்தியாகுவையும் அன்பாஞ்சுவானியையும்
தேனார்சலோமை செபதேயுபெற்றநகர்
முன்னேயிறந்தநகர் முத்திக்கலைநகர்
பொன்னுலகில்வீற்றிருக்கும் புண்ணியர்க்குதோன்றுநகர்
மாயவீணைநீக்கி மாதவங்கள்செய்யுநகர்
ஆயினோமார்கற்பா லநுந்தவங்கள்செய்யுநகர்
நன்மைநிறைந்து நவம்பெருகும்மாநகராம்
துன்மதிகள்மங்கித் துலங்குந்திருநகராம்
எண்ணத்தாற்கூடி இயற்பெரியபாவலர்கள்
பண்ணைப்பாய்ச்சொன்னாலும் பாடத்துலையாது
ஏற்றுக்கருணை யிறைவன்றிருவேதம்
சாற்றியதுமுந்தத் தவத்தோர்பகர்ந்ததுமாந்
துய்யசுலிலைநகர் துங்கன்பிறந்தநகர்
வையகத்தில்க்க மகிமையுள்ளமாநகரே

அர்ச். யாகப்பரின் பெற்றோரின் நிலைமை.

விருத்தம்.

துலங்குமாதவனோவாவிற் தோற்றியபிதிர்கள்கூடித்
தலங்கனோயாளுஞ்சோதி தற்பான்நனக்கேதங்கள்
புலன்களாற்செய்யநீதம் புன்மையாய்க்குலங்கள்வேறாய்
தலங்களிற்பிரிந்தோருள்ளோர் சாதியம்பூதர்க்குள்ளே

11

மனுநெறிதருமநீதி வழங்கியசெபதேசென்போன்
இனியதோர்சலோமையென்னு மேந்திழையுடனேகூடித்
தனுநெறிநெறியின்பத்தைத் தக்கதோர்மனனம்பண்ணி
அனுதினங்கலிலையான வருநகரிருந்தவாறே

12

அம்மாளை.

அந்நாளில்நோவா வரியபிதிரிலுள்ளோர்
தன்னுல்வரும்வினையாற் சாதிப்பிரிவாகிப்
போனார்பலவழியர்ப்பப் பொய்ப்பேய்க்கெடுவினையால்
வானாதர்த்தத் வளர்வேதவுண்மைகொண்டு
ஆதிக்குவந்திருந்தார் அந்நாளில்பூதர்குலம்
நீதிப்படியுதித்த நீண்டசெபதேயு
மரியசலோமையென்னும் மங்கையரைக்கைப்பிடித்து
அரியமுறைப்படியே அம்புலியில்வாழ்ந்திருந்தார்
நண்ணுந்திருவேத நாதன்றிருச்சபைக்கு
எண்ணரியனாண யிருந்தவமுனிவர்
சுத்தசெரோனிமூவுஞ் சொலுநீசெப்பன்றவரும்
இத்தலத்திற்சொன்னபடி எண்ணுஞ்செபதேயு

மன்னர்குலத்துதித்த வங்கிஷத்தையெண்ணாமல்
அன்னவர்கள் தங்களிலே ஆதிக்குநோர்ச்சிசெய்து
பாவமருவருத்துப் பண்பைமன திலுன்னி
ஏவல்செய்வோருடனே இயல்பாஞ்செபதேயு
ஆழ்கடலிறறோணினிட்டு அன்பாயதனிடத்து
வரமுமச்சந்தான்பிடித்து வாழ்ந்திருக்குமந்நாளில்
இத்தொழில்கள் செய்தாலு மெக்குறையுமின்றிநன்றாய்த்
தத்துவமாய்வாழ்ந்ததென்று சாற்றினார்கற்றோர்கள்

கருத்தரித்தல்.

விருத்தம்.

கற்புள்ளாள் தவந்தையுள்ளாள் காதலன்றனக்கேயேற்ற
நற்புள்ளாள் சலோமையென்னும் நல்லவருநாதர்தன்னிலை
பொற்கதிர்க்கிரணம்போலப் பொருந்தியெழு துமைகாண
அற்புதன்கிருபையாலே யருள்கருத்தரித்தாளன்றே.

13

அம்மாளை.

நீதிநிறைந்திருக்கும் நேசச்சலோமையர்க்கு
ஆதிதிருவருளால் அந்தநாளானதிலே
கெற்பந்தரித்துக் கிரணஒளிர்சேர்பாலன்
உற்பவிக்கமின்னா னுவந்துமனங்குளிர்ந்தாள்
மேனிமிகவெளுத்து மெய்த்தயரங்கொண்டுமங்கை
ஊணுறக்கமற்று ஒருபொருளைப்பொற்றிசெய்து
சித்தமிகத்தளர்ந்து செய்யுந்தொழில்மறந்து
மெத்தமுகம்வாடி மின்னாறிருந்ததினால்
மங்கைதுயரறிந்து மாதவத்திகாதலனும்
சங்கைக்கிளைவழியுந் தாதியரும்மூப்பினரும்
ஏதும்விரும்பிமிக இச்சையுற்றபோசனங்கள்
மாதுதனக்களித்தார் வாய்த்தவுறவி லுள்ளோர்
கொண்டாடிப்பாடிக் குவயத்தில்துதினுக்கு
உண்டானதுய்கரு வுற்றேதரித்ததிங்கள்
ஒன்றிரண்டாய்முன்றா யுவந்தேயொருநாலாய்
சென்றைந்துமாதஞ் சிறப்பாகமுற்றியபின்
ஆறேழெட்டொன்பதிலே ஆயிழைக்குத்தொய்வெடுத்து
கூறியமங்கையருங் கூர்ந்திருந்தாளம்மாளை

2

அர்ச். யாகப்பரின் ஜெனனம்.

விந்நம்.

பொன்னவர்களிக்கமண்ணோர் புளகமுற்றின்பமாகி
அன்னையம்பிதாவுஞ்சுற்ற வருங்கிளை வழியுஞ்சுழ
யின்னெளிபாந்துத் தான்மும் விளங்கியகதிர்போலன்ன
தன்னிகரிலாதீதிச் சேவாமைகான்முனையையின்றான்.

14

அம்மாண.

ஒன்பதுமாத மொழுங்காய்நிறைந்ததற்பின்
அன்போடுவானவரு மம்புனியோருமறிய
துய்யபளிங்கிலவைத்த சுத்தவிரத்தினம்போல்
வையகத்தில்துய்ய மகவீன்றான்மங்கைகல்லாள்
மாராயம்பாராயம் மங்களங்கள்சோபனங்கள்
காராரகுழலியற்குங் கற்றசெபதேயுவுக்கும்
மைந்தன்பிறந்தான் மனமிடிமைதீரவென்று
முந்துங்கிளைவழியில் முன்னோருறவோர்கள்
வந்தேகனிகூர்ந்தார் வாழ்த்தினார்மங்களங்கள்
இந்தப்பெருமபெற்றா லெல்லோருங்கொண்டாட
ஏவலதுபுரியு மேந்திழைமார்தாதியர்கள்
காவலன்புத்திரனைக் கண்டுசுரத்தேந்தி
நீராட்டித்தாராட்டி நீண்டபட்டுச்சாணையிட்டு
பாராட்டிச்சீராட்டிப் பாடிப்பணிந்துகொஞ்சி
பட்டினாலேபொதிந்து பன்னீர்தனைவிசிறி
மட்டறவேவாழ்த்தி வளர்த்தாரகாணம்மாண

தருநாமத் தரித்தல்.

விந்நம்.

இன்னமுந்தினமோரெட்டி விரியசற்குளவி தன்னை
மசுனியமறைப்படிக்கு வரிச்சடங்கறுத்துராமம்
தன்னையேசாற்றவென்று தந்தையுந்தாயுந்தம்மில்
உன்னியேகொண்டென்று உவந்தபேர்தரித்திட்டாரே.

15

அம்மாண.

ஆனந்தநீதி யலங்கிர்தப்பாலனுக்கு
மானந்தருஞான வணமைமறைப்படியே

ஏற்றுஞ்சடங்கறுத்து எண்ணுத்திருப்பேரைச்
சாற்றவென்றுதந்தைகிளைத் தக்கோரெல்லாங்கடி.
சோடித்தாராலயங்கள் சுற்றுதெருவீதியெங்கும்
வேடிக்கையாக்கிரல்ல விருதுக்கொடிதூக்கி
முத்துவர்னமமேகவர்னம் முதற்பஞ்சவர்னமதால்
சித்திரவித்தாரமிட்டுச் சேரச்சிறப்பாக்கி
பட்டுப்பணிவகையும் பன்மலரின்மாலையுடன்
பொட்டிட்டுக்குங்குமத்தாற் போந்தநல்லகோலமிட்டு
பாவாணர்கற்றோர்நற் பலலியங்கள்சொல்முழங்க
நாவாணராத் நவத்தைப்புகழ்ந்தேற்ற
கூறுங்கருவிபுடன் கொம்புதவில்முழங்க
ஏறுந்தவவேத மிசைக்கும்முனிவர்வந்து
தோற்றுநவமணிகள் சுற்றுப்பதித்திலங்க
மாற்றேறப்பெற்றமணி மண்டொன்கலமதிடே
வாலக்குழந்தை வளரொளிகள் தானிலக்கக்
காலத்திலென்றுமுன்னக் கர்த்தன்றிருவருளால்
முன்னமவர்வங்கிஷத்தில் முந்துதிருநாமம்
என்னவியாக்கோபென் றிட்டார்களப்பொழுதே
தப்பாதவிந்நாமர் தான்சந்தியாகுவென
இப்புனியெங்கு மியல்பாய்வழங்கியதே

தொட்டிலேற்றல்.

விந்நம்.

பத்தியால்மதியால்மெய்யால் பழகியசெபதேசீன்ற
புத்திரனெனும்யாக்கோபைப் பொன்மணித்தொட்டிலெற்றி
சித்திரமணிப்பொன் தண்டை சிறந்தவாபரணமெல்லாம்
மெத்தவேபுட்டினரே மேதினிவிளங்கத்தானே.

16

அம்மாண.

மாசற்றநீதி வழங்குசெபதேயுமங்கை
பாசத்துடனீன்ற பைம்பொன்மணிப்பாலகனை
செங்கரத்தினுலேந்தித் திருப்பதத்தைமுத்திசெய்து
அங்கத்துடனணைத்து ஆகங்குளிர்ந்தவர்கள்
மாணிக்கக்காப்பு வயிரமணிச்சதங்கை
ஆணிப்பொன் தண்டை யரியமுத்தினுபரணம்
வச்சிரத்தினுலரைஞாண் மாலையணிப்பவளம்
உச்சிரின்றுகாலீஜய் ஊக்கமுடனணிந்து

பொற்றொட்டிலேற்றிப் போதவெடுத்தணைத்து
 அற்புதனைத்தானேக்கி ஆராதனைபுரிந்து
 பாராட்டிச்சீர்த்தி பழகுதவக்கண்ணியர்கள்
 தாராட்டிச்சீராட்டச் சம்மதித்தாரம்மாணை

(தாராட்டு)

மாணிக்கச்செப்பே வயிரமணிவிளக்கே
 ஆணிப்பொன்னென்ன அழகுசெறிபளிங்கே
 மின்னாச்சலோமை விளங்குந்திருவயிற்றின்
 பொன்னையிரத்தினமே போற்றிசெறிபுத்திரனே
 கொஞ்சுகிளிக் குழந்தாய் கோகிலமேகோமளமே
 அஞ்சாதேபஞ்சணையில் ஆரமுதேபள்ளிகொள்ளாய்
 ஆராரோதாராரோ வன்பனேபள்ளிகொள்ளாய்
 சீரார்சலோமை திருமகனேபள்ளிகொள்ளாய்
 தாயார்மியூதிரத் தந்தைகனிகூர
 தாயமுனையாகித் தொல்புவியில்வந்தீரோ
 குழிக்கிளைவழிக்குத் துங்கமணித்தீபமென
 வாழியினங்குழந்தாய் வாழ்வாக்கவந்தீரோ
 முன்னாட்சலோமையரும் முந்துசெபதேசம்
 எண்ணத்தவசுபண்ணி யீன்றெடுத்தபுத்திரனே
 கண்டியில்தல்பொதுங் கரும்பேபசுங்கிளியே
 பெண்கொடியான்பெற்றநல்ல பேரின்பபாக்கியமே
 ஓர்வார்த்தைசொல்லு முமைவளர்க்குந்தாதியர்க்கு
 சீர்வாய்த்தசெல்லமிர்தத் தேனையெனமடவார்
 அன்பாகவாழ்த்தி அயிர்தமுறுதேமொழி
 பண்பாணதாதியர்கள் பாடினர்காணம்மாணை

பாலியவ்ளையாட்டு.

விருத்தம்.

தெற்கொடுஅரம்பைதேமாச் செறிமலர்க்காவினுள்ளே
 பாங்கொளிபரந்தசான்றேன் பொருவபொற்புவனமீது
 தங்கியவிளகுரோடுந் தாயர் தந்தையரினோடு
 மங்குயர்க்கோபுதானு மகமகிழ்ந்திருந்தாரன்றே.

அம்மாணை.

வாசஞ்செறிந்த மலர்க்காவின்சோலையுள்ளே
 வீசுமொளிபோல வித்தாரப்பாலகரை
 வெய்யிலி னுற்பிறந்த வெண்டாளமுத்தையொப்பாம்
 துய்ய வண்ணை தந்தையருஞ் சூழ்ந்துநிற்குந்தாதியரும்

கோதகலரீராட்டிக் கோவலனைக்கையெந்தி
 ஏதுங்குறைச்சலற்று இன்பம்மிகவாகிக்
 கண்டோர்விரும்பக் களிசூரக்கண்களிக்கக்
 கொண்டாடிப்பாடிக் குலாவிவளர்த்தனர் காண்
 ஓரேழுமெட்டு மொழுக்ககதிர்மும்மூன்றும்
 பார்மீதுபாதம் பரிவாய்மறைந்ததற்பின்
 மஞ்சத்திருவழகன் மாணிக்கப்பொன்மதலை
 கஞ்சத்திருகரத்தாற் கண்ணைப்பிசைந்தழுது
 தாயார்முலைதேடித் தாபமுறத்தத்தளித்து
 வாயால்நெருடி வளர்முலையின்பாலருந்தி
 அப்பாவெனமொழிந்து அண்ணைநையறிந்து
 சப்பாணிகொட்டித் தவழ்ந்துநடைபயின்று
 வாசக்குலமடவார் மைந்தருடன்கூடி
 ஓசைத்தெருளீள மோடிவினையாடினராம்
 வாலக்குழந்தை வளரினோருந் தங்களுடன்
 கோலப்புழுதி குளித்துவினையாடினராம்
 மக்கைசலோமைபெற்ற மகன்சிறுபாலருடன்
 செங்கையறவணைத்துச் சேர்ந்துவினையாடினராம்
 செப்பரியவண்மைச் சிறுதோழமர்களுடன்
 அப்பரிசாய்க்கூடி யமர்ந்துவினையாடினராம்

கலைடயிலல்.

விருத்தம்.

பொன்மணிக்கிரணீதி பொருந்தியசெபதேசென்போன்
 மின்மணிக்கருவாயின்ற மிக்கவன்யாக்கோபென்பான்
 பன்மணிக்குழவியாகிப் பழகியசிறுவரோடு
 இம்மையிறகலைகன்கற்று இன்புறவீருந்தாரன்றே.

அம்மாணை.

மின்னுங்கிரணமெனும் மெய்த்தவத்தேதார்தன் குலத்தேதான்
 என்னுஞ்செபதேசு ஈன்றெடுத்தபாலகரை
 பொன்னின்மணிபோலிலங்கும் போந்தசிறுத்தோழருடன்
 இன்னுஞ்சிலவாண்டு இன்பம்மிகவாகி
 ஓடிக்குலாவி ஒளித்துவினையாடித்
 தேடியமுதருந்திச் செல்வத்துடனிருந்து
 சிறுறோடம்நல்ல சிறுகம்பமாலாத்து
 வைத்தோடும்பாங்கி வகுத்துக்கடலில்விட்டு

ஒடுஞ்சிறுவருக்க ளொன்றோடேயொன்றி றுக்கிக்
 கூட்டிக்குலாவிக்க குளித்துவினையாடி
 அம்பாவுஞ்சொல்லி அடைவாய்ச்சலாங்குறிச்
 செம்பவளமொத்தமணிச் சின்ன லுளைஞருடன்
 அன்புமிகவாகி யலையதனில்நீர்குளித்து
 இன்பக்கவிலைநக ரென்னுங்கடற்கரையில்
 தங்க்கிளைவழியுந் தாய்தமருங்கொண்டாட
 அங்கவர்க்குமாளிகையி லானந்தமாயிருந்தார்
 ஒன்றிரண்டுமூன்றா யொருநாலாயைந்தாராய்ச்
 சென்றதுவேழெட்டுத் திருவயது அம்மாளை
 சர்மூன்றாமாண்டுதொட்டு இதற்கடுத்த ஆண்டுகளு
 பாரமீதுநன்றாய்ப் படித்தனர்காணம்மாளை

தொழில்பயிலல்.

விநத்தம்.

அன்புள்ளானொழுக்கமுள்ளா னழகுள்ளானறிவுமுள்ளான்
 நன்புள்ளானுண்மையுள்ளா னல்கியவிலைநீங்கப்
 பின்புள்ளான்பிறவியோடும் பெற்றதாய்தந்தையோடும்
 இன்புள்ளான்றொழில்கள்செய்த வியல்வதையினிதுகேள், 19

அம்மாளை.

சித்திரவித்தாரச் செழுந்தரளந்தன்னையொத்த
 முத்திச்சலோமைபெற்ற முன்னவனும்யாக்கோபு
 நண்புமறையொழுக்கம் நல்லமைச்சலானபுத்தி
 பண்புமிகப்பொருந்திப் பாரிவிளைஞருடன்
 செய்யும்வினையாட்டுச் சிட்டறவேதான்மறந்து
 வைமீதிலன்னையர்க்கும் வாகானதந்தையர்க்கும்
 ஏவல்மிகப்புரிந்து ஏற்றங்கிராதபடி
 காவலுறுதந்தைமர் கற்றபிறவியுடன்
 பாரப்பெருவிலையும் பண்பார்மணியிலையும்
 நேரத்தொழில்விலையும் நீள்சாலமானதுடன்
 உணியிலேதேறையிலை கொண்டோடிவிசுவலை
 ஆனசிறுதாண்டி யத்தாங்குவாருபறி
 தோணியுடன்பாதை சொல்லடங்காக்கொம்புமரம்
 மாணமுள்ளோர்தாமே வருந்தியில்மேற்கொண்டேகி
 வன்மகரம்பாரை வருசுறாவஞ்சுரங்கள்
 பன்மணிகைட்டாப் படித்தனர்காணம்மாளை

செம்பாரையுல்லன் செவிடன்கருங்கண்ணியும்
 குப்பினாக்கரல் கொடுவாய்படுத்தனராம்
 கீளிகிளாக்கன் கிளிமீன்வரியோரா
 வாழைமடந்தை வரியுழுவைதான்படுத்தார்
 துள்ளுங்குமுழுலுத் தும்பைவன்னக்கத்தலைபும்
 தெள்ளுங்கெளிறு சிறையாய்படுத்தனராம்
 மண்ணுக்குதிப்பு வடிவார்சிறுகரந்தன்
 எண்ணுக்கெழுத்த வியல்பாய்ப்படுத்தனராம்
 வெளவால்வலையன் வரிக்கீழியூடகங்கள்
 செவ்வைத்திரளி சிறுமீன்படுத்தனராம்
 சிலாச்சிலுப்பாச் சிறுசுரும்புகாரலுடன்
 பாலைகணவாய் படித்தனர்காணம்மாளை
 வெள்ளியாச்சூடை விளைமீன்பிறையனுடன்
 கள்ளத்திரியாக் கலவாய்படுத்தனராம்
 நெய்த்தோலிசங்கன் நெடுங்கெண்டைவாலுடன்
 மெத்துங்கலைய் மிகப்படுத்தாரம்மாளை
 வெள்ளிரூல்குனி விளங்குதிருககையுடன்
 உள்ளமீனெல்லா மொழுங்காய்ப்படுத்தனராம்
 கத்திக்குமிறிக் கதறுங்கருங்கடலில்
 வர்த்தித்துவாமும் மயிலைதினம்படுத்துத்
 தந்தைதமர்தாயார் தக்கோருறவருடன்
 சிந்தைபொருந்திச் சிறந்திருந்தாரம்மாளை

திவ்விய இடச்சகர் அழைத்தல்?

விநத்தம்.

ஆதியிறைவானபரமோடகிலமான துவுமாளிறைவனானமுதல்வோன்
 மேதினியிலேவார்வடிவமாகமரியான தவமேலிமனுவாகவருவான்
 ஒதுநெறியான தருவேதபெதலாமறிய வார்நெறியிலாசமனுவோர்
 நீதியுறவான திருநாவலை உந்துவெனநீணிய மீதெயழுதவோர்.

அறைஞானிமத்தேசநெறியோனுலுக்கேசுவறிவா லுரைத்தபடியே
 பொறைஞானமுற்றவொருசெபதேசபெற்றவிரூபதல்வொருமக்கவி
 லையில (யில்)
 உறைநீர்பெருத்ததிரையதிலேதேடுத்தவர்கள்வலையேயவளைத்திடுகை
 மறைஞானநித்யசுதன்மகிழ்வாயழைத்தபடிவருஞானசுத்தரிவரே. 21

நிதியோடுசுத்தமுளதமர்தாயரத் துனையுநினையாமெலப்பொருள்சனம்
 பதியோடுவிட்டவாகள்பரமான சத்யநிறைதெயுஞானசுத்தர்பிறகே
 கெடுத்தேடிமற்றவர்கள்திடுசெபத்தியொகிளர்வானமுத்தியுடைய
 மதியோடுபுத்தியுளசெறியோடுசுத்தமிகமகிழ்வாகியுற்றனர்களே. 22

அம்மாளை.

வற்றுக்கிருபை வளருந்திருப்பொருளின் உற்றகணக்கொன்றும் ஒதரியனானமுள்ள மத்தேயுலாக்கேசு மாற்குவஞ்சொன்னபடி வித்தாரமாங்கலிலை மேவுங்கடற்கரையில் துங்கச்செப்தேசுந் துப்பினிருபுத்திரரும் அங்கவர்கள்கூடி அரியலலைவிசுகையில் முத்திச்சுவானியையும் முன்னவன்சுத்தியாகுவையும் இத்தரையிலென்கூட வின்பமுடன்வாருமென்று சுத்திரிமிப்பக் களிகூர்த்திருப்பேரும் அத்தனுடன் தாயா ராளடிமைதோணிதூரம் பொன்பணதியுண்டான பூதலத்தில்வாழ்வவிட்டுத் தன்பிறப்பும்பாக்கோபுந் தற்பரன்பின்போயினராம் ஆறிருவர்வங்கிஷத்தில் அன்னைமரிக்கியை கூறுஞ்சலோமை குலக்கொடியான்புத்திரர்கள் விண்ணுடர்மண்ணுடர் வேண்டுத்திருப்பொருட்கு மண்மேலுவாய் வளர்நேசத்தோடிருந்த காரணத்திலேசிறிது கற்றவர்கள்சொன்னபடி பூரணமாயிப்போது போதிக்கக்கேட்டருளீர் முத்திவழிபார்த்திருந்த முன்னோனெனுஞ்சிமியோன் அத்தந்தனிவீருந்த ஆனந்தநீதிசுதன் நேசம்மிகப்பொருந்தி நீன்சலோமைமைந்தருக்கும் வாசமுளமற்றோர்க்கும் மைந்தரென்றுபேருமிட்டு யூதசனங்கூடு முவந்தசபைதனக்கு ஏதமில்லாமுப்பாயுந் நீராஅபுத்திரர்க்கு ஆவிகொடுப்பதுவும் அற்புதங்கள்செய்ததுவும் தாவுந்திருமலையிற் * தன்சாரிமமோக்கிஷத்தல் தேவனிவரெனவே சித்தமுடன்தோற்றியதும் மேவுமிகுநேசமுடன மெத்தமெத்தக்கண்டதினால் மன்னுந்தவத்தி மரியசலோமையென்பாள் தன்னுடையபுத்திரன்மேற் றுயாரும்நேசமுற்று வேசரியும்மாடும் விழிதுயிலக்காத்திருந்த ஆசரியனிவ்வுலகை ஆளுவானென்றதினால் பொன்னாந்தொழுதிறைஞ்சப் பூசிப்போன்சன்னிதியில் மின்னாகமொடுக்கி மெத்தக்களிகூர்த்து முட்டிட்டுவாய்புதைத்து முந்துங்கரங்குவித்து இட்டம்மிகப்புரிந்து என்சொல்வாளம்மாளை

* வீசுவரூபம்.

திவ்விய இரட்சகரின் சீஷனாதல்.

விருத்தம்.

மாதயரொடேயுறமென்காதலனினடியானின்மாயிமுமைதீரமறையோன் பூதலமீதேயருளுபேறலர்களாமெதுபோதமுறயீர்புதல்வரும் ஒதுமதுதேசமதிற்றேவரீர்பாகமுறஒண்பெருமையாகவதவி பாதுசெயவேணுமெளியானுமதுபாதமலர்பரவுபுகழ்நானுமீளதே 23

ஈதுமொழிமாதசொலவாதிமொழிவாரெனதுவானகரமீதலமினே கோதறமெய்ஞ்ஞானவுண்மைவானவர்களேயுறையு கோமளமதானவிண் பூதலமெலாமகிழவேதமறுவேதனதுபூரணச்சமுக்கமருவி [ணிலே ஏதமறவேயுறவாராமெனவேயிறையவனுமிதைநிறைவாயுரைசெய்தார் 24

அம்மாளை.

திட்டுங்கிரணமெனச் செங்கோல்திருமுடியும் சூட்டியரசாண்ட துங்கன்றவிதுகுலப் பாக்கியமேயெங்கள் பவமறுக்கவந்தோனே தாய்க்கும்பிதாவான தற்பரனேசற்குருவே வேதபரனெயென் விண்ணப்பங்கேட்டருள்வாய் ஆதரவாய்நானீன்ற அன்புடையபுத்திரரை ஒச்சுந்திருக்கோ லுனதுடையராச்சியத்தில் ஆச்சரியமாயுன் னருகிருக்கச்செய்யுமென்றுள் மங்கையுரைக்க மனுமகனுமென்சொல்லுவார் இங்கரசானு மிடமல்லவென்னகரம் பொங்குமென்றந்தையிறை புவியிற்றெறிந்துகொண்ட சங்கையுள்ளபேர்கள் தானென்னருகதனில் காணரியமோக்கிஷத்திற் காரணன்றன்சன்னிதியில் வானவர்கள்கூட மகிழ்ந்திருப்பாருண்மையென்றார் ஆனவிதுவன்றி அற்புதனுஞ்சீஷர்களும் மானிலத்தின்மீதே மகிழ்ந்திருக்கும்வேளையிலே சம்மாரியரெனச்சொல் தாக்கங்களுள்ளவர்கள் எம்மிறைவன்புத்திரர்க்கு ஈங்கிஷைகள்செய்ததினால் வானமுய்க்குமைந்தனென்ற வண்மைதவறாமல் ஆனகர்த்தன்முன்பணிந்து அன்பார்சலோமைமைந்தர் ஐயாசுவாமி யகந்தையிசுந்தவஞ்சப் பொய்யாஞ்சமாரியென்ற புன்னகருளோரையெலாம் அந்தரத்திலேயிருக்கும் அக்கினியைத்தானழைத்து சிந்துகனல்தாவித் தியாயெரித்துவிட வேணுமெனப்பணிந்து விண்ணப்பஞ்செய்யலுற்றார் தானுவோர்சொல்லச் சருவேஸ்பான்கிறீஸ்து

உங்கள் முனிவுக் குபயமெதென்றறியீர்
 இங்குமக்குமிக்க விடறுசெய்தபேர்களுந்குத்
 தங்குநன்மைசெய்வதவே தாரணியில்நீதமென்று
 எங்குமிருப்போ நியம்பிராமமாளை
 இப்பாற்பாற்றனது சராஹசீடருடன்
 தப்பாதீதர் தழைக்குஞ்செருசலையில்
 செப்பரியவாலயத்திற் செட்டுச்செய்செட்டிகளை
 அப்போதின்றறாத்தி யழகியவெத்தானியவில்
 பாடத்தாள் தன்மனையில் வந்துஇளைப்பாறி
 நாடியபெத்தாசூரில் நல்லவிலைவற்றருகில்
 வந்தவிடுதிவிட்டு வானவரும்புத்திரரும்
 தந்தைதிருச்சுதனார் தன்னுடையப்போஸ்தலரில்
 துய்யசந்தியோகுவையும் சுத்தன்யுவானியையும்
 வையந்தன் லுருவாய் வந்தானருகழைத்து
 நீக்கரிருப்போம் நேசத்துடனேகி
 ஒங்குமுமக்கெதிரே உற்றிலங்கும்பட்டணத்தில்
 கட்டியிருக்குங் கழுதைவயுங்குட்டியையும்
 இட்டமுடன்கட்டவிழ்த்து இங்கோடிவாருமென்றார்

இரட்சகரின் தொண்டுபுரிதல்.

விநூத்தம்.

தாரணியிலேயதமோடேவைபுரிபாவது தானறமண்மீ துவடிவாய்க்
 காரணமெய்த்நூனபரிபூணன்சொல்வாய்மொழிகள் காரியமோடேயிரு
 [பேரும்

ஊரணுகுமாசகரமான தினிலேயதிகவோர்மமுடனோர்ஊடியிலே
 சீரணியவேபுகுதியீர்குருவைகொண்டதிநீபுரமோட்டாடிவரவே 25

ஏகபானுமிகவேமகிழ்வதாகிவளரேதமறுசீஷருடனே
 ஆகமுறவேறுநீசவானமோடேசெருசலானநகர்மீதெதிர்செல
 வாகுடையராணசி துபாலகர்கள்மாதவர்கள்மாநகரில்வாழ்வவரெலாம்
 தாகமுறவோ துமொழியாசரியநீதிபரதாகிருபைநாம்நிறையவே 26

அம்மாளை

அத்தனாரைக்க அவர்கள்விரைந்துசென்று
 கார்த்தபமுந்குட்டியொன்றுங் காரணன்முன்கொண்டுவந்தார்
 அங்கத்தணி தரட்டை யானவைகளைக்கமுற்றித்
 தங்குமிறையகர்சுருத் தான்சேணமுண்டாக்கி
 ஏகஹ்நையதன்மே லேற்றமனுமகனும்
 தாகமுடனே சகலருங்கண்டுதொழ

நீசமுள்ளவாகனத்தில் நேசமுடன்வீதிவிட்டு
 நாசச்செருசல் நகரத்தெருவுடே
 வாறதுகண்டு மனுமகன்மாநகரிற்
 கூறுமினோருடன் கொள்கையுள்ளபேர்களுல்லாம்
 மக்களங்கன்களோபனங்கள் வாழ்த்திப்புகழ்ந்தேத்தி
 அங்கவர்கள்சூழ்ந்து அரசேயென்ப்பணிந்து
 சங்கைசெய்தாரேகன் நனதுதிருவுளமாம்
 துங்கத்திருநாட் சருகிமுறைப்படிக்கு
 ஆண்டவருமங்கவரி னப்போஸ்தலமாரும்
 மீண்டுவந்துபுத்திரர்க்கு விருந்துகொடுக்கவெண்ணித்
 துய்யதவப்புனிதன் சுத்தசந்தியாகுதனைச்
 செய்யபிர்தபோசனங்கள் தேடுமென்ப்போகவிட்டார்
 ஆதியுரைத்தபடி அன்பர்களுநீயோகும்
 நீதியுடனேகி நீள்விருந்துக்கெத்தனித்தார்
 தேடியதீனங்கே திருப்பொருளுஞ்சீஷர்களுந்
 கூடியமுதருந்திக் கொஸ்தந்தீனுகடந்து
 நந்தாவனத்தில் நடுவேயொருபுறத்தில்
 சுந்தரவிண்ணோக்கிக் துயமனுமகனும்
 தந்தநகர்க்காகத் தான்தவசபண் ணுகையில்
 அந்தஇரவி லரியவிழிமுளித்துச்
 சந்தியாகுதானிருந்து தற்பரணாதனக்கு
 வந்தவுபத்திரியம் மனவிதனமானதெல்லாம்
 கண்டுமனஞ்சலித்துக் கார்த்தார்பிடிபட்டதினால்
 உண்டானசீஷரெல்லாம் ஓடிஓளிக்கையிலே
 தானும்மறைந்திருந்து தக்ககலிலேயவிலே
 வாசினான் திருக்கணக்கன் மாற்குவுடைமாளிகையில்
 சென்றிருந்தாரெல்லோருந் தேவனிற்றதுயிர்த்து
 வென்றியுடன்தோற்றி விண்பதிக்குச்சென்றபின்னர்
 ஏகபொருளான விஸ்பிரீத்துச்சார்திறைவன்
 வாகொத்தபுத்திரர்மேல் வந்திருக்கும்வேளையிலே
 அன்னைமரியுடனும் அப்போஸ்தலருடனும்
 மன்னுசந்தியாகும் மகிழ்ந்திருந்தாரம்மாளை

வேதம்போதுவித்தல்.

விநூத்தம்.

ஆனமுனியபிராமுமருதலமகில்வாமுமருஞ்சேருநர்யாவரும்
 வானமதிலேயடையவேனுமெனவேயிறைவன்மாடனதிலேயுணர்ந்து
 நனமொடுபாடுமிகவே துயரதாசவுற்றேகபானுருயிரைத்
 தானமுறவேவிவெதர்கிடபின்னதுதிபா ௨௫௩௩௨௨௨௨௨௨௨௨

மாதவமெய்த்ஞானகன்னிமாமதலைவானமதில்வாகுடனேயேகியபினே
நீதசெபதேசுதருவாசரியசந்தியாகுநித்தியன்நற்கிருபையால்
கோதறுநல்வேதமதையோதநிலமீதுவினைகூடுகொலைபாவமகலப்
போதநெறியானவெஸ்பாளுநகரானதிற்போவரவர்தாமுமுதலே

28

அம்மாலை

முன்னோர்துயர்நீக்கி முத்திவழிதிறந்து
அன்னாட்டிருவருளா லாசரியபூசுரர்கள்
தானெழுதிவைத்தபடி தாரணியிற்கன்னிமகன்
வானமதிறந்தை வலப்பாகஞ்சேர்ந்ததற்பின்
உற்றசலோமைபெற்ற ஓதரியயாக்கோபு
வற்றாதீதி வளர்வேதமானதுவை
மண்ணோர் தமக்குரைத்து மானிடர்களானவரை
விண்ணேற்றவேண்டுமென்று மெத்தவிருப்பமுற்று
வேதந்தனையுரைத்தார் மிக்கவருத்தமுற்று
ஓதும்வெகுமான முற்றவெஸ்பாளுவினும்
நாமஞ்செருசலெனும் நாடுநகரானதிலும்
தாமச்சமாரியென்ற தக்கநகர்தனிலும்
மண்டலமீது மகிமையுள்ளயாக்கோபு
உண்டானவேத முரைத்தார்காணம்மாலை
சுத்தசந்தியாகுவந்து தூயநகரியெங்கும்
புத்தியறிவுதினம் போதமுறவுரைத்து
உண்டியுறக்கமற்று ஓபாதிரவுபகல்
எண்டிசையுமீடேற்ற இவ்வேதஞ்சொன்னாலும்
மாசற்றவேதமதில் வந்தபேரொன்பதென்று
ஆசற்றசுத்தர்கள் தான் அந்நானெழுதிவைத்தார்
மும்முன்றுசீஷர்களும் முத்தனெனும்யாக்கோபும்
தம்மிற்சாகோநகரி தன்னிலிருக்கையிலே
வன்னக்கருங்குயிலும் வண்டுகனக்கினையும்
மின்னிப்பரந்திலங்கும் மெத்துமலர்க்காவருகில்
சங்குநவமணியுந் தக்கபலமீனினமும்
பொங்குகலிலையெனும் போந்தநதிக்கரையில்
துய்யகரங்குவித்துச் சோதிதனைநோக்கிச்
செய்யசலோமைமகன் செபம்புரிந்தாரம்மாலை

தேவமாதாவின் தரிசனமும்
எரிமோசு பிலேத்துவையனுப்பலும்.

விருத்தம்,

கோகுலமோடேயயிர்த்தகீதமொழிபேசுகினிகுவனவாசமதரு
காவலமானபுரியோதரளக்குவைகளானமணிநீடிரியாய்

வாகுறுநதிக்கரையின்மீதிலொருபோதிருளில்வானவீணயானசெபமோ
டாகுலமிலாதசந்தியாகுவொடுசீஷர்களுமாதாவோடோதினர்மனே. 29

பொறைநீதிபுவியிலொருவடிவாகிமடிவானபூலபேய்கள்கொடுநகருற
இறையாதிதருஞானமுறைவாகிநிறைநுபோதுங்குறையாதயர்
தரைமீதிலுயிரோடுநறைசேர்ந்தறவசோடுதருபாகமிகநேசமாய் (ஊன்
துறைமீதிலொளிவீசவொருதுணிலொருகோடிசுடர்போலவேதோன்றி

அஞ்சுவர்ன்மொத்தமுருகம்பமதிலேமரியவம்பமுதும்பர்சூழ்ச்
செஞ்சொல்மொழியொத்திலுகொஞ்சமிர்தவோசையொடுசேணுடர்கீத
மொழியக்

கஞ்சமுதமொத்ததவநெஞ்சமிகவுற்றுநெறிகண்டுகளிகொண்டுகனியைத்
தஞ்சமுளபித்தியொடு அஞ்சல்புரியுத்தமர்கள் தங்கினர்கள்சித்தமுறவே.

அம்மாலை.

மானிலத்தோர்வாழ்வாய் மலரிற்சிறந்திலங்கும்
ஆனதிகன்னியெனு மானந்தத்தாயாரும்
விண்ணிற்றமதுமகன் மெய்ப்பாக்குச்சேருமுதல்
மண்ணிலுயிருடனே மங்காமணிமுடியாள்
ஆற்றங்கரையருகில் அஞ்சுவர்ணக்கம்ஆணில்
ஏற்றகதிராயிரம்போ லெங்குமொளிசிறக்க
எண்ணடங்காக்கோடி யெனவாஞ்சுமார்சூழ
பண்ணெழுங்காய்க்கீதமதாற் பல்லோர்புகழ்ந்தேத்தக்
கார்மேகமொத்தவிருட் கங்குல்பகலாக
ஆர்லோகமுற்றுவந்த ஆனந்தக்கன்னியர்கள்
எல்லாருஞ்சூழ இராசகுலக்கன்னியென்னுஞ்
சொல்லாலரியகன்னி தோற்றினாம்மாலை
வாசச்சலோமைபெற்ற மைந்தனெனும்யாக்கோபு
பாசத்தோனென்மகன்றான் பன்னிரண்டுசீஷரிலும்
நேசத்தைவைத்தெனக்கு நித்தியமுமேற்றவனே
தேசத்தோரெல்லைருந் தினமுமெனைநினைக்கப்
பொற்கிரணத்தூண்டியிற் புண்ணியினையென்றனக்கோர்
நற்கிரணவாலயத்தை நாடிச்சமையுமென்று
தாயாருரைக்கத் தவத்தோனும்சீஷர்களும்
காயாகமோதக் களிகூரக்கண்களிக்க
வாயாரவாழ்த்தி மகிழ்ந்துமிகத்தெண்டனிட்டு
ஆசாரம்பண்ணி யடிபணிந்துதாயார்க்கு
பொன்னாட்போற்றப் பூதலத்தோர்கொண்டாட
அன்னாந் திருமரிக்கோ ராலயத்தையுண்டாக்கிக்
கற்றாணில்வந்தநவக் கன்னிமரிக்கோயிலென
முற்கூறுநாமமந்த முத்தனுரைத்ததுபோல்

அன்னாட்சமைத்தபடி ஆற்றங்கசரையதனில்
 இன்னாளுமங்கே யிருக்குதுகாணம்மாளை
 விண்டலத்தம்மண்டலத்தும் மெய்ப்பொருளாய்வீற்றிருப்போன்
 தொண்டனியாக்கோபுள் சுத்தமற்றச்சீஷருமாய்
 அங்கேகசிலகாலம் அன்பாயவதரித்துத்
 துங்கவிசுப்பான சுத்தனின்னாசியையும்
 தீதில்லாநற்குருவாய்த் திகழுமொருவரையும்
 ஓதருசாகோ னுறுநகரில்விட்டுவைத்து
 வாகுடையரே முதுய்ய மாணக்கர்களுடனே
 ஏகினூர்பின்னு மியல்பாஞ்செருசலைக்கு
 அங்கேகியாக்கோபு ஆதிதிருவருநாற்
 பொங்குந்திருவேதம் போதிக்கும்நானையிலே
 மூவுலகையுட்படைத்து முன்னாட்டொபியசுக்கு
 ஏவல்புரிய இறப்பியலென்றாஞ்சை
 மண்மேல்வாவிடுத்த வாளைன்றிருச்சுதனை
 எண்ணுத்துயரும் இடறுமவீளைத்தவஞ்ச
 யூதர்குலத்தீதார் ஒழியாதகோடிவினைப்
 பாதகர்கூடிப் பகருமியாக்கோபை
 நிர்த்தனையும்வினாப் நிகழ்த்தியருள்வேதந்
 சிந்தைதனிலெண்ணாமற் செய்ததுகேளம்மாளை
 பொல்லாதார்சொல்லப் புலையனெரிமோசு
 நல்லதெனநகைத்து நான்வேணுமோவிதற்கு
 வல்லபத்தீதானென்சீஷன் வாகாம்பிலேத்தைவிட்டு
 ஒல்லைப்பொழுதினிலே ஓட்டிவிட்டேனாகில்
 விண்ணின்கதர்விளங்கும் மேதனியிலையினிமேற்
 பண்ணுங்கபாடவித்தை பாவினென்றுசொல்லித்
 தன்சீஷனையிருக்குந் தக்கபிலேத்தென்பவனை
 நன்சீஷனென்று நகர்கலிலையானிடத்தே
 போகவிட்டான்பொல்லாப் புலையனெரிமோசுவென்போன்
 ஆகமிசுப்பயந்து அச்சமுஞ்சந்தொஷமுமாய்
 ஏகன் திருச்சீஷன் ஏற்றசந்தியாகுதனை
 வாகாம்பிலாத்துவென்போன் வந்துகண்டானம்மாளை

பிலேத்து மனத்தெளிவுறல்.

விருத்தம்.

பொங்குகிராகது தங்கியமயல்விடு பொய்க்கபடக்கணையான்
 மங்கியமாலின தங்கியபாலிகள் வாவிடுதாதனவன்
 எங்கணுமெயொரு சங்கையொடாசுசெ யிறையவன்சீஷனென
 இங்கினியோதுவை தீதறுமாமறை யேதெனவேமொழிவான்.

மாகொடியோனவன் வாவிடுதாதனு வாய்மையியம்பிடவும்
 கோகுலகாலொடு சூழ்கடலுலகிற் குலமரிதருமதலை
 ஏகினகாளிது போதியமாமறை யேரொடுதர்வானால்
 வாகுளவானிடை சேருவாராமென மாதவகுவினனே.

மரியசலோமை யளித்திடுபுத்திரன் வந்தவனேயறிய
 உரியநல்வேத முரைக்கமறுத்தவ னோர்மொழியோதிடவே
 யரிதரிதெனவிணி லாருமடைந்திடு மற்புதமென்றெண்ணி
 எரிநரகெய்திட வின்புறுதன்குரு விணையடியெய்தினனே.

அம்மாளை.

சூழ்கடலும்மேதனியுந் துலங்குமுலகனைத்தும்
 ஆள்பவன் நன்சீஷன் அரியசந்தியாகுகிடம்
 வந்துபிலேத்துவென்போன் வாய்திறந்தங்கென்சொல்லுவான்
 எந்தன்குருவுமென்னை இங்கேவாவிடுத்தான்
 வேதத்தொழுங்கை விளம்பியிருபேரும்
 போதகத்தால்வெல்லும் புதுமையறிந்திடலாம்
 என்றுபிலேத்துரைக்க ஏற்றசந்தியாகுவுந்தான்
 நன்றுன்தெய்வச்சீர் நவிலென்றாமமாளை
 அப்போபிலேத்துவுந்தான் அஞ்ஞானத்தக்கன் தெய்வம்
 இப்பரிசென்று இயம்பினதுமல்லாமல்
 நாரணனும்நான்முகனும் நல்லவுருத்திரனும்
 போர்முன்றுந்தெய்வமெனப் பேசுவாரோர்சாரார்
 மாலுந்திவந்து மகன்மாடுபுணர்ந்தோன்
 ஆலிலையிற்பள்ளிகொளவோன் ஆட்டிடையனுபிவர்கள்
 மாயனழிப்பான்மான் மைந்தனதைப்படைப்பான்
 ஈசனைதக்காப்பா ரென்றுசொல்வாரங்கவர்கள்
 செத்தாரினேடேந்தித் தீன்றுஅரவணிந்து
 பித்தனைனவெவரும் பேசப்பெயோடாடி
 மாளைக்கரத்தேந்தி மாணாதமைச்சுமந்து
 ஆனைமுகமோர்புதல்வன் ஆறுமுகம்மாப்புதல்வன்
 ஆகப்பயின்று அடலைதனைப்புகி
 வாகெனவேசடைகள் மருமமதிலசையக்
 காலிற்சிலம்பலம்பக் கனநடனந்தானாடி
 வாலத்துரோணன் மனைவிதனக்காசையுற்று
 மாயமுறுகுரனுக்கு வரமளித்துஈலேலிக்
 காயினுக்குள்ளே கரந்தேதழித்திருந்து
 மைத்துனன்விட்டுணுவின் மாமோகினிலேடம்
 மெத்தியஆசை வினாக்கவனைந்தவனும்

ஒள்ளியஇந்த உருத்திரனுக்கானபெண்ணை
 தள்ளிப்பிரமா தனக்காக்கப்பார்த்தானும்
 தங்களி லேசண்டைபண்ணிச் சங்கரனும்நாரதனும்
 அங்கையில்வாளேந்தி ஆளுக்காள்வெட்டினராம்
 முக்கண்ணுடையோன் முசுமைந்ததாமுடையோன்
 வெட்கங்களின் நியன்று மேதையர்க்குத்தூத்சென்றோன்
 ஆனதுரோண னருமனைவிக்காசையுற்றுத்
 தானேஉடுப்பிமுந்து சங்கடப்பட்டனராம்
 மாயன்பலபடைப்பாய் மண்ணிற்பிறந்தானும்
 பாயாய்ச்சமுத்திரத்திற் படுத்துக்கிடந்தானும்
 பன்றியாய்மீயும்ப் பலவுருவந்தானெடுத்த
 தன்றியும்பெண்கள்பதி னறையிப்பேரைச்
 சேர்ப்புரிந்த திருவிளையாட்டென்றுசொல்லி
 ஊருக்குமெங்களுக்கு மோதினார்எங்கள்சுரு
 எங்கள்தெய்வங்களுமவ் வினத்திலேசேர்ந்ததுதான்
 உங்கள்திருவேத மோதென்றானம்மாளை
 நாணமில்லாச்சீஷன் நவிலும்பி லீலத்துரைக்கத்
 தாண்மையுடனயாக்கோபு சாற்றுுவதைக்கேட்டருளீர்
 மண்ணுங்கனவரையும் மாகடலும்மாசுறுநல்
 விண்ணும்படைத்து விளங்கவொருபொருளாய்
 தானயிருக்குஞ் சருவேஸ்பரன்பெருமை
 நானாவிதத்துடையோர் நாவிறுஞ்சொல்லரிது
 ஒன்றாய்த்திரித்துவமாய் ஓயாதொருநாளும்
 நின்றான்பரன்கொலுவில் நீதித்திருவுளத்தால்
 அன்றையொருபடைப்பு ஆஞ்சுகளென்றுசொல்லி
 என்றுமுள்ளோன்செய்தா னிவற்றிற்சிலபேர்கள்
 ஆதிதனக்கிணங்கா ஆகாமைசெய்ததினற்
 சோதிக்கிரணபரன் சூழ்நாகிற்றள்ளிவிட்டார்
 வன்னரகிற்றள்ளிவிட்ட வஞ்சகப்பேய்க்கணங்கள்
 இந்நிலமேலுங்கடனை ஏய்க்கிறூர்கண்டாயோ
 ஆருங்கரைகாணு அற்புதனார் தன்வார்த்தை
 பாருள்மனுவாகிப் பாக்கியத்தையீந்ததற்பின்
 ஆனதுயாடைந்த அஞ்ஞானப்பேய்தானே
 மானிடரில்முன்னோனை வந்துமயக்கினதால்
 நல்லவரமும்வாழ்வும் நடுநீதியுமிழந்து
 பல்லுயிரும்மண்ணிற் பதறினாசம்மாளை
 காத்தசிறையைக் கடைபோகக்காக்கவென்று
 பார்த்திபர் தங்குலத்திற் பத்திமரி தன்சுதனும்

வந்தாரிறைவன் மனுக்கோலங்கொண்டிலகில்
 நந்தாதியேவையதம் நாணமறச்செய்தபிழை
 தீரக்கிழிஸ் திறைவன் தீர்க்கதிரியர்கள்
 பாருலகமீதிற் பரிந்தேயுரைத்தபடி
 ஆறிரண்டுபேரோ டவனிககியடையப்
 பேறுதந்தோன்வஞ்சம் பெருகியூதர்கையாற்
 அன்றினார்முன்றானாட் சோதியுடனுயிர்த்தார்
 தஞ்சமுள்ளவிண்ணேகித் தந்தைவலத்தானார்
 இன்னமும்லோக மிடராலழியும்நாள்
 மன்னன்கிழித்து வருவார்நடுத்தீர்க்க
 அப்போதறிவோங்கா னானநன்மைதிமைகளை
 இப்போதியானுரைக்கு மிவ்வார்த்தைக்கேளாதர்
 ஓயாநாகி லொருநாளொழிபாமல்
 மாயாமல்வெந்து மறுகித்தவிப்பார்கள்
 ஆதிதிருவேத மாதரவுற்றெதரிந்தார்
 சோதித்திருவானிற் றங்கமுடிசூடி
 ஊழியேயுள்ளளவு மோயாதகமலர்ந்து
 வாழுவாரென்றுசொன்னார் வண்மையுள்ளசுத்தியாகு
 பொன்னம்பரத்திருக்கும் புண்ணிபன்மன்சீஷனுரை
 தன்னையேயுண்மையெனத் தக்கபிலேத்துநம்பிச்
 சந்தோஷமுற்றுத் தவத்தோனடிபணிந்து
 எந்தையுமென்குருவும் இப்புவிபில்நீர்தானே
 முந்தளனைவிடுத்த மோசவித்தைக்காரனிடம்
 இந்தமொழியுரைத்து இன்னமும்நானிங்குவரத்
 தாரும்விடையெனவே தக்கோன்கொடுத்திடலும்
 பேரும்பிலேத்து பிரியமுடனேமீண்டு
 தன்னைப்பயிற்றுசுரு தக்களரிமோசமுன்போய்ச்
 சொன்னானொழுங்குடனே தூயோன்முறைமையெல்லாம்
 மாயவெரிமோசவ் வார்த்தைதனைக்கேட்டவுடன்
 காயமிகப்புழங்கிக் கண்சிவந்தங்கென்னசொல்வான்
 ஆமோடாநீயு மவன்வார்த்தைக்கேட்டாயோ
 போமுடாவினையுன் புன்மையறியேனோ
 வட்டக்கடல்குழந்த மானிலத்தில்தீர்ந்தார்களமுன்
 கட்டிவைப்பேனுன்னையென்று கற்றவன் தன்வித்தைபினற்
 சேர்த்தான்பிலேத்துவுடை செய்யகரமிரண்டும்
 பார்த்தான்சிரித்தான் பகட்டிபிகவிழித்தான்
 யாக்கோபுவந்துனக்கு எய்தும்வினையதனை
 நீக்கும்வகையதனை நீணிலத்திற்கண்டிடுவோம்

என்னப்பிலேத்து வியம்பயாக்கோபுவுக்கு
 அன்னவன் செய்தி யறிவித்தானம்மாளை
 மெச்சும்தவத்தூரிய மேன்மையுள்ளயாக்கோபு
 அச்சமுடன்வந்த அவன்தூதன் நன்னிடத்தில்
 இந்தத்துகிலதனை இச்சணத்திற்கொண்டேகி
 முந்தத்தவிதுமன்னன் மோசமறச்சொன்னபடி
 கட்டுண்டோர்தான் விழுந்தார் கன்மப்பொறையதனில்
 எட்டாதீதி இறைவன்விடுப்பரென்று
 சொல்லப்பிலேத்துவுடை யூதன்கையிற்கொடுக்க
 ஒல்லைப்பொழுதிலவன் ஒடிப்பிலேத்திடத்திற்
 தூயோனாரைத்தபடி துண்டத்துகில்கொடுக்க
 மாயமிகப்பொதிந்த வஞ்சவித்தைநீக்கியதே
 அன்பன்பிலேத்து அவணையவமதித்து
 முன்புசந்தியாகுதனை மோசமறவந்துகண்டு
 அஞ்சல்புரிந்து அரியபிலேத்துவந்தான்
 தஞ்சமென்றுயாக்கோபின் தாளில்மிகப்பணிய
 பன்னிரண்டு ஆண்டாய்ப் படுத்துயரந்திராதான்
 தன்னிரண்டுகையாலே சட்டைவிளிம்புதொட
 அன்றுசுகங்கொடுத்த அம்புவியில்மானிடனாய்
 ஒன்றுமிறைவ னுடையதிருச்சிஷன்
 ஆதித்திருமறையி லன்னவையுள்ளாக்கி
 மேதினியில்நன்மையுடன் விற்றிற்தாரம்மாளை

எரிமோசு பசாசுகளையேவல்

விநுத்தம்.

பொன்னுலகோடெம தகிலமதெங்கும் போதிறைந்தபான்
 தன்னுடைநேச மிகுந்தசந்தியாகு தாரதலயீதினிலே
 சொன்னறிவாலெரி மோசடைசீஷனைச் சோதித்தன்மாறையில்
 இந்நிலமீதில் வருத்துதல்கண்டெரி மோசுவெகுண்டனனே.

35

விஞ்செயராகிய மேதினிமீதினில் வித்தைகன்கற்றவர்கள்
 பஞ்சபூதங்க ளுளங்கொடுவன்பதி னெண்கணமானதுவுற்
 தஞ்சமொடென்கழல் வந்துபணிந்து தலங்கள்புகழ்ந்ததெலாம்
 கொஞ்சமீதோடென் றன்றெரிமோசு கொடுஞ்சினமெய்தினனே.

என்செபதேசு தருஞ்சதனெடுள னன்பைமுடித்தபகை
 வன்சீஷனான பிலேத்துவையுங்கொடு வாரமுனக்கணமே
 துண்கனலங்கியில் உன்புறவன்சண தொகுதியிலுள்ளவையே
 இன்புடனேவினன் உன்கொடுமொழியி லெழுந்திகோடமொடே

37

அம்மாளை.

பொங்கிக்கொதித்தெழுந்த பொன்றாதவெங்கனலிற்
 தங்கிமெவஞ்சந் தனைப்பொதிந்தமாயமுள்ளான்
 துங்கசந்தியாகுவையுற் தூயபிலேத்துவையுஞ்
 சங்கைகோக்கித் தரணியுள்ளோர்தான்காணத்
 தொட்டுக்கரமிரண்டுஞ் சோர்வுறநற்பாசமிட்டுக்
 கட்டிக்கொண்டிங்குவரக் கற்பியாதேயிருந்தாற்
 சூழங்கடலுலகிற் துட்டவித்தைகற்றவர்கள்
 நாளுமெனைநகைப்பார் நாணமில்லையோவெனக்கு
 என்றுஎரிமோசு எண்ணம்மிகவாகி
 அன்றவனும்கித்தையினால் ஆனவஞ்சப்பேய்களெல்லாம்
 ஒன்றுபடவழைத்து ஒதுவன்காணம்மாளை
 நன்றியறிந்துவந்து நாளுமுதவுகின்ற
 நாராயணக்கணமே நமனைநமதிடத்தில்
 வாராய்வயிரவனை மாகாளிமார்த்தாண்டா
 கூழியினமே குறங்குட்டிஆத்தானே
 ஊழிநாகிருக்க உற்றஉலுசியுடன்
 கையன்பெரும்படையன் காமனரசிக்கனுடன்
 செய்யுங்கொலைத்தணியன் சீரானகண்ணகையும்
 சத்தியொடுகறுப்பன் சாமுண்டிசண்டிகையும்
 பத்தினிமைக்காளி படர்ந்ததுர்க்கைகாடேறி
 அள்ளிக்கணல்விழங்கும் ஆனடுப்புராச்சியுடன்
 கொள்ளிவாய்ப்பேய்சனிபன் கூடுபிறிம்பனுடன்
 ஆசையகந்தை யதிகோபம்துன்மோகம்
 போசனவபேட்சை பொறாமலோபம் சீசாம்பல்
 எல்லையறவமைத்த எப்பேய்க்கணங்களெல்லாம்
 ஒல்லைப்பொழுதினிலே ஒருகூட்டமாய்ச்சேர்ந்து
 காற்றுப்போலீங்கள் கடுகவிரைந்தோடிப்
 போற்றுசந்தியாகுநவயும் போந்தபிலேத்துவையும்
 ஏற்றமுடன்சேர்த்து இப்பொழுதென்முன்னகை
 மாற்றமின்றிக்கொண்டு வருவீரெனமொழிந்தான்
 எண்ணவரமுடனே ஏற்றமன்னவாமுணவை
 விண்ணுள்வரவிடுத்த வேதன் திருமுனிவாற்
 கண்வாயும்முக்கும் கனசெவியுந்தீயெரியப்
 பன்னெல்லாம்விட்டிழந்து பயங்கரரூபமுடன்
 வன்னரகிற்விழ்ந்தமுந்தும் வஞ்சகப்பேய்களெல்லாம்
 துன்னெரிமோசென் உடுசொல்லுந் துட்டனாரைப்படிக்கு

கூடிக்குரவையிட்டுக் கொற்றசந்தியாகுதனைத்
தேடியவரிடத்திற் சென்றனவேயம்மாளை

எரிமோசு ஏவிய பேய்கள்
எரிமோசைப்பிடித்துச்செல்லல்.

வீரத்தம்.

மாதவனுமெய்த் ஞானயாக்கோபை வதைப்போட்டுத்துவரப்
பூதலமிதெரி மோசவனேவிய பொய்யுறுமலகையினம்
மோதலைவாருதி போலவுமோதி முழக்கிவரும்பகையை
ஏதறுசோதி விலக்கியவாறுநல் வின்பொடியம்புதுமே

38

வஞ்சகநீசன் வழத்திடவேகிய வன்புறுமலகைகளும்
அஞ்சிமொறு வனந்தமடுத்தனர் ஆதிநற்சம்மனசோர்
கெஞ்சியொடுக்கி நடுக்கியெய்ந்ரு கிடந்தகணங்கொளாம்
தஞ்சமெனத்தொழு தேயாக்கோபுடை தாளில்வழுந்தனரே

39

அம்மாளை.

மண்ணஞ்சிலுள்ள மனுவோர்கதியடைய
எண்ணஞ்சநாளும் இயற்காவில்வீற்றிருந்தோன்
தன்னேசமுள்ள தவச்சந்தியாகுதனைத்
துன்னீசப்பேய்கள் சுருக்கவந்தசெய்திகண்டு
ஏகபரன்சோதி இனியபரத்திருந்து
வாடுகாத்தமண்ணில் வரவிட்டாராஞ்சுகளை
எண்ணடங்காத்திரளா யெரியில்விழும்பேய்கள்தன்னைச்
கண்ணடங்காச்சீசாதியுடை கனவாஞ்சுமாரகூடிக்
கட்டிப்பெருந்தளையாற் கால்விலங்கும்கைவிலங்கும்
இட்டுக்கொடுநாகி லெண்ணவொண்ணுமாதயராய்
அங்கேகொடுநாகி லாக்கினைக்குரட்டியதாய்
இங்கேவருத்தி இறைவன்றிருவுளத்தால்
மோதினார்மேன்மேலும் முன்னிழுத்தார்பின்னிழுத்தார்
ஏதுசெய்வோமென்றுமிக வேங்கியேபேய்களெல்லாம்
வஞ்சனெரிமோசு வார்த்தைநம்பிவந்தோமென்று
கொஞ்சமுந்தஞ்சமற்றுக் கூடுவன்றார்பேய்களெல்லாம்
ஆபாவமாபாவ மையோடுவமைச்சுழந்த
மாபாவம்போக்க வழியறியாதிங்குவந்தோம்
பொன்னுலகயாக்கோபே புண்ணியமாயெங்கள் தமை
இன்னிலமேல்வந்து இடர்நீக்குமென்றுசொன்னார்
அந்தரத்தால்வந்து அபயமொழிகேட்டு
முந்ததம்பவம்போக்கும் முதலவன்றிருச்சீவன்
ஏதென்றார்பேய்களியயப்புவதைக்கேட்டுருளீர்
தீதொன்றுவில்லாத சிட்டனையுன்றையே

தீயனெரிமோசு தீமைசெய்யவிச்சுணுப்பும்
பேய்கள்நாமையாவெம் பேய்ப்புத்திகொண்டவந்தோம்
ஒள்ளியவானி லொளிசிறந்தவாஞ்சுகள் தான்
தள்ளியெமைத்துயராற் றத்தளிர்க்கப்பண்ணுகிறார்
உன்னுடையமாளிகையி லூருமெறும்பதைபும்
வன்மைசெய்யவெம்மாலே மாதவனேகூடாது
முன்னாகந்தையினால் முழுநாளுக்கீடரனேம்
இந்நானுமெம்பிழைக்கா யிவவினைக்குமீடானேம்
மன்னாவுமக்கபையம் வந்தவினைதீருமென
மின்னுஞ்சலோமைமகன் வேதனுடனிரந்து
வானவர்களானோர்கள் மண்ணைகருங்கியற்றும்
ஈனத்தைநீக்கி யியப்புவதைக்கேட்டுருளீர்
என்னைவதைத்துவர இயம்புமெரிமோசமுன்னே
உன்னிவிசைவாக ஒருநொடியில்நீங்கள்சென்று
கட்டிப்பிடித்தவனைக் கன்மமொன்றுஞ்செய்யாமற்
திட்டெனவேவாருமென்று செப்பினார்யாக்கோபு
மிக்காஞ்சேசேமியென்ற வித்தியாபாரகார்தான்
அக்காலஞ்சொன்னபடி ஆறைந்துகாசதற்கு
ஆசைகொண்டயூதாச அங்கிருக்கும்வன்னாகிற்
காசைமிகப்பொருந்திக் காலமொன்றுங்கடிய
வேதாளமானதெல்லாம் மெத்தமனமகிழ்ந்து
பாதாளமோடும் பகைஞர்திடுக்கிடவே
சென்றேயெரிமோசைச் சேர்த்தார்பிடித்திழுத்தார்
கொன்றுவிடுவதுபோற் கூடிக்குரவையிட்டார்
எண்ணடங்காவோனாய்க் கெதிர்வந்தமானதுபோற்
கண்ணடங்காக்கோடிக் கணத்துள்ளெரிமோசு
கட்டுண்டுமெத்தக் கலங்கிப்பயந்துநெஞ்சம்
ஒட்டுண்டபல்லியைப்பேரல் ஒன்றும்பறையாமற்
பேய்களவரவரே பின்னிழுக்கமுன்னிழுக்கக்
காயமுடன்சேர்த்த கைகாற்பிணையலுடன்
எல்லாருங்கூடி எரிமோசைக்கொண்டேகி
வல்லசந்தியாகிடத்தில் வந்துகண்டாரம்மாளை

எரிமோசு மனந்திரும்புதல்.

வீரத்தம்.

அன்றனியாக்கனி காரணமாயுய *ரத்தியுமன்றியு
நின்றருள்ளங்கணு மானவனுக்கதி நேசலியாக்கோபு

* அத்தி—அத்திமாம்.

வென்றியொடேவிய வாய்மொழியின்படி விஞ்சொரிமோசுதனைக்
கண்டவர்பற்றிக் கட்டியேவந்தவர் கழல்கள்பணிந்தனரே 40

வந்தவிலகூ கோடிபசாசுகள் வாய்மொழிகூறுவதோ
இந்தவகத்தெரி மோசவுமெங்களை யிடறுவருத்தியதாற்
பந்தமுறுத்தி யெமக்குணவாய்கிடு பழுதுகள்செய்திடவே
தந்தருள்வீரென வந்தபசாசுகள் சாற்றியேநின்றனரே 41

கைசரணேவுற வாரதுகொண்டு கனக்குமனக்கபடன்
மெய்கள்பதைக்க மிடுக்கொடிறுக்கி மிகைத்ததருக்குடனே
வையகமீதுள மணுவந்கைக்க வருத்தியநண்ணமெழச்
செய்வதேதென்றெரி மோசபயந்து தியங்கிமயங்கினனே 42

கட்டுடனின்றெரி மோசபயந்து கலங்கிமனக்குழற
விட்டிடுமென்றுயாக் கோபுவிளம்ப விளங்குபிலேத்தணுகித்
தொட்டசருக்கை யவிழ்த்துநெகிழ்த்தித் துயர்களகற்றிடவே
இட்டமொடித்துயர் பட்டெரிமோசு வியம்பலறைந்திடுவாம் 43

அம்மாலை

தன்னைப்புசிப்போர்க்குத் தானுணவுதாராமை
உன்னிக்கனியளியா வுற்றிடுமெத்திதனை
அன்றொருநாட்சாபமிட்ட ஆதிதிருச்சீஷன்
நின்றடியிற்றெண்டனிட்டு நீசக்கணங்கொல்லாம்
வஞ்சனைகொண்டுசொல்லும் வார்த்தைகேளம்மாலை
கொஞ்சத்தனமுடைய கொடியனெரிமோசு
செய்தீவினையுந் திருடுமுரைக்கவென்றால்
வையகமீதிலெம்மால் வசனிக்கக்கூடாது
உத்தமனெமெத்த வுபாயங்கள்பண்ணியியாம்
புத்தியுடன்சேர்த்துப் புலையனைக்கொண்டுவந்தோம்
பொய்யிற்கொடுவினையிற் புத்திகொடுத்தவெங்கள்
கையினில்வந்தவனைக் கண்டீடார்கலக்கமுற
ஆக்கினைசெய்ய வருளுவனிடையெனவே
வாக்கினால்யாக்கோபு வசனிப்பாரம்மாலை
இப்பேச்சுரைத்த இடர்ப்பேய்களைநீங்கள்
அப்பாலகலுமென்று அச்சனைத்திலோட்டிவிட்டு
நேசப்பிலேத்தை நிகழ்த்திவரவழைத்து
வாசத்தியவேத வாணென்றனக்காகத்
தொட்டுச்சருக்கவிழ்த்துத் துட்டனெரிமோசை
விட்டுவிடென்று விளம்பினாயாக்கோபு
அன்பன்பிலேத்து அவன்சருக்கைகீக்கிடவே
வன்பேய்கள்செய்த வடுவும்மகிமையுள
நேயயாக்கோபுசெய்த நிறைநவமுட்கண்டதினால்
மாயவெரிமோசவுந்தன் மாயமெல்லாந்தானகற்றீ

அஞ்சினென்மெத்த அறிவுழிந்தயாக்கோபின்
தஞ்சமென்றுவிழந்து தாள்பணிந்தேதுசொல்வான்
ஔயாவூண்பிரிந்தா லற்பவடியேனைச்
செய்யாதபங்கன் செலுத்திக்கொடும் ிபய்கள்
என்னுயிரைக்கொல்லும் இரத்தந்தனைக்குடிக்கும்
உன்னுதவிகொண்டடியே னுற்றமனைக்கேகி
மாயவஞ்சப்புஸ்தகங்கள் வாகாயெடுத்துவந்து
தீயிலிட்டஞ்ஞானச் செயலெல்லாம்பிட்டுவிட்டு
பொன்னேன்றிருவேதம் புகுதவெனக்குவிடை
இந்நாளருளுமென வியம்பியாக்கோபும்
தன்சையிலவைத்திருந்த தங்கப்பிரம்ப்தனை
அன்புடனெகொடுக்க வானவெரிமோசு
சுத்தன்கரத்திருந்த தூயபிரம்புகொண்டு
சித்தங்கலங்காமற் றிடையம்மையில்வந்து
வித்தைக்கபடவஞ்சம் வேணுமெனவைத்திருந்த
சித்திரப்புத்தகத்தைத் தேவன்றிருச்சீஷன்
தன்னருகிற்கொண்டுவந்து தான்சாம்பராவதற்கு
மின்னும்நெருப்பிவிட்டு வித்தைகொல்லாம்மறந்து
மன்னுஞ்செப்தேசு மைந்தன்யாக்கோபருளால்
உன்னுந்திருவேதத் துட்பட்டானம்மாலை
தந்தைசுதனிஸ்பிரீத்துச் சாந்துதிருநாமதால்
அந்தவெரியோசு ஆதிமறைபுகுந்து
இத்தலமுமெத்தலமு மென்குஞ்சிறந்தேதாங்க
அத்தலத்திலன்றா யமர்த்திருந்தானம்மாலை
ஆறிரண்டுவெள்ளி யழகமுடிதரித்து
மாறுகொண்டபேய்மடிய மாநிலத்தில்வந்தகண்ணி
அம்மாள் தனக்குவந்த அருமைசெறியாக்கோபு
தம்மையநீதியதாய்த் தாங்காவிடர்வருத்தும்
ஆனகவிலையநகர்க் கன்னாளசான
சுன்னேரோதை யியல்புகொம்மாலை

ஏரோதையின் அரசியல்.

விநத்தம்.

மண்ணதில்நண்ணிய மானிடர்செய்திடு மாதெலாமகல
விண்ணுறைசோதிநல் மானிடனாகியும் மேதினிமேல்வருநாள்
எண்ணருதய்ய குழந்தைகடன்னுயி ரிடருநவிங்குவதை
யண்ணலேரோதை யருஞ்சுதயைவரு மரசுமேரோதை

தந்தையர்தன்னிலு மாகொடிதானவன் றன்னுடைதம்பியரும்
முந்தவிருத்திய காதலிதன்னுடன். மோசம்விளைத்ததினால்
வந்ததிகார மொழிந்தசுவானியை மாகொலசெய்தமன்னன்
இந்தநிலத்தினில் வாழ்வதனானே கேகவிருத்தனனே

45

வச்சிரமாமணி கொண்மெழுத்திய வளமுறுமரியணையி
லச்சமிவாதொரு கோலதுகொண்டா சாளுமெரோதைமன்னன்
மெச்சகல்குழுவய வீரர்கள்வாணர்கள் விஞ்சையர்செஞ்சொல்வலோர்
இச்சையொடிங்கிந்த மென்றமிறைஞ்சிட வின்போடிருத்தனனே

46

அம்மாளை.

வச்சிரம்பச்சை மணிப்பவளத்தால்வேய்ந்த
மெச்சமரண்மனையில் வேடிக்கையாயிருந்து
அற்பமறுவில்லா வனேகக்குழந்தைகளைத்
துற்குணத்தாற்கொன்ற துரோகிதனதுமைந்தன்
தன்னேடுதித்த தனதுதம்பிமங்கையரைத்
துன்மோகத்தாலாசை சூழ்ந்தகொடும்பாவி
தாயார்வயிற்றிருந்து தற்பரணைப்போற்றிசெய்த
தூயசுவானிதன்னைத் துஞ்சவைத்தவஞ்செருஞ்சன்
தன்கொடுமைசொல்லத் தரணியிடங்கொள்ளாது
வன்கண்ணானவிந்த வஞ்சகனேரோதையென்னக்
கேட்டார்திடுக்கிடுவார் கேள்விதனிற்கையறைவார்
நாட்டார்க்குமாகாதான் நாடியதன்றம்பியர்க்கும்
ஆகாதான அநியாயமாபாவி
ஏகாமுழுநாகுக் கீடானவேரோதை
ஆடகப்பொன்னை லழகமுடிபுனைந்து
மாடமதிற்கோபுரத்துள் மன்னர்புடைசூழத்
துய்யகொலுவிருந்து சுற்றுங்கிரணமெழும்
வெய்யோனெனவேந்தன் வேடிக்கையாயிருக்கத்
துங்கவமைச்சர்களுந் தூயமதிவல்லோரும்
அங்கிறைவர்தம்மை யடிபணிந்துபோற்றிசெய்யப்
பைம்பொன்மகுடபத்தர் பட்டபத்தராமாசர்
செம்பொற்குடைநிழற்றச் செம்மல்தனைவந்துதொழ
வெற்றிவிருதாத வெண்டாளத்தண்டிகைமேற்
கற்றோர்குருக்கள் கலைவல்லோர்வந்திறைஞ்சக்
காலாள்பரிதேர் கனசேனைகண்டிறைஞ்ச
மேலாள்படைவீரர் மெத்தவந்துபோற்றிசெய்தார்
நாடககீர்தமொடு நல்வினைகின்னரமும்
பாடவல்லபாவாணர் பல்லியங்கள்சொல்லிநிற்க

கும்பியகையெக்காளம் கூடுந்தவிலமுரசு
நம்பும்பலகருவி நாதத்தொனிமுழங்குச்
சாவடியுக்கோபுரமுந் தக்கமணிச்சாலைகளும்
கோவடியர்வாழுகின்ற கொற்றமணிமேடைகளும்
விருகடம்வாட்கடம் விஞ்சையில்கடம்
மற்கூடமாயுதங்கள் வைக்குமணிக்கடம்
கோலமணிச்சாலை கொற்றமணிச்சாலை
வாலக்குமாரன் மகிழ்ந்திருக்கும்மண்டபங்கள்
கோவிருக்குஞ்சாலை கொலுவிருக்கும்நன்மேட்ட
ஓவியமிட்டநல்ல உப்பரிகைதற்குழ
ஓல்லையுறுவிதி ஒழுங்கைபலகணியும்
நல்லகைவயிரம் நாடுமணித்தரளம்
எங்குமணிபணியா யேற்றிநற்கோலமிட்டுத்
துங்கமணிமண்டபத்திற் சுற்றுக்கிரணமெழ
நாளாயிரைதேடி நல்லவிரைகாணாமல்
வாழ்கோபமுற்றசிங்கம் வைக்குங்கொடுஞ்சினம்போல்
ஆனந்தநீதி யரியகிநீஸ்தவரை
ஊனங்குடிக்க உவந்திருந்தானம்மாளை

யாகப்பரைப் பிடித்து

ஏரோதையிடங் கொண்டுசெல்லல்.

விருந்தம்.

அரசனேரோதை யளித்திமொநக ரங்குளயூதரொலாம்
விரகெரிமோசயாக் கோபுசொல்மெய்மறை வேதமுறைத்ததினால்
உரகமதேறிய பேய்கள்திரண்டே யுறுத்தியபுத்தியினூற்
தருமயாக்கோபை வதைத்திடவெனவவர் தம்மிலிசைத்தனரே

47

தம்மிலிசைத்திடு வாய்மைமொழிப்படி தறுகணர்யூதரொலாம்
மும்முடிசூடிய ஆதியின்சீஷன் முதியயாக்கோபுவுடை
அம்முரமோடு கரங்கடனைக்கயி ரதனாலேகட்டிச்
செம்மலேரோதி னிடந்தனில்வந்தவர் செய்திமொழிந்தனரே

48

முன்னுள்கர்த்தன் றன்மகனென்று மொழிந்தவிவன்குருவாம்
மன்னவனைக்குரி சானதில்வைத்தெம் மரபுளர்கொன்றதன்னூன்
அன்னவனுக்கிவன் நேசமுளானென் றன்போடறிந்துமியாம்
இன்னவனைக்கொடு வந்தமையாடுவன வின்பொடியம்பலுமே

49

ஆமாசர்க்கா கானவன்ஞானம் தற்றவேரோதையெனு
 மாமமுற்றேனின் குமாநுக்கேயவர் எளிநமுரைத்தெமையும்
 வாவெனவந்தொரு வேதமுரைத்திடு வண்மைமடிந்திடவே
 தாமதமற்றிவ ரைக்கொலுமென்றவர் தாளில்வணங்கினரே

50

அம்மாளை

ஆபாவமாபாவ மையோசெருசலையின்
 மாபாவியூதர்செய்த வஞ்சகத்தைக்கேட்டருளீர்
 முன்னங்குருசில்வைத்து மூவுலகையும்படைத்த
 மன்னவனைக்கொன்ற வடுவால்யங்கிவஞ்சர்
 இன்னஞ்சலோமைக் கினியதிருமகளை
 அன்னவர்க்கொல்லவென்று ஆயித்தமாய்த்துணிந்து
 வஞ்சகவீனன் வலியகொடுப்பாவி
 தஞ்சமுள்ளானசுத்தன் சதித்திசைதாருவென்போன்
 அந்நாளில்யூதருக்கு ஆனகுருச்சொற்படியே
 மன்னுஞ்செருசல்கர் வாழுமமுவிர்
 சேபுபதியான தீயோக்கிலேசியையும்
 ஆனவிவிசனென்ற வயற்சேர்வைக்காரணையும்
 ஒப்பிட்டுக்கூட்டி உபாயம்பலிபிசித்
 தப்பியேயாக்கோபு தானகலமாட்டாமற்
 கத்தியும்வில்லுங் கனபடையுங்காலானும்
 மெத்தவெகுதிரளாய் வேண்டியசூதானமுடன்
 பாசமும்வாரும் பலவடமுங்கைக்கயிறும்
 வீசமுடந்தேடி வீரர்கள்வந்தேசிறந்த
 ஆசரியன்சீஷன் அறிவுசொல்லும்வேளையதிற்
 கேசரிபோலெவகுண்டு கேடனெனுங்கோவியசு
 கைக்கயிற்றூல்யாக் காபின் கண்டந்தனிற்றொடுக்க
 மெய்ப்புடையவீரரெல்லாம் வேகத்துடன்கூடிக்
 கட்டினார்பின்முறியக் கைகால்காஞ்சேர்த்து
 விட்டுவிடாதபடி மெய்கயிற்றினால்வரிந்து
 சேனைபடைவீரர் திரளாய்வயவீரர்
 ஆனகொலையூத ரங்குள்ளோரெல்லாரும்
 ஆளின்குமுறுதலும் ஆயுதங்களின்சுழியுஞ்
 சூழமிகத்துலங்கத் தூயோனெவிருக்கக்
 கையாலுங்காலாலுங் கண்டாயுகத்தாலும்
 ஐயோகொலையூத ரன்பன்றனைத்தாக்கிக்
 கொண்டுசென்றார்கட்டுடனே கொற்றவனேரோதைமுன்னே
 கண்டு அடிபணிந்து கட்டுரைப்பார்பூதரெல்லாம்

பொன்மகுடஞ்சூடிப் புவிபுரக்குந்தேவேந்தே
 உன்னைவணங்கி ஒழு குசைம்நாங்களைல்லாம்
 முன்னுயிவனாசரியன் முத்திவழிகாட்டவந்து
 தன்னையரசனென்று சாற்றியதூலநங்குலத்தோர்
 கொன்றார்குரிசில்வைத்துக் கொற்றவனும்கொன்றாரன்
 வென்றியுடனுயிர்த்து விண்ணிற்கொலுவிருந்தார்
 என்றவர்கள் தாங்க ளியம்புகிரந்தமதில்
 அன்றெழுதிவைத்தபடி அஞ்சாமலிங்கிவனும்
 வந்துளமதுகுல மாந்தருக்குமிவ்வேதம்
 கந்தமுறச்சொன்னதினும் கட்டிக்கொண்டிருவந்தோம்
 எங்கன்குலத்தரசே எப்படியுமெங்களுக்காய்ச்
 சங்கைகெடுத்தவனைத் தாரணியிற்றொல்லுமென்றார்
 ஓகோகொடுமை ஒருபோதும்விட்டுவிடா
 ஆகாதேவோதை அரியாசனத்திருந்து
 பாசப்பலனும் பரனருளுமெண்ணுமற்
 கோரத்தால்வேந்தன் கொற்றசந்தியாகுதன்னைத்
 தன் தேசத்துள்ள தறுகண்ணர்சொற்படிக்கு
 ளன்கொலைசெய்ய மனந்துணிந்தானம்மாளை

திருமரணமடைதல்.

விடுத்தம்.

காலமொடுக்கக் கனத்தொழுகிய கதிரவன்புலியுங்
 தாலமொழிக்குள மாணிடரானவர் தாபாசங்கமெலாம்
 ஆலையிடுங்கன லடலையதாகவே யவளியுமுழியும்காட்
 கோலமெத்திடு குருசொடுடுவிடை கொலுவதில்வருபானர்

51

புத்திரனாகிய பெரியயாக்கோபுமெய்ப் புனிதனையனிதமுறக்
 குத்திரனாவெ ரோதைமன்னாகிய கொடியனிர்வகாமல்
 அத்தலமானதன் னூருறையூதர்க ளன்பொடுரைத்தபடி
 சுத்தசந்தியா குடைதலையறுமென்னத் துட்டனுரைத்தனனே

52

அம்மாளை.

காற்றுங்கடலுங் கனவரையும்ந்தரமும்
 ஏற்றநிலத்திலுள்ள வித்தாபாங்களைல்லாம்
 முந்திப்பரனுதித்த முத்திமொழிப்படியே
 சிந்துங்கனல்துவித் தீயாயெரியும்காட்
 கைக்கொடியுந்துய்ய கருணைத்திருக்குருசும்
 வைக்கப்புவியிசையே வாரேனாற்புடைசூழ

வந்துநடுத்தீர்க்கும் வாணென்றிருவருகிற்
 சந்தரவாசனத்திற் றாயிருவருடன்
 கூடக்கொலுவிருக்குங் கொற்றசந்தியாகுவென்று
 தேடிக்கொலைபுரியுந் தீயசறியாமல்
 ஊருக்குடியு முறவுமுறைத்தபடி
 தேருசந்தியாகுவுக்குத் தீர்வையிட்டானேரோதை
 சந்திரனுஞ்சூரியனுந் தாரகையும்வானுலகுந்
 திந்தையுடன்படைத்த தேவன்றிருச்சீஷன்
 கட்டுண்டுகட்டோடுங் கன்மர்செய்தகாவலொடும்
 இட்டக்கொலைத்தீர்வை ஏரோதைசொன்னபடி
 ஆனமனமிடுக்கோ டாகஞ்சலியாமல்
 வானவனுக்காய்த்தமது வாழ்நாள்தனையிழக்க
 ஆசைமிகவுமுற்று ஆயத்தப்பட்டிருக்க
 நேசமற்றதுட்டகொலை நீசர்கள்சென்றுபற்றிக்
 கையிற்றிணையலொடுங் கண்டக்கயிற்றோடும்
 மெய்யிற்றிடியோடும் வீரரியாக்கோபை
 ஏரோதைவாசல்விட்டு ஈடாங்கொலைக்களத்தீத
 வாரோடுகொண்டு வழிப்பட்டாரம்மாணை

திருமரணமடைதல்.

விருத்தம்

மன்னேரோதை மொழிந்தவுரைப்படி மாசுறுயாக்கோபை
 அன்னியரிட்ட வடத்தொடுகொலைபுரி யக்களமேகையிலே
 உன்னிமனத்துய ரோடேவழிதனி லோதுவதொருமுடவன்
 என்னையிடசைசெய் சந்தியாகேயென வின்பொடியம்பலுமே 53

அழுதுமெய்சோரவே கழல்சரமோருறு மஞ்சமதானவெல்லாம்
 பழுதுடையானமை யாள்பவளுன பாப்பொருடன் துணையால்
 ஒருவரவேமண்ணி லேநடவென்றிட மகிமையோடேயவனும்
 எழுதரிதாநவ மாகநடந்து மிணங்கவிருந்தனனே 54

கால்கயின்றிய முடவனடந்தது கண்டியாக்கோபுவுடை
 சீமதான கழுத்தினில்வார்தொடு தீயவன்கோலியசு
 ஆலமுனேனடி யேனுமைவன்புட னவமதிசெய்ததெலாந்
 தாலமிதேபொறு மென்றுதீயோகுடை சாணில்விழுந்தனனே 55

சாணில்விழுந்துயர் மாமறைதாவெனச் சற்குருயாக்கோபு
 பானநன்வேதமுள் ளாகவேயவீனப் பண்பொடிருத்தலுமே
 மாணமதாகிட விருவரையுங்கொலை வைத்தனாக்கணமே
 இரணமதாகவே விண்ணுடையாறியி னிணையடிசென்றனரே 56

அம்மாணை.

மங்காத்தவத்துரிய மாணர்சீலோமைமகன்
 அங்கேகொலைப்படவே அன்னியர்கொண்டேகுமப்போ
 சப்பாணியாய்நெடுநாள் தாரணியி லையிருந்த
 அப்பாவிசொல்லுமொழி யம்புவியேயார்கேட்டருளீர்
 ஏகந்திருச்சீஷன் ஏகுந்தனிமைகண்டு
 ஆகஞ்சலித்தமுது அங்கவனுமேதுசொல்வான்
 ஆதிக்கடவுளுக்கா யம்புவியிலீனர்கையால்
 நீதிக்கொலைப்படவே நேசமுற்றமாதவனே
 என்பாவத்தாலே யிறைவன்றிருமுனிவால்
 வன்கால்சுரங்கள் வழங்காமல்வையகத்தில்
 ஆவித்துயரு மரும்பசியுங்கொண்டடியின்
 பாவக்கனம்மிகுந்து பாருலகில்வாடுகிறேன்
 என்னுயரந்தீர இரந்திறைவனைப்பணிந்து
 உன்கருணையாலே யுதவென்றானம்மாணை
 அங்கத்திற்கட்டு மரும்பகைஞர்செய்தவன்பும்
 பங்கக்கொலைத்தயரும் பட்டேகும்யாக்கோபு
 தன்னுயரமானதெல்லாந் தக்கமனத்தெண்ணாமல்
 அன்பாகவேயுரைத்த அப்பாவிபைப்பார்த்து
 கைகால்கள்கண்டிரங்கிக் கண்ணீர்மிகவுதிர்த்து
 துய்யகிறீஸ்தின் துலங்குதிருநாமமதால்
 கைகால்வழங்கியிர்த்தக் காசினியில்நீநடவென்
 றெய்யாத்தவத்தோ னியம்பிராமமாணை
 மொழிந்தவுரைகேட்டு முடவன்நடந்ததினால்
 தெளிந்துகொலியசுவுஞ் சிறந்தபுதுமைகண்டு
 ஐயாவேயாக்கோபு வானவீனையுன்கழுத்தில்
 கையால்வடந்தொடுத்துக் கட்டினேனாலும்
 ஒன்றறியாவேழை யுனதடியேன்செய்தபிழை
 இன்றுபொறுத்தெனக்கு இவ்வீவதந்தாருமென்றான்
 கோலியசுசொல்லக் குருவாமியாக்கோபும்
 மேலானநீதம் விளங்குதிருவேதமதில்
 உள்ளாக்கிபன்றவனுக் கோதுவதெல்லாமுரைத்தார்
 விள்ளப்படாநவத்தால் வேதமதைக்கோலியசு
 உள்ளத்திலநப்பி உறுதிகொண்டகாரணத்தால்
 கள்ளக்கொலைபூதர் கற்றசந்தியாகுடனே
 கொல்லத்தான்கோலியசைக் கொண்டுசென்றாரம்மாணை
 வல்லியாக்கோபும் வண்மையுள்ளகோலியசும்
 சொல்லமுடியாத சோபனத்தினால்மகிழ்ந்து
 அல்லற்றுயரமெல்லா மற்பமனத்தெண்ணாமல்

கைகுவித்துவிண்ணோக்கிக் கர்த்தன்னைநினைந்து
 மெய்ப்பணிந்தோதியதை மேதினியோர்க்கட்டருளிர்
 ஆதிபாட்பொருளே ஆனந்தவற்புதனே
 சோதித்திருவுருவாய்த் தொல்புவியில்வந்தோனே
 தியவினைக்கனியைத் தின்றதினிலைவையதம்
 தூயகுலக்கனியாற் றேன் றுந்திருமகனே
 அன்றகுஸ்தினென்ற வரசன்மனந்தெரிய
 வென்றிசெறியும் விரிவென்சுடர்வானில்
 மாசில்லாதுற்பவித்த மகத்துவராசகன்னி
 ஆசுறுபாலகளை யங்கைசுனி லீலந்தி
 கன்னிமார்சூழக் கனவாஞ்சுமார்பாட
 மன்னுமரியநவம் வைத்தவிறையவனே
 அன்றுவிழிநீரா லாதியெயுன்பாதஞ்
 சென்றுகழுவுமங்கை தீவினைகள்தீர்த்தீரே
 வெப்பமுடனேகூதல் வெம்பசியுந்தாகமுடன்
 இப்புவிதில்நித்திரையு மேகனேநீர்ொறுத்து
 நானுமெமக்காக நன்மைபுரிந்ததெல்லாம்
 ஏழையடியாரை யீடேற்றவேண்டியல்லோ
 என்னைப்படைத்தா யிரட்டித்தாயித்தனைநா
 ளுன்னைவணங்க வுறுதிதந்தாயுத்தமனே
 கண்வாய்கரங்கால் கனநாசிதன்னுடனே
 நண்பாய்ப்பவமடியேன் நானும்புரிந்தபடி
 போதுமவனிதனிற் பொய்வாழ்வுஆனதெல்லாம்
 ஏதுந்திருவுளத்துக் கேற்றபடியாக
 ஏகனேயென்ற னியல்வானஆத்துமத்தை
 ஆகமுவந்துன்கரத்தில் அன்பாகக்கையளித்தேன்
 என்றுசந்தியாகு மியல்வானகோலியசும்
 அன்றுபணிந்தோதி யாகமிகமகிழ்ந்து
 மன்னனுரைத்தபடி வந்துகொலைக்காரருடன்
 இன்னிலமெடுவங்குள்தமை இன்பமுடனகொல்லுமென்றார்
 துட்டரிதுகேட்டுச் சத்தர்களின்சென்னிகளை
 அட்டதிக்குர்விண்ணு மடித்தவருங்கண்டிரங்க
 இட்டக்கொலைக்களத்தி லீனர்கையில்வாளாலே
 வெட்டினார்பட்டு விழுந்தார்காணம்மாளை
 வட்டக்கடல்சூழ்ந்த மானிலத்திலேகனுக்காய்
 பட்டகொலையாக்கோபைப் பண்பாகப்பார்த்திறைவன்
 வானோர்தமையனுப்பி வண்மையியாக்கோபுடைய
 ஆனதிருவாத்துமத்தை யங்கழைத்தாரம்மாளை

பொன்னுலகின்றுவந்த புகழ்பெருகுமாஞ்சகனும்
 அன்புள்ளவாதிக் கருகிருக்குஞ்சத்தாரனும்
 தூயோனிதைத்துமத்தைச் சுகிர்தமுடன்கூழ்ந்து
 ஓயாதகித மொழுங்கின்முறைகூறி
 ஆனந்தமான அழகுமுடிசூட
 வானந்தனிலாதி வண்மையுள்ளசன்னிதியில்
 கொண்டுசென்றார்வானவர்கள் கொற்றசந்தியாகுதன்னை
 பண்டுமோசேசுடனே பண்பாயுரைபகர்ந்த
 தானானவாதி தவத்தனெனும்தாக்கோபை
 வானோர்கள்கூட மகிழ்ந்துவரவழைத்து
 அப்போஸ்தலர்க்குமுதல் அம்புளியில்லீயெமக்காய்
 ஒப்பில்லாத்தொல்லையடைந் துன்றனுயிர்ப்பிடுத்து
 என்னருகுதன்னில்வந்தா யென்னில்பிசுமன்புகொண்டாய்
 உன்ரையிமுன்ற லுலகிலுனக்கதிகம்
 சங்கைதனைக்கேட்டபடி சற்குணத்துக்கொப்பாக
 இங்கேயெமதருகி லெண்ணமறவீற்றிரென்று
 ஏகனுரைக்க வியாக்கோவெனும்துனிதன்
 பாகர்த்தனில்மகிழ்ந்து பண்புடனேவீற்றிருந்தார்
 வானும்புவியுமிக வர்த்திக்கவுண்டாக்கி
 தானுமனந்தநன்மை தன்னுல்கிறைத்திருக்கும்
 கர்த்தனைக்கண்டு களிகூர்ந்துகண்ணரசு
 சித்தமகிழ்ந்துவிண்ணிற் சிட்டனும்வீற்றிருந்தார்
 நாளானநாள் தனிலே நல்லயுவாம்வஞ்சலித்து
 வான்வாகக்கண்ட வரிசையுள்ள மோர்க்கிஷத்தில்
 சம்மனசுமாரோடுந் தக்கசிட்டர்தம்மோடும
 அம்மைசலோமைமக னுனந்தமாயிருந்தார்
 ஆஞ்சகனும்மண்ணி லனந்தகலைவல்லரும்
 வானுசையுடன்சொன்னாலும் வான்சிறப்புப்பேசரிது
 வேடிக்கையானநல்ல வீரமுள்ளவெம்பரிகள்
 கூடிக்கனகமுடிக்கோபுரத்தைக்கண்டதென்றால்
 என்னசொல்வார்நாவா லிதுபோலக்கற்றவர்கள்
 பொன்னுலகைத்தம்நாவாற் போதிக்கக்கூடும்தோ
 பண்டுணைமுங்கின்நீதி பழுதாய்மதியழிந்த
 மண்ணிலுமீனர்கையால் வான்நாள் தனையிழந்து
 அற்பமறுவில்லாம லானந்தமோக்கிஷத்தில்
 நற்றவத்தோன்யாக்கோபு நன்மைநிறைத்திருக்க
 இன்னுந்திருவுடலுக் கிப்புளியில்வந்தசங்கை
 தன்னிற்சிறிதுரைக்கத் தாரணியோர்க்கேட்டருளிர்

சீஷர் சடலத்தையெடுத்தேகல்,

வீடுந்தம்.

வருந்துவஞ்சிறந்தசெபதேசினேடு
மக்கைமரிசலோமைதானீன்றமைந்தன்
திருந்துநெறியாக்கோபுஅவனிமீ திற
தேவனுக்காயுயிர்மடிந்துசிறந்துவானில்
பொருந்துபான் நிருவருகிற்சேர்ந்தபின்பு
புகழுடையமலைமீ திலவர் தன்சீஷர்
இருந்தழுதுதிருத்தேகமடக்கஞ்செய்த
வியல்பான தில்சிறி துஇயம்பக்கேளீர்;

57

பொன்னுலகவேகனுக்காய்மனம்பொருத்திப்
புலையர்கையினால்மடிந்துகனத்திலங்ஙன்
மின்னுடல்தனியிருக்கச்சீஷர்களெடு
மெய்த் துயரங்கொண்டுவிம்மல்பொருமலோடு
என்னசெய்வோமென்முதார்த்தோவென்றார்
எங்களைவிட்டிறந்தனையோவந்தோவென்றார்
மன்னவனமேரோதைநீதியின்றி
மாதவனையுனைமடித்தானந்தோவென்றார்.

58

அன்னையிலுமன்பாகவளர்த்தாயந்தோ
அவனியிலநாயிருக்கவிண்ணடைந்தாயந்தோ
கன்னிமரியறிந்தாலென்படுவாளந்தோ
கற்றவன் தாய்தந்தைபரென்படுவாரந்தோ
மன்னுய்யுவாம்வஞ்சலித்தென்படுவாரந்தோ
மற்றவப்போஸ்தலரென்படுவாரந்தோ
வன்மனைனுமேரோதைநீதியின்றி
மாதவனையுமைவதைத்தானந்தோவென்றார்;

59

தவஞ்சிறந்தசீஷர்களும்முதாரந்தோ
தருமநெறியுள்ளவருமுதாரந்தோ
அவஞ்சிறந்தநிலமதிலெப்பொருள்களையாவும்
அண்டர்களுந்தொண்டர்களும்முதாரந்தோ
நவஞ்சிறந்தயாக்கோபுமடிதல்கண்டு
நாளிலத்தோர்பல்கூடியமுதாரந்தோ
பவஞ்சிறந்தவேரோதைநீதியின்றிப்
பகைமுடித்தானுன்னையவனந்தோவென்றார்;

60

கொலைக்களத்திலமடித்தவுடல்தன்னையேந்திக்
கோதறுந்சீஷர்களுஞ்செபமேசெய்து
வலைக்குற்றபேயடியார்யூதான
வஞ்சரத்தநகரியுளோரறியாவண்ணம்

அலைக்குற்றவோடமதுதேடியன்பாய்
அரியவென்பாருக்கவர்கொண்டேக
கலைக்குற்றமாணுக்கர்யாக்கோபென்னுங்
கற்றவன் நன்றேகமதைக்கருதினாரே

61

அம்மாளை.

மன்னுஞ்செபதேசும் மங்கைசலோமையரும்
மின்னும்பளிங்கொளிபோல் மேதினியினீன்றெறித்த
புத்திரான புனிதனியாக்கோபும்
எத்திசைசுந்தானான வேகன்றனக்காக
நீர்மேற்குமிழியெனும் நீணிதைதில்வாழ்வைவிட்டு
பார்மீதுதன் னுயிரைப் பண்பாய்விடுத்தபின்பு
ஏரோதைசொற்படிக்கு இங்குவந்த சீசன்களும்
பாரக்கொலைபுரிந்த பாவியெனும் சீசர்களும்
தங்கன்தங்கன்மாளிகைக்குத் தாரமாய்ச்சென்றபின்பு
அங்கையாக்கோபி னரியதிருச்சீஷர்
மாருச்சலிப்பு மனத்திலெயற்றுவழி
ஆறாகநீரோடி யங்கையழுதழுது
சென்றூர்கொலைக்களத்திற் சிட்டசந்தியாகுவுடை
நன்றானகாயமனைதை நல்விழியாற்கண்டார்கள்
கையால்முசுத்ததைந்து கண்ணீர்மிகச்சொரிந்து
ஐயோவெனடுவவரும் ஆசரியன்மேல்விழந்து
நீங்காததுயர்மிகுந்து நேசமுள்ளமாணுக்கர்
பூங்காரமாகமனம் புண்பட்டாரம்மாளை
தூசகலுங்கரமுந் துங்கமணிங்கழுத்தும்
பாசமிட்டுநீசர் பரிவாய்ப்பிணித்தபடி
சென்னிவேரூகித் திருவுடலும்வேரூகி
அன்னியர்வாளாலே யறுத்தபடியக்களத்தில்
செங்குருதிவெள்ளர் திரளாயொழுகிவிழ
அங்கமழகெறிக்க வங்கையிருந்ததினால்
மாதவத்தன்சீஷரிந்த வஞ்சனையைக்கண்டுமனம்
பேதலித்துமெத்தப் பெருகிவிழிநீர்சொரிய
கட்டையவிழ்த்துக் கமழ்சிரத்தையமெடுத்து
இட்டமுடனே யியல்பானவெண்டுகிலால்
சேமமிட்டுவைத்துத் திருப்பதத்தைமுத்திசெய்து
ஏமமதிலங்கே யிருந்தமுதாரம்மாளை
முன்னாளிறையவர்க்கும் முத்திச்சுவானியற்குந்
தன்னுற்பகைமுடிக்கோன் றுயதியாமோரோதை

6

வாசச்சலோமைபெற்ற மைந்தனியாக்கோபுவையும்
 நீசத்தாற்கொன்றுவிட்ட நிட்டுமாதெல்லாம்
 அன்னமரிதாயறிந்தா லையோமிகச்சலிப்பரன்
 இன்னிலமெற்றெற்றெடுத்த இன்பமுள்ளதாயர் தந்தை
 என்னசெய்வார்நாமறியோ மிக்கொடுமைதானறிந்தால்
 பொன்னேன்றிருக்கணக்கன் போற்றயுவாம்வஞ்சலித்த
 அண்ணர்மடிந்ததென்ற லாராத்தயரடைவார்
 எண்ணரியவாதி யிறைவன்கிறிஸ்துவடை
 அப்போஸ்தலரான அன்பர்களுந்தானறிந்தால்
 ஒப்பின் நிமெத்த வுளமெலீந்துவாடுவர்கள்
 ஏன்றுசொல்லிச்சீஷ ரிக்கேயிருந்தழவே
 அன்றுவிண்ணும்மண்ணு மழுதனர்காண்மமாளை
 இங்கிருந்தாலின்னு மிலங்குமணியுடற்குத்
 துங்கனேரோதைபல சூழ்ச்சிவிளைப்பனென்று
 என்னசெய்வோமென்ன ஏங்கியேபுத்திரர்கள்
 முன்னணிந்தவெண்டுகிலும் முத்தன்மெய்ச்சட்டையதும்
 அன்னவர்கள் தான்கழற்றி யங்கந்தனைக்கமுனி
 மின்னுந்திருவுடலில் விரைகனபங்கொண்டமுத்தி
 வேதக்குருக்களுக்கு மேதினியிற்செய்பமுறைமை
 நீதிப்படிசீஷர் நேசமுடின்புரிந்து
 கண்ணருவியோடக் கதறிக்கலங்கிமனம்
 எண்ணமுற்றுத்தங்களிலே என்னசொல்வாரம்மாளை
 எங்கேகொண்டேகிடினு மேற்றதிருவுடலை
 அங்கிருக்கும்நீசர் அநியாயஞ்செய்வார்கள்
 முன்னுமெமதாசரியன் முத்திவழிநடத்தி
 பொன்னவர்கள் கண்டுமிகப் போற்றுந்தினகரத்தை
 கன்னிமரிதாயார்க்குக் காரணமாய்ச்செய்தநகர்
 மின்னுமென்பாளுவெனும் மிக்கதிருப்பதியில்
 ஆலயத்துட்பொதிந்த அஞ்ஞானர்காணாமல்
 வாலக்கதீர்மறைந்து வையமிருண்டதற்பின்
 தேகத்தையேந்தித் திரையிலவருந்திமில்மேல்
 போகுமொமென்று புறப்பட்டாரம்மாளை

திருவுடலைக் கொம்பெஸ்தெல்லவென்னும்
 பட்டினத்திற்குக் கொண்டுசென்றது.

விருந்தம்*

அருஞ்செருசல் நகரிதன்னிற் சாற்பவேன்னு
 மழகுபதி யானவவ்வூர்த் துறையிலங்கன்

இருந்தவருத் தனைத்திருந்திச் சொடித்தன்பா
 யினியகம்ப மாலாதுத்து மியற்றயாவும்
 வருந்துகம்மக் காரருடன் மிதவைக்கான
 வகைகனெல்லாம் நிறைத்துமுத்தன் மணித்தேகத்தைத்
 திருந்தவேடுத் தேவைத்துப் பாயைத்துங்கித்
 திறையாளின் நிசைநடிச் சென்றும்ன்னே.

62

பொங்குகடற் நிரையொலியு முருவிலேறிப்
 பொகும்பர் புகலொலியும் புதுமையாக
 அங்கிருக்குத் திருக்காய மதனைச்சூழ்ந்த
 வாஞ்சுகளின் பாட்டொலியு மனந்தமாகி
 எங்குமுறு பெருஞ்சிறப்பா யுவரிமீதி
 லின்பமுட னவர்தெற வுலவைவீச
 மங்கலசோ பனங்கள்சொல்லி வங்கத்தோடு
 மாதவன்றன் நிருவுடலைக் கொடுசென்றாரே.

63

அம்மாளை

அட்டதிக்கும்விண்ணு மகிலமுமுதுமொன்று
 யெட்டாதீதி யிறைவன்றிருவுளத்தால்
 சற்குருவாம்பாக்கோபின் தங்கத்திருவுடலை
 தற்குணத்தோர்வாழநகர்த் துங்கச்செருசலையில்
 சொற்கதித்தசாற்பவென்னுந் தூயபதித்துறையில்
 நற்குணத்தோர்கொண்டுவந்து நல்லவருத்தேடி-
 தங்குந்தருவாற் சமைத்தமரக்கலத்தை
 அங்குகண்டெண்ணையகி லானவகைச்சாந்து
 கொண்டமுத்தினன்றுயக் குலவுமணிக்கோலமிட்டு
 அண்டர்சந்தியாகுடலை யங்குவைக்கவேனுமென்று
 பட்டுப்பணியதிக பஞ்சவர்னக்கூறைகொண்டு
 சிட்டருடலிருக்கச் சிங்காரமாகவங்கே
 கூடாரமிட்டுக் குலவுக்கொடிதூக்கி
 வாடாமனத்தவரும் வளர்நவங்கொண்டாட
 பாய்பருமல்தண்டு பளிங்குக்கடிகைசுக்கான்
 தூயகயிறுகம்பஞ் சற்றுவடமாலாத்து
 நங்கூரக்கல்லும் நவிலுகின்றசீனியுடன
 அங்கேசுவதரித்து ஆனகம்மக்காரர்வந்து
 தண்டயல்கிலாச தனித்தபெருமாலுமியும்
 உண்டானமுக்கதமு மோதுஞ்சிறகுடனே
 பஞ்சிலியுங்கூட்டிப் பரவைதனிலோடுமுரு
 தஞ்சமெனவிறைவன் தன்னைநினைந்தோதி

வற்றுப்பெருக்கறிந்து வங்கமதிலேறி
 சுத்தன்றிருவுடலைச் சூகானமாகவைத்து
 மேலாஞ்சான்காலாஞ்சான் மேலிருக்குங்காவியுடன்
 ஆலாத்துடன்கடற்பா யன்பாகவேதூக்கி
 வாறுகோசுண்டி மறுசுண்டிகம்பமுடன்
 ஏறுபாய்தூக்கி இயல்பாகவோடலுற்றார்
 முன்னணியும்பின்னணியும் முன்தட்டுவாரிவங்கும்
 எண்ணமுடனங்கங் கிருந்துசலாங்குறி
 தாமானுங்கோசுந் தறுகாமலங்குறல்
 ஆமாங்கறிவோ ரடைவாயருகிருக்க
 எத்துமதிதாங்க மிருமுகரியோடுசுந்து
 தத்திவிழீர் தருப்பிடித்தப்பாய்களெல்லாம்
 மீகாமன்றன்கணக்காய் வெங்கடையூடறுத்து
 வாகானகாற்றுவிழ வங்கமதுஷ்டியதே
 வெங்டவினோசை வெகுண்டுவிழுங்காற்றினிசை
 அங்கிருக்குஞ்சுத்தரிசை ஆஞ்சுகளின்பாடலிசை
 எங்குமுழங்க இறைவன் நிருவருளால்
 துங்கமுறுங்காயஞ் சோதியொளிவீச
 கம்மவாரெல்லாங் கனகமணித்தண்டெடுத்து
 தம்மில்மிகப்புகழ்ந்து தங்களிலேசோபனமாய்
 எம்பாவந்தீரவந்த இறைவன்றையிறைஞ்சி
 அம்பாவுஞ்சொல்லி அலைவாய்வலிக்கலுற்றார்
 முன்னாதஞ்செய் முதுவினையால்முவுலகுந்
 தன்றிற்படைத்த சருவேசரன்மனுவாய்
 வந்தவிதம்பாடி மாமரியாயைப்பாடி
 முந்துதவக்கன்னிபெற்ற முதல்வன்பதம்பாடி.
 பொன்னுலகால்மண்ணில்வந்த புத்திரமுத்தமனும்
 இந்நிலமெற்பட்ட இடர்களையுந்தாம்பாடி
 அன்பரெனும்முன்னாங்கு அப்போஸ்தலர்களிலே
 வன்பனெனுப்பூதசுசெய் மாகொடுமையும்பாடி
 செங்கரத்தைச்சங்கிலியாற் சேர்த்தவிதம்பாடி
 அங்கத்திற்பட்டவடி யியாயிரம்பாடி
 முள்ளின்முடிபாடி மூங்கில்தனைப்பாடி
 கள்ளர்கள்போற்கட்டுண்ட கற்றுணையும்பாடி
 எணியைவெண்டுகலை எங்கோணையும்பாடி
 ஆணியைப்பாடி யருங்குருசையும்பாடி
 சுட்டி யாடங்கத் திருக்குந்திருமுறிவைத்
 தோட்டியுறுகல்லறையைத் துப்பட்டியைப்பாடி

சேயோதபருஞ் சிறையிலிருந்தழுந்துஞ்
 தூயமுனியோர் தூயநீர்த்ததும்பாடிச்
 கர்த்தனயிர்த்ததுவுங் காட்சிகொடுத்ததுவும்
 சுத்தர்ணின்னின்வாசற் றுறந்ததுவுந்தான்பாடித்
 தந்தைவலத்திருந்து தாலபழியும்நாட்
 பந்தமுள்ளோரஞ்சிவிழப் பாக்கியமுள்ளோர்மகிழ
 மைந்தன்கிறீஸ்திறைவன் வானோப்புடைசூழ
 வந்துநடுவுரைக்கும் வண்மைகளையும்பாடி
 அங்கையிற்றண்டால் அலைவலிக்குக்கம்மாறர்
 தங்களிலேசம்மதித்துச் சாற்றுதைக்கேட்டருளும்
 ஒப்பில்லாரீதி ஒருவன்றனக்குவந்த
 அப்போஸ்தலராம் அரியசந்தியாகுதன்னைக்
 கொன்றானேரோதையந்தக் கொற்றதிருவுடலைச்
 சென்றெடுத்தநாங்கள் திருந்துமெஸ்பாஞ்சயவுக்குப்
 போரோமெனப்பாடிப் பொங்குகடலிலுள்ள
 ஆறுஞ்சுழிநீரும் அங்குமும்பாருங்கடந்து
 வாழுந்திருக்கராம் வண்மையெஸ்பாஞ்சயவுக்கு
 சூழுந்துறையான தூயகொம்பெஸ்தெல்லவென்னும்
 பட்டணத்திற்சேர்ந்து பழுதில்லாச்சுத்தகுரு
 விட்டிறங்கியங்கிருந்தார் மேன்மையுடனம்மாளை

உடலடக்க லோப்பாளிடம்

அனுமதிபெறச்சென்றது.

விடுத்தம்.

இம்பருடன் வானுலகுந் தானுயாளு
 மேகபான் நிருவுளத்தாற் செருசல்லின்று
 வெம்பிவிழுங் கனகாற்றுங் கடலும்நீங்கி
 வேதபான் சீஷனியாக் கோபுதேகம்
 கம்பியதோ ருருவுடனே கொம்பஸ்தெல்லாம்
 நகரியிலே வந்ததினா லவர்தன்சீஷர்
 அம்புவியிற் நிருவுடலை யடக்கவேண்டி
 யங்கிருத்தே யெண்ணமுற்ற தறைகுவாமே

இக்கடலுங் கனகாற்று முவரிமீதி
 னீட்டறுகளு மங்கிருந்த கொடியர்தீங்கும்
 விக்கினமெல் லாம்நீங்கித் தேவசீஷன்
 மேன்மையுள்ள திருவுடலைக் கொண்டேயன்பாய்ச்

சிக்கெனவே வந்தடைந்தார் பாடியானுந்
தெரிவையினுத் தாமயின்றி யடக்கவொண்ணு
தக்கொடியா னுத்தாரங்கு கேட்கமுன்ன
மரியதிரு வுடலதனை யிறக்கினுரே

65

திருந்துமுடல் தனையிறக்கி யன்போடேந்திச்
சிட்டுரொரு கல்லதனிற் சென்றேவைக்க
அருந்தீயி லிடுமெழு கு முருகுமாப்போ
லானகல் லிளகியன்பன் நிருக்காயத்தைப்
பொருந்தியிறக் கிற்றங்கே யுள்ளோரெல்லாம்
புதுமையென வேயிறைவன் றன்னைப்போற்றி
இருந்தமகிழ் வாகவே நகரமானு
மேந்திழையின் றிசைநோக்கி யெய்தினுரே

66

மங்கையிடம் மாதவத்தோர் நாடிவந்து
வாலாற்றை யுரைத்தார்கள் வஞ்சமானுள்
அங்கவளுந் தறவோரைக் கண்டேடுஞ்ச
மழன்றுதவத் தேகமங்கே யடக்கொட்டாமற்
சங்கைப்புரத் தரசாயெஸ் பாளுவானுந்
தார்வேந்த னிடம்போய்நீர் விடையைக்கேட்டுத்
துங்கவுடல் தனையடக்கு மென்றேசொன்னுள்
தூர்க்குணமே நிறைவான லோப்பான் தானே,

67

அம்மாண.

அப்புக்கனவரையும் அண்டவுயிரனைத்தும்
எப்பொழுதுந்தானானும் ஏகன்றிருவருளால்
வஞ்சகங்கரணை மாதவத்தியாக்கோபின்
மஞ்சத்திருவுடலை வங்கமதிலேயேற்றிக்
காற்றுங்கடலுங் கனதுயருந்தான்நீங்கி
ஏற்றிடுமெஸ்பாஞ்ய என்னுந்திருநகரில்
வேடிக்கையாக விளங்குகொம்பல் தல்லவெனும்
பாடிப்பெருந்துறையிற் பாக்கியத்தோன்றன் னுடலைக்
கொண்டுவந்தார்சிஷர் குறிப்பானவோடமுடன்
எண்டிசையும்போற்ற இருந்துவிசாரமுற்றார்
எவ்விடத்துமோடாமல் இந்தவுடலோடமுடன்
கவ்வையுற்று வந்ததிங்கே கர்த்தன்றிருவுளத்தால்
இப்புரத்தையாளும் இயல்பானலோப்பவென்பான்
ஓப்பமின்றிச்சிட்டன் உடலடக்கவொண்ணுது

மங்கைகொடியான் மனநிரக்கமில்லாதான்
இக்கவளுயிவ்வுடலை என்னசெய்வாளென்றறியார்
ஆதிதிருச்செயலை அன்பாயகத்துள்ளவைத்து
நீதித்திருவுடலை நேசமுள்ளோர் தானெடுத்து
ஆனந்தமான அகமகிழ்ச்சிதன்னுடனே
தானஞ்சிறந்த தருமத்திருவுடலை
அங்கேயிருந்த அழகியகல்லதின்மேல்
மங்களங்கன்பாடி மகிழ்ந்துவைத்தாரம்மாண
மாதவத்தோன்றுய மணிக்காயடவைத்தகல்லு
ஏதமறத்தீயி லிடுமெழு குபோலுருகி
அங்கத்தையுள்ளே யடக்கியீதயம்மாண
சங்கத்தவத்துரியோர் தக்கபுதுமைகண்டு
எல்லாருங்கொண்டாடி இன்பம்மிகவாகிச்
சொல்லரியவங்கமதைச் சத்தமுடனங்குவைத்து
அன்னகரியானு மரிவையுடலாப்பவிடம்
உன்னிவந்துமாதவத்தோர் ஓதுமொழிகேளீர்
தேடிவினைகடந்து செங்கோல்முறைகடத்திப்
பாடிதனையாளும் பண்புடையராக்கினியே
ஆறிரண்டாம்வயதில் அரியதற்கம்வென்றகர்த்தன்
கூறிரண்டாறான குலவுதவப்புத்திரரில்
நேசமுமன்பும் கிறைந்தவியாக்க்காபு
ஆசுள்ளார்கையால் அரும்பொருளுக்காய்மரித்து
பொன்னுலகஞ்சேர்ந்தார் புகழோன்றிருவுடலை
இன்னிலமேற்கொண்டுவந்தோம் ஏகன்றிருவருளால்
கற்றவியாக்கோபு காசினியிற்றேகமுடன்
உற்றதிருவேதம் ஓக்கின் நநானையிலே
வேந்தர்குலக்கொடியே ம்மதினியில்மாதரசே
போந்தேயடிபணிந்து போற்றுதிருந்தாலுந்
தேகத்தையீரும் தெரிசிக்கக்கொண்டுவந்தோம்
ஆகத்துநாட்கிழந்து அன்பன்றிருவுடலைக்
கையேற்றுக்கொள்ளுந் கனகமுடிபுனைந்து
வையகத்தையாளும் மயிலையெனமொழிந்தார்
அங்கவர்கள்சொல்ல அரிவையுமென்னசொல்வான்
சங்கைத்தவத்தோரே சற்குணத்தோரானவரே
துங்கமுறுயாக்கோபின் சோதிவடிவுடைய
அங்கத்தையிங்கே அடக்கிடவே னுமென்றால்
என்னுத்தரம் போதா கெஸ்பாஞ்யவினினைவன்
தன்னுத்தரமுந் தரவேனுமென்றுசொன்னுள்

மங்கையவளுரைத்த வஞ்சகத்தையெண்ணாமற்
 சங்கநதனக்குரிய சற்குணத்தோரெல்லோரும்
 வாடிமனந்தளர்ந்து வஞ்சமின்னுள் சொன்னபடி
 தேடியேயெஸ்பாஞ்சு செக்கோல்நிருபனிடம்
 பொகத்துணிந்து புறப்பட்டாரம்மாலை
 ஏகும்விதமிருக்க இன்னுமொருகாரணத்தை
 ஓசுகிசிறன்சற்றே உவந்துமனமுணர்ந்து
 ஏதமறும்பெரியோர் இன்பமுற்றுக்கெட்டருளிர்
 துய்யனந்தச்சூரியனாஞ் சுத்தகிறீஸ்துவுடை
 வெய்யகிரணமெனும் மெய்த்தவவப்போஸ்தலரில்
 நீதியுமன்பும் நிறைந்தவியாக்கோபு
 ஆதிதனக்காய் அரியவுயிரிழந்து
 சீஷரும்நீதி திருந்துந்தவத்தீதாரும்
 வேஷக்குருக்களுடன் மெய்த்தவருமில்லாமல்
 மண்மீதினிலேதனியே மகிமையுடல்கிடக்க
 விண்மேற்கொலுவிருக்கும் வேதன்மனநினைந்து
 வாரிக்கரையில் மணிக்காயங்கல்லுடனே
 தாரித்திரமாய்த் தனி யியிராதபடி
 வானோரைநோக்கி வளர்சந்தியாகுவுடை
 தானத்திருவுடலைச் சங்கைபண்ணுமென்றுரைத்தார்
 ஆதியுரைத்தபடி அண்டநின்றுதாலமட்டுஞ்
 சோதிக்கனகமதாற் றாயநல்லவேணிவிட்டு
 எண்ணடங்காச்சூரியன்போல் ஏற்றகிரணவொளி
 கண்ணடங்காமற் கணத்துப்புடைசூழச்
 செங்கரத்திறழையுந் தீபச்சுடர்பலவும்
 அங்கேயனந்தம் அணியணியாய்த்தாமேந்திக்
 கீதத்தினேசை கிளரோசைகின்னரங்கள்
 வேதத்துக்காய்மித்த மெய்யைப்புடைசூழ
 ஒன்பதுகூட்ட ஒழுங்கானவானவர்கள்
 இன்பநலம்பாடி ஏகபரிபூரணமாய்க்
 கல்லோடிருக்குங் கனகத்திருவுடலை
 எல்லாருஞ்சூழ்ந்து இதயங்கனிகூர்ந்து
 ஆனந்தசோபனங்கள் அங்கவர்கள் கொண்டாட
 மானந்தவநீதி வண்மையுள்ளமாணக்கர்
 கானலுங்காடுங் கடுவழியுங்கல்லுமுள்ளும்
 வேனலுந்தான்நடந்து மெத்தமனஞ்சலித்துப்
 பாதங்கள்நோகப் பசிதவனந்தன்னுடனே
 காநங்கொண்ணிக் கடந்துசென்றாரம்மாலை

ஆறுஞ்செடியும் அடர்ந்துநிறைந்திருக்கும்
 கூறும்வழிகடந்து கொற்றவன்றன்வாசல்புக்கார்

எஸ்பாரு அரசனின் அரசியல்:

விருத்தம்*

மங்கையுரை தவறாம லறத்தோர்தாமே
 திப்புறெஸ் பாளுசன் மகிமைகோக்கி
 அங்கவரும் புனல்கான லடவிரீங்கி
 யாறுகடந் தேதவத்தோ ரங்கேசென்றார்
 துங்கமுடி புனைந்தலகம் புரக்கும்வேந்தன்
 ரெகுதிபரி வாரமொடு தலங்கிவாழுஞ்
 சங்கைகளுஞ் செம்மலுடை ரொறியுங்கேட்டார்
 ராணியோர் கெடுக்கமுற்றுத் தயங்குவாரே

68

பொன்ம்குடஞ் சிரத்திலணிந் தொருகோலோச்சிப்
 புவிபுரக்கு மெஸ்பாரு நீருபன்போல
 இன்னிலமே லாருமுண்டோ வவன்றன்கீர்த்தி
 யியம்பவென்றால் நாவிலு லீசைக்கலாமோ
 தன்னிகரில் லாதாசன் கொலுமேலேறித்
 தலமனைத்தும் புகழ்விளங்கச் சங்கைமேவ
 அன்னவன்றன் பெயர்கேட்டோ ரஞ்சிறிந்
 வவனியர சர்களிறைஞ்ச வரசாண்டானே

69

பொன்மணியால் வேயந்தவரி யணையிலேறிப்
 பெற்றுகிற்போன் முடியிலங்கப் புகழேயோங்க
 நன்மைமனத் துணராமற் புவியில்வாழ்வை
 நம்பியண்ண லகமகிழ்ந்து சபையில்மேவும்
 முன்னமைச்சர் கலைவாரணர் முனைவல்லோர்கள்
 முந்தபா தாவிந்தம் முறையாய்ப்போற்றத்
 தன்மமற்ற கொடுவினையும் பவத்தால்வாற
 சஞ்சலமு மழியாமற் றாணியாண்டான்

70

அம்மாலை.

விண்ணோரும்மண்ணோரும் மெத்தவருங்கொண்டாடக்
 கண்ணாரமோசேசு கண்டுகளிகூர்
 கண்டதருவிற் கனல்முண்டெரிந்தாலும்
 பண்டுதுளிர்கருகாப் பற்றுநவம்வைத்தபரன்
 சன்னிதியில்நாளுந் தருமம்வினைத்திருக்கும்
 முன்னவன்யாக்கோபு முத்தித்திருச்சீஷர்

செங்கோல்முடிவெந்தன் சீர்வாசல்வந்துநிற்கத்
 துங்கன்கொலுவிருக்குந் தூய்மைகளம்மாளை
 கூடும்பெரும்புகழாய்க் கோலமுடிதரித்து
 ஓடும்புஷியை ஒருகுடைக்கீழோங்கவைத்து
 ஊருங்குடியும் உறவும்பெருங்கிளையும்
 பேரும்பவுள்சும் பிரதானமுமமைச்சும்
 வேற்றூணைவாட்டானை விற்றூணைவெம்பரியின்
 போர்த்தானையோடு பொருவோர்புடைசூழ
 மாறுகொண்டமன்னர் மனதிவிடியேறெனவே
 ஆறிரண்டான அரசியல்புதன்னுடனே
 உப்பரிகைதன்மேலே உயர்ந்தமணிக்கோபுரத்தில்
 ஒப்பில்லாமன்னவனும் ஒலக்கம்பார்த்திருக்க
 ஆணிப்பொன்செம்பவளம் ஆனநவமணியால்
 மாணிக்கத்தாலே வளர்த்திட்டமாளிகையில்
 அன்னவஞ்சல்பொன்னினுஞ்சல் அங்கங்கணியணியாய்ப்
 பின்னையார்தங்களிலே வேடிக்கைகொண்டாடப்
 பல்லாண்டுபந்து பரதவிதநடனம்
 வல்லோர்புரிய மனமகிழ்ந்தமன்னவனும்
 இப்புஷியில்வாழ்வை இழுவாதாண்ணமுற்றுத்
 தப்பறையும்வஞ்சத் தவறுந்தறுகணையும்
 உண்டாக்கும்பேயை உவந்துமனத்தாரசரித்துக்
 கண்டோர்மதிக்கக் களிகூர்ந்துவீற்றிருந்தான்

எவ்பாடு அரசனின் சீற்றம்.

விருத்தம்.

மன்னவனுங் கொலுவிருக்க மகிழ்ச்சியோடு
 மற்றுமுள்ள நூல்வல்லோ ரருகுமுழப்
 பொன்னுலகோ டுந்தமண்ணும் புரந்துதானாய்ப்
 பொருளினத்தும் படைத்துக்காத் தழித்தல்செய்யும்
 முன்னவனுக் கதிகாண்பன் சந்தியோகாம்
 சூத்தனுக்கு மிகுநேச முள்ளசீவூர்
 தென்னர்மன்னன் வாசல்வந்து காவலர்க்குத்
 திடமாக வேயுரைக்குஞ் செய்திகேளீர்

71

வேற்றரசர் கெடிபுகுத வெருகோலோச்சி
 மேதினியெல் லாஞ்சிறக்கப் புகழைநாட்டி
 மாற்றலரை யொடுக்கியே யுலகையாரும்
 மன்னவன்நன் வாசல்தங்கும் மகிமையோனே

காற்றழலம் புலிபருதி கடலுமாக்குந்
 கடவுளுக்கேற் றிடுசுந்து யாகின்சீவூர்
 போற்றுமுன்றன் வாசலிலே வந்தாரென்று
 பூபாலன் நன்னிடம்போய்ப் புகலுமென்றார்

72

அறவோர்கள் வந்துசொல்ல வாசலானன்
 மறுக்கமன்ன னிடமேகி யடிகள்போற்றித்
 திறவோர்மெய்து ஞானிசந்தி யாகின்சீவூர்
 தேவாரீர் வாசலிலே வந்தாரென்ன
 அறவோரை யிங்கழையு மெனவேயண்ண
 லன்னவனு மவர்களைத்தா னாசன்பக்கல்
 மறவாது வருத்தவவ ரவனைவாழ்த்தி
 வந்தவரல் வாறதெல்லாம் வசனிப்பாரே

73

இந்நிலமெல் லாம்புரக்கு மேந்தலேறே
 யெங்களுடை யாசரிய னியாக்கோவென்பான்
 முன்னதஞ்செய் பிழைநீர்க்க மண்ணில்வந்த
 முதல்வனுக்கா யேரோதை கையால்மாண்டு
 பொன்னுலகஞ் சேர்ந்ததின லவந்தேகத்தைப்
 பொருந்துதியில் தனிலேற்றிக் கொம்பஸ்வெல்ல
 தன்னில்வந்து மங்கையரை கொண்டாங்கன்
 தாணிபனே யுன்னிடத்தில் வந்தோமென்றார்

74

இத்தேகந் தன்னையுநீர் தெரிசித்தன்பா
 யெமைப்பார்த்தோன் றிருவேத மியல்போடேற்றுச்
 சுத்தவுடல் தனைச்சிறப்போ டடக்கவேதான்
 மறுக்கமன்ன வனுபாதந் தருவாயென்ன
 ஒத்தமடங் கற்றவிசி லுற்றவோந்தன்
 ஓகோவி தென்னசொன்னு ருலகமீது
 எத்தவந்தா ரென்னையென்று சீற்றமுற்று
 இருந்தவுடன் கோபமுற்று னிணையில்லாதே

75

அம்மாளை.

முச்செய்கைமுக்கால் முவுலகுந்தானுகி
 அச்சந்தவிரக்கவந்த ஆதிதிருவருளால்
 நேயனுடைசீவூர் நீண்டமுடிமன்னனுடை
 தூயமணிவாசலிலே தூங்காதுரித்தியமும்
 வந்துமுறையிருக்கும் வாசலானன்றனக்குச்
 சுந்தரவாய்திறந்து சொல்லுவர்காணம்மாளை
 வேற்றரசரோடே விளங்குந்திருச்சீவூர்
 போற்றமுடிபுனைந்த போர்வேந்தன்பக்கலுக்கு
 வந்தோங்கருமமுண்டு வாசலோய்சொல்லுமென
 அந்தவுரைகேட்டு அங்கிருக்குங்காரியவான்

சன்னாசிமார்களுக்குச் சங்கைபுரிந்தபின்னர்
 மின்னுமுடிபுனைந்த வேந்தன்சமுதமதிற்
 சென்று அடிபணிந்து தெண்டனிட்டுவரய்புதைத்து
 கின்றவனுமங்கே நிகழ்த்துவானம்மாலை
 எத்தலமுங்கெஞ்சியஞ்ச ஏற்றதிருக்கரத்திற்
 சித்திரவாளேந்திச் செகம்புரக்குந்தேர்வேந்தே
 விண்ணப்பங்கேளும் விளங்கிடுமுன்வாசலிலே
 எண்ணப்படாநவங்க வரியற்றங்குருக்கள்சலர்
 பிறலுடுப்பும் பெருநரையுந்தோற்றமுற
 ஆறுச்சலிப்புடனே ஆகமிகத்தளர்ந்து
 செங்கரத்திற் புத்தகமுஞ் செய்யதிருக்குருகும்
 அங்கவர்கள் கொண்டு அரசேயுமைக்காண்
 வந்தார்கள் வாசலிலே வண்மையுடனங்குவைத்து
 இந் தமொழியுரைக்க இங்குவந்தேனென்று சொன்னான்
 வேந்தனதுகேட்டு மேன்மைத்தவத்தோரைப்
 போந்தழையுமென்று புரிந்தானுத்தாரமது
 மன்னனுரைகேட்டு வாசலோன்மீண்டுவந்து
 சன்னாசிமாரசுச் சடுதியழைத்தேக
 அங்கங்கிருக்கு மணிவாசலத்தையுந்
 தங்காமல்மன்னன் சமுகத்தைவந்துகண்டு
 கோலம்புனைந்து கொலுவிருக்குங்கொற்றவனைத்
 தாலமுதலார் தலமனைத்துந்தானை
 கர்த்தன்கிருபையினுற் காசினியில்நன்மைபெற்று
 வர்த்தித்துவாழியென்று வாழ்த்தினார் அம்மாலை
 ஆசறுபாத மடைவாயுபசரித்த
 மாசறுயாக்கோபின் மாணுக்கர்தங்கனையே
 தீட்டுமரசன் சிறக்கமகிழ்ந்திருந்து
 நாட்டத்தைநோக்கி நவிலுவானம்மாலை
 இங்குவந்திரீரார் எமதிடத்திற்காரியமென்
 சங்கைத்தவத்தோரே சாற்றுமெனமொழிந்தான்
 மன்னனுரைக்க மகிமையுள்ளமாணுக்கர்
 உன்னிவந்தகாரியத்தை ஒதலுற்றாரம்மாலை
 வானமும்மண்ணும் வரையுந்திரைகடலுந்
 தானேபடைத்த சருவதயாபரையு
 இப்போதுமெப்போதும் எங்கும்சிறைந்தவனாம்
 ஒப்பேதுமில்லா ஒருவன்றிருச்சுதனார்
 மண்மேலுருவெடுத்து வந்தநாளாரிறண்டு
 என்னுந்தவத்தோரை இன்பமுடனழைத்து

அப்போஸ்தலரே அனைவருக்கும்போதுவித்து
 இப்புஷியில்மாசகற்றி எல்லோருமீடேற
 வேதம்விளக்கியிந்த மேதினியிலீரிருந்து
 ஆதரவாய்விண்ணி லடையுமென்றாராதவினால்
 அப்பரிசேயாநிரண்டு அன்பர்களியாக்கோபு
 இப்புஷியில்வேத மியல்பாகவேநடத்த
 நாளுந்நாகில் நடுங்கியவியவென்று
 கூளிகொடுங்கிரியை கொண்டிருக்கும்மாபாவி
 ஏரோதையென்னு மிராசன்கொலைவினைக்க
 சீரோடுமோக்கிஷத்திற் சென்றார்காண்மன்னவரே
 எங்கோனருகி விருக்குமியாக்கோபுவுடை
 துங்கத்திருவுடலைத் தோணிதனிலேற்றி
 கொம்பஸ்தலான குலவுநகர்த்துறையில்
 அம்பரத்தோன்றன்னருளா லன்பாகவேயெடுத்து
 அப்பதியையாளு மரிவையுலோப்பவிடம்
 தப்பறவேகொண்டுவந்தோந் தாசன்றிருவுடலை
 அங்கடக்கமுன்னமந்த ஆயிழையாள்சொற்படிக்கு
 இங்கேயுமக்குரைக்க ஏந்தலேவந்தோம்நாம்
 ஆதிதிருவேத மன்பாய்விசுவசித்து
 நீதித்திருவுடலை நேசமுடனேயடக்க
 உத்தரவுதாருமென ஒதக்கொடியமன்னன்
 சித்தம்வெகுண்டானச் செய்திகேளம்மாலை

அரசன் சிறையிடலும் தேவதூதன் நீக்கலும்.

விருத்தம்.

விண்ணிருந்து திருமுனிவால் நாகில்வீழ்ந்த
 வெங்கபடப் பேயுடைய மிகுத்தபாவம்
 பண்ணெழுங்கை யகத்தாக்கிக் கொடுமைமேலாய்ப்
 பானருளை நினையாத பாவிலேவந்தன்
 மண்ணெழுங்கி னுசையெல்லாம் நீத்தோர்தன்னை
 வன்சிறையில் வைபுமென்றான் வஞ்சர்குடி
 கண்ணடங்கா வாதையுடன் சிறைக்கூடத்தே
 கற்றவரைக் கொடுசென்றார் கருத்தினோடே

செய்யகரம் கால்கள்தனி லரசன்சொற்போற்
 றிருந்துதனை தனைத்தொடுத்துச் சேமக்கூடம்
 ஐயமற வங்கிருக்கும் கதவுதாளிட்
 டருங்காவ லாளரெல்லா மடர்ந்துகாக்க

துய்வமை வொடுபொறுதி யுறுயாக்கோபின்
துங்கமா ணவர்சேமத் திருப்பதாலே
வையமுள்ளோ ரையோவென் றபலமாக
மனதிரங்கி ன்ராவர்கள் மகிமைகேளீர்

77

மங்காத நீதிநெறி யாக்கோப்பென்னும்
மாதவன் நன் றிருச்சீவந் வருந்தல்கண்டு
எங்கோளுந் கிறீஸ்திறைவ னிரக்கமுற்று
இம்பருறை யெழிலாஞ்சு மாராயேவ
அங்கேவர் திரவுதனி லாஞ்சுமார்கள்
அரசனினிஞ் சேமமெல்லா மழித்தேயன்பாய்
இங்கேளீர் காவலிலே யிருக்கவேண்டாம்
எழுந்தேநீ ரோடுமென வியம்பினோ

78

வானமதால் வந்தாஞ்சு காவலீக்க
மாதவத்தோ ரவ்விரவில் விடைபெற்றேக
ஆனபனிப் பகையுதித்த பின்னரந்த
அரசன்முன் சிறைக்கூடங் காத்தோர்சென்று
மீனவனே விழிதுயின்ற நேரமந்த
மெய்த்தவத்தர் விரைந்துசென்று ரென்றசெய்தி
ஈனவா சன்கேட்டு மனம்புழுங்கி
இருந்தவனுஞ் செய்வவஞ்ச மியம்புவாமே

79

அம்மாளை

பொன்னுலவுமன்னவரே போற்றும்பெரியோரே
இன்னுமின்னுக்கேளு மியாக்கோபுடைகதையை
அன்னாட்பரலோகத் தாஞ்சாகநின்றவனை
தன்னாளிலவ்வேந்தன் சற்குணத்தைவிட்டுடாழித்து
சாவும்நாகிலுள்ள சஞ்சலமுமெண்ணாமல்
கோபடிகவெகுண்டு கொதித்துவிழிசிவந்து
எங்குலத்துமுதாக்க ளிச்காலமாகுமட்டும்
இங்குரைத்தகாரணங்க ளேதென்றறியார்கள்
என்னார்பதியு மெனதரணுந்தான்கடந்து
சன்னாசுமர்கள் சலிப்பின்றியிங்குவந்து
புத்தியுமன்பும் புகழும்புகன்றுநம்மை
எத்தவந்தாரென்றுசொல்லி ஏந்தல்கினந்தெழுந்து
கத்துகடற்புவிக்குட் கண்டோர்கலக்கமுற
இத்துட்டரைக்கொலுமென் றியம்பினாரம்மாளை
செங்கீகால்நிருபன் சினந்துரைத்தசெய்திகண்டு
அன்சேயிருக்கு மமைச்சரெழுந்திருந்து

தானையுற்றவெம்போர்த் தரியலர்கள் தம்மைவென்று
நானிலத்தையானும் நரபாலாகேட்டருள்வாய்
மின்னுந்தவத்துயர்ந்த மெய்ஞ்ஞானயோகிகளை
மன்னவனெகொல்லவென்றால் மாபெருமையோவுமக்கு
மன்னர்க்கமுது மறுத்துவருங்காரியங்கள்
உன்னியுடனே யுணருவதுநீ தமல்ல
மெய்பொய்யறிய விளங்குஞ்சிலநாளால்
ஐயந்தவிர்ப்போம் அருந்தவரையவ்வளவுங்
காவலில்வைத்துக் கடுகண்டால்நீத்தோரை
ஏவியுயிர்பறிப்ப தேந்தற்கியல்பெனவே
மந்திரிமாறெல்லாரும் மனதிரங்குமன்னவனும
இந்தமுனியோரை யிட்டுவையுஞ்சேமமென்றான்
வேந்தனுரைக்க விடைகொண்டுஎவல்செய்வோர்
போந்தவத்தோரைப் புன்மைமிகப்புரிந்து
மெய்க்காவல்செய்து மிகுந்தகரோமுடன்
கைக்காவலோடு கடுஞ்சேமக்கூடமதில்
கொண்டுசென்றுதிவிரத்திற் கோலமுனிவருக்குக்
கண்டோரிரங்கக் கரங்காலிரும்புகொண்டு
செய்தனிலக்கு திரளாகநாலாறு
கையினிவிட்டிற்றுக்கிக் கற்றவரைச்சேமிட்டு
தாளிட்டடைத்துத் தலுகாமற்காவல்லைத்து
வாஸ்தொட்டவீரர் வருந்திவிழித்திருந்து
தேயுவுமீருஞ் சிறந்தவுயிரனைத்தும்
வாயுவும்போகாமல் வன்காவலாயிருந்தார்
தியரிடுஞ்சிறைக்குட் சிட்டர்சலியாமல்
துயகரங்குவித்துச் சோதிதனைநினைந்து
ஓதிவணங்கி யுவந்தபொறுதியுடன்
ஆதிக்குவந்தவன்பா யங்கிருக்கும்வேளையிலே
விண்ணேன்றிருவுளத்தால் மேதினியில்வந்தாஞ்சு
எண்ணுக்குடத்சையி லேகியின்சூரியனும்
சொல்லுக்கடங்காத சோதிச்சடருடனே
அல்லிற்சிறையிருந்த அன்பரிடம்வந்தனுசி
காவலுங்கட்டுங் கடுஞ்சிறையுங்கால்விலங்கும்
எவலும்மன்ன னிடும்வினைகளானதெல்லாம்
பாரும்விசம்பும் படைத்தபரனருளால்
ஆருமறியாம லக்கணத்திலீங்கியதே
ஆஞ்சுகள்வந்து அருங்காவல்தான்நீக்கி
காஞ்சனவிண்ணிற் கடவுளிடமேகியபின்

நீத்தோர்விழிதுயின்று நித்திரையினாலெழும்பிப்
 பார்த்தாப்போல்மெத்தப் பயந்தேயதீசயித்து
 இக்காவல்நீங்கியது மிர்தப்புதுமைகளும்
 எக்காலமுமான ஏகன்செயலெனவே
 ஆகமகிழ்ந்து அறிவாள்தங்களிலே
 போகவிருள்நீங்கிப் பொங்குகதிர் தோன்றியதே
 வாலக்கதிருதிக்க வன்காவலாளர்சென்று
 கோலச்சிறையிருந்த கொற்றகுருமார்கள்
 போனதினல்மெத்தப் புதுமையிதுவென்றுசொல்லி
 ஆனவர்களைல்லா மதிசயித்துநின்றாலும்
 மன்னனுக்கஞ்சி மனங்கலங்கித்தங்களிலே
 என்னசெய்வோமென்று இருந்தவருமெண்ணமுற்றுக்
 கொன்றாலும்விட்டாலும் கொற்றவன்மன்சித்தமென்று
 வென்றியரசனுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்யலுற்றார்
 பார்த்திபர்களேறே பகர்சிறையிலீத்தோரைக்
 காத்திருந்தோமிவ்விரவிற் கண்ணுறக்கஞ்செய்தோம்நாம்
 மாயமோவிஞ்சைகளோ வந்தவழிநாமறியோம்
 தூயோரைக்கானேற் தூலங்குபுரையதனில்
 என்றமொழிகேட்டு ஏந்தல்கிணந்தெழுந்து
 நின்றவனுஞ்செய்தவஞ்ச நீதிகளம்மாளை

தேடிச்சென்ற வீரர் மாளல்:

விருத்தம்.

மன்னர்சேவடி வணங்கியந்தவர லாறுவலர்கள் வகைசொல
 அண்ணல்கோபமொ டிருந்தெழுந்துகொலு அனல்களாகியிரு புக்கையெழு
 என்னதானெமது அரணிருந்தவர்கள் ராவிலேகுவது இவர்களை
 இன்னமேயெமது மதிவல்லோர்களைய்தி யிங்குநீர்கொணர்தி யென்றலு
 ம 80

தானைதானேபரி தேர்கன்கொடியொடு தறுகண்ணணமையுள்ள வீரர்கள்
 சேனைகோடிபரி வாரமோடுமன்னர் திசைகளைங்கணு மனுப்பிட
 வானநாயகர்தன் னேசமோடதிக மறுவிலாதவர்கள் வழிசெல
 ஆனகாவலர்கள் பின் துடர்ந்தனர் களங்குவந்தவ மறைகுவாம் 81

நெறியுளோர்கள்வழி முன்புசென்றுநதி நீண்டபாலமது நீங்கலும்
 அறிவில்லா தமன்ன னங்கனுப்புபடை யானபாலவழி போகையில்
 முறிவதாலவர்கள் தானையோடுவரு முனைவர்வீரொடு மோதூநீர்
 செறியுமறதில் விழுந்துதுஞ்சினர் தேவனாகிதிருவுளமிதே 82

அம்மாளை.

வாக்கால்மனத்தால் மனுடர்கிரியையினால்
 நாக்காலுரைக்கரிதாம் நன்மைசிறைந்திருக்கும்

ஆதிபரன்மேலே யன்பானசந்தியாரு
 நீதிப்படிபுரிந்த நேசத்தைக்கேட்டருள்விர்
 மன்னன்சிறையிருந்த மாதவத்தோன்செய்தினை
 மின்னுமுடிபுனைந்த வேந்தனறிந்துமனம்
 ஆறுக்கொடுங்கோப மங்கேபுகையார்க்க
 மாறுக்கொலுவிருந்து மன்னனும்வாய்திறந்து
 வன்சிறையிலிட்டேன் வருங்காவல்சூழவைத்தீதன்
 என்சிறையைவிட்டு இரவிலொளித்தவரை
 இக்கணமேவீரர்சென்று எங்கேயும்போய்த்தேடி-
 மிக்கவரைக்கொண்டு விரைவிவிங்கேவாரீரால்
 வீச்சினலும்மை மிகைபுறக்கொல்வேனெனவே
 ஒச்சுந்திருக்கோலா லோங்கியுரைத்தபடி-
 காலாள்பரிதேர் கனசேனைகத்திலல்லு
 மேலாட்கள்வீரர் வெகுண்டிவினைமுடிக்க
 கொக்கரித்துத்தாண்டிக் குரவையிட்டுக்கூண்டவர்கள்
 ஒக்கத்திரண்டு உணர்வோடுநாலுசுற்றும்
 ஓடியரிடிப்பார்த்து உற்றதவத்தோரைத்
 தேடியெர்ருநொடியிற் சென்றார்காணம்மாளை
 முன்போகச்சுத்தர் முடிக்கும்பகைசீர்
 பின்போயவர்களைத்தாம் பின்தொடர்ந்தாரம்மாளை
 ஏகிரெடுங்காத் மேகன்றிருவருளால்
 ஆகியநீரோடுகின்ற ஆற்றருகில்வந்தடைந்தார்
 அங்குமுந்துய்யவழி ஆறுகடந்தேறுவதால்
 மங்காதபாலமிட்டு வைத்தனர் காணம்மாளை
 இக்கரையில்நின்று இயற்பாலத்தேயேறி
 அக்கரையிற்சென்றார் அருந்தவத்தோர்ம்மாளை
 ஆற்றங்கரையி லருந்தவத்தோர்க்கிருக்க
 மாற்றலர்களிக்கரையில் வந்துண்டாரம்மாளை
 ஏகன்றிருவருளால் இங்குவந்தமாற்றலர்கள்
 போகவென்றக்கரைக்குப் போய்ப்பாலமீதேறி
 கொட்டுமுழக்குங் கொடியும்வெடியதிர
 வெட்டும்படைவீரர் வேடிக்கையாய்வெகுண்டு
 செம்பாதிப்பாலவழி செல்லுமந்தவேளையிலே
 நம்பாதபாவி நரபாலன்சேனையெல்லாம்
 பாலம்முறிந்து பரியும்படைமனுவும்
 சாலநீர் தானையெல்லாந் தாழ்ந்தார்சமுத்திரத்தில்
 முன்னாட்சலத்தாலே மூவுலகுந்தானறிய
 மண்ணோர் தனையழித்த வான்வரைப்பொழுது 8

தன்னேசனான தவச்சந்தியாகுவுக்காய்
 துன்னியநேசமுற்றுத் துலங்குமென்பாநானும்
 வேந்தன்படைகளெல்லாம் வெய்யபெரும்புனலால்
 போந்தபாற்கொன்றசெய்தி பூபாலந்தான்கேட்டு
 ஆகந்தளர்ந்து அறிவழிந்துகுழந்தோர்க்கு
 வேகந்தவிர்த்து விளம்புவானம்மாளை

அரசனுக்கு மந்திரிமார் புத்திகூறியது.

விந்தம்.

எமமோடுகவ புருடாகமது மிட்டமுத்துகொலுவின்புற
 நாமமேபுடைய வண்ணலேவிவிடு நார்தழந்தசெயல்நவிலவதால்
 கோமனுகமது உள்ளயர்ந்துவெகு கொடுமையான துமமைந்துமுன்
 வாமமேபுடைய தூல்வல்லோர்கொடு மன்னர்கூறிடுவர்வாய்மையே 88

ஐயையோவென தமைச்சரேயரச ஆள்வதெனதுதான்வலி
 வையம்தெளிய தாகுமோவருவ தானமாயமெதுவகையதோ
 தாய்வீரார்பரி வாரமோடுமிசு தாயுதானையர்கள் துஞ்சினார்
 செய்வதெனது என வண்ணலோதமிசை சேரு தூல்வல்லோர்களை துவார்.

மன்னவாவிது வனந்தசோறியுடை வாறல்லாதுவேறுவகையதோ
 முன்னமேயிறைவன் மோசேசானதவ முதல்வனெனஅவர்பிதிரையும்
 தன்னுவன்சிறையில் வைத்தவேந்தர்படை துஞ்சினார்நதியிலன்றலோ
 அன்னபோலவிது தானுமானதென் நமைச்சர்வாய்மொழியறைந்தனர்.

அம்மாளை.

செம்பொன்பசும்பொன் செழுந்தளமோடுமணி
 நம்பப்பதித்திலங்கும் நல்லசிகங்காசனத்தில்
 வாலக்கதிர்போல வல்லமுடிதரித்து
 ஓலக்கம்பார்ந்திருந்த உற்றளஸ்பாநரசன்
 தன்சேனையோடு தனக்குவந்தபேர்களெல்லாம்
 வன்கொலையாய்ச்சிந்தி மடிந்தவிதங்கேட்டு
 மின்னாதிடிவிழுந்து மெய்ம்மறந்தாற்போல்மயங்கி
 தன்னகந்தகுன்றித் தளப்பமுற்றுமன்னவனும்
 சூழாமமைச்சரோடுந் துலங்குபெரியோருடனும்
 கேளுமெனவண்ணல் கிளத்துவானம்மாளை
 உற்றார்களை நுறவுள்ளோருரி லுள்ளோர்
 கற்றோர்குருக்கள் கலைவல்லோராகமிகள்
 வஞ்சர்கொடியர் வலியுள்ளோர்மாரிகையோர்
 பஞ்சப்பழிகாரர் பாவிசன்பாக்கியர்கள்

அந்தகராதுலர்க ளாரும்நீரூர்ப்புனியில்
 முந்தும்பசிமிடிமை முன்னுதவியற்றோர்க்குஞ்
 செங்கோலரசாகித் தேசந்தனைப்புரந்து
 எங்கும்புகழீழாங்க எண்ணமற்றுயிற்றிருந்தேன்
 இன்னாளிலிங்கிக எனதிடத்திலவந்தவந்தச்
 சன்னுசிமார்செயலோ தம்பிரான்கட்டையோ
 என்னால்வருவீனையோ ஏதென்றுநாமறியோம்
 முன்னாலெனது முறையுரைத்தமுதோரைச்
 சேமத்திலவைக்கச் சிறையாலொளித்தவர்கள்
 ஏமத்தேபோன ரிவரைப்பிடித்துவரத்
 தானைபரிவாரந் தன்னையனுப்பிவிட்டேன்
 ஆனவர்களெல்லாம் அடைந்தார்சமுத்திரத்தில்
 கொப்புளர்கள்விரர் கொடிக்காரர்கொற்றவர்கள்
 வையமதிக்கவல்ல மந்திரிகன்மண்டலிகர்
 கொந்தப்படையின் கொடுஞ்சிலையின்வீரர்களுந்
 இரத்தப்படியினேக எண்ணவொண்ணுச் சேனையெல்லாம்
 மாண்டார்களாற்றில் வருபாலத்தீயநீயறி
 மீண்டுவரக்கானேன் வினையெதெனவறியீயன்
 ஏதென்றறிந்து எனதமைச்சரானேரே
 ஒதுமென்றன்மன்ன னுரைப்பார்கள்மந்திரிகள்
 சங்கத்தலைவா தலம்புரக்குங்கோபாலா
 எங்கட்கரசே இதுகருமங்கேட்டருள்வாய்
 முன்னோனெசித்தரசன் மோசேசுதன்கீளையும்
 தன்னுஞ்சிறையில்வைத்துச் சூழ்ச்சிபலசெய்ததினால்
 கர்த்தனவர்க்காகக் கருணைபலப்பிந்து
 சுத்தனெனும்மோசேசைத் துங்கபரன்முன்னனுப்பி
 சூழ்ச்சிறைமீட்டுத் தோற்றமுடனேகுமப்போ
 மீளவும்மன்னன் வினைமுடித்தசெய்தியினால்
 வேந்தன்வெகுபடைகள் வெய்யவிரத்தாற்றில்
 மாந்திரோதி வருத்துந்திருமுனிவால்
 மன்னாரீர்காவல்வைத்த மங்காத்தவத்துரிய
 சன்னுசிமார்கள் சருவேஸ்பரன்சீஷர்
 சொன்னஅறிவுஞ் சுருதித்திருமறைபும்
 என்னுளுஞ்சீவியரி னீடேற்றந்தானாகும்
 ஆதிதிருச்செயலை ஆராலளவிடலாம்
 ஏதந்திருவுளத்துக் கேற்றபடிதானாகும்
 ஏகந்திருவேத மேற்றுஇருநிலத்தில்
 ஆகங்களிக்க அரசேயிருத்தலன்று

என்றுபுகர்ந்து இறையவனைமந்திரிகள்
அன்றுபணிந்தேத்தி யங்கிருந்தாரம்மாலை

அரசன் பொறுதிக்கேட்டல்.

விருத்தம்.

மன்னுமந்திரிகள் சொன்னவாய்மொழி மறுத்திடாதரசன்மகிமையோ
டுன்னியந்தநெறி யானமாதவரை யோடியேயழையுமென்றலும்
வன்னராசனுரை போலமந்திரிகள் மாசவத்தருக்காள்விட
மன்னவன்றனிட முனிவர்வந்தவர்கள் மகிமையாம்மொழிவழங்கவே 86

வந்தனானமுனி வேர்களுக்கரசன் வரிசையாவையுமளித்தலும்
இந்தமால்முன் ளாசையால்நா கிருந்தபேயதைவணங்கியான்
முந்தவேயறித பாவமாகவுயர் முனிவரேயுமைவருத்தினேன்
அந்தமுகொடுமைநீர்பொறுத்திடுமென்றரசன்முனிவரோடறைந்தனன்.

நிருபனேயேமக் கேதுசெய்தனை நீ நேசவாதிபரன்முன்னைநாள்
வருவென்றபடி யருவதாகிமண்ணில் வந்தபோதிலொருமறுவிலான்
ஒருவனுனவரை வன்பர்பூதர்செய யுயிர்த்துரோகமதையெண்ணினால்
பருவமாகுமறு சடரிதாருமுண்மை பழுதிலாவிறைவென்றனர் 88

அம்மாலை.

ஆருங்கரைகாண வாதிதிருவிர்க்கம்
சீருடையமன்னனுக்குச் சிந்தைநிறைந்ததினால்
மந்திரிகள்சொன்ன மகிமைபுரைக்கேட்டு
சுந்தரசன்யாசிகளைத் தூதன் தனையனுப்பி
இக்கணத்திலேயழையு மென்றுசொல்லவன்னவனும்த
அக்கணத்தில்தந்திரிக ளாலோலைபோக்கிவிட்டார்
மன்னனுந்தூதர்களை வாகாயனுப்பிடவே
நன்னெறிசேர்நீதியுள்ள நற்றவரைவந்துகண்டு
வேந்தன்வரவழைத்தான் மெய்த்தவரேவாருமென
போந்தகுருக்கள் பூவலனைவந்துகண்டார்
சிங்காசனத்திற் சிறந்திருக்குந்தேர்வேந்தன்
துங்கக்குருக்களுக்குத் தூயவரிசைசெய்து
திங்கள்முகமலர்ந்து செப்புவதுகேட்டருள்வீர்
எங்களுருவெடுத்து இங்குவந்தோன்றன்னருளால்
தானந்தவமுறைமை தங்குந்தவஞ்சிறந்து
வானந்தனக்கும் வழிகாட்டும்மாதவரே
வஞ்சக்கொடுநரகில் வானுதிதன்முனிவால்
தஞ்சமற்றுநாளுந் தவிக்கும்பசாசுகளும்

நாளும்வருத்துபுத்தி நம்பியேயுங்களுக்குச்
சூழங்கொடுத்துயருந் துட்டமுஞ்செய்துவிட்டேன்
எம்மைப்படைத்த இறைவனுர்காயென்பிழையை
இம்மைதனிற்பொறுமென் நேந்தல்பயந்துசொல்ல
ஆசறபாதமிட்டு அண்ணல்தனையன்புடைய
மாசறுமெய்ஞ்ஞானர் வாழ்த்திமனமகிழ்ந்து
பார்த்திபர்களைநே பழுதறுநற்பார்வேந்தே
நீத்தோர்க்குநீர்புரிந்த நீசங்கள் தான்பெரிதோ
விண்ணுதிதந்தைசுதன் மேதினியில்வந்தவந்நாள்
எண்ணுத்துயரடைந்தார் எங்களுக்காகவல்லோ
மண்ணுலெடுத்தசடம் மன்னவனையீ தல்லவோ
கண்ணாக்கண்டிலையோ காயம்மடிந்தபின்னர்
எண்ணுதசங்கைகளும் இப்புவியில்வாழ்வதுவும்
விண்ணோகப்போகாது வீணையிருக்குமெல்லாம்
ஏதுவருத்துகினு மிக்கிறக்குங்காயமது
தீதுவருமோ தீசுழான ஆத்தமத்தல்
என்றுகுருக்க ளினிதுரைத்தமன்னனுக்கு
அன்றுமனந்தேற்றி யங்கிருந்தாரம்மாலை

அரசனுக்குப் போதித்தல்.

விருத்தம்.

தவமெய்ஞ்ஞானர்கள்சொல் நிருபன்கேட்டுளந் தங்குபாவமதுமங்கவே
அவமதானதை மறந்துவேதநிலை யன்பொடேயமையவண்ணலும்
நவமதானவைகள் புரிசுருக்களொடு மன்மைதாருமெனநவிலவே
பவமதானதுது மன்னனுக்கவர் பகர்ந்தவாய்மொழிகள்பகருவாம் 89

மறுமையேபுகுத வழியிரண்டுளது மன்னனையதனிலொருவழி [ம
பெறுமெய்ஞ்ஞானவொளியகநிறைந்துயரு பெரியவின்மொருவழியதா
வறுமையக்குறையு மனல்களேநிறையு மாயமானதொருவழியதாம்
உறுவடையேதனி லேதுவேனுமென் ரேதினீர்முனிவரிறையோடே 90

மன்னவாமனுடர் தேகமானது மடிந்துபோமுலைவநீரொடும்
வன்னிதாரணியா காயம்ஞ்சொடு வகுத்தகாயமதுமழிகையில்
என்னதானுது ஆவியோடுமிடம் எவ்விடத்திலெனவறிகிலாய்
முன்னநீர்தொழுத பேய்கள்மாயமது முழுதியற்றினின்றதென்றனர் 91

தாரும்புபோலவரு பாவமானது துணைக்கொளாசையொடிணைக்கொளாக்
கரும்புபோலவரு மதுமாகியிக்கு கன்மமானதுகனத்தது

இரும்பதற்கிணைய தாய்ப்பவச்சமை இருந்துமாநிலமிழ்க்பின்
நெருங்குவார்நாகிலென் மும்ன்னன்முன் நிகழ்த்தினார்முனிவர்நீதியே 92

அம்மாளை.

மண்மேலுருவெடுத்த மாந்தரேமாநிலத்தில்
கண்ணருவிரீரோடக் காந்துங்கடுநாகில்
வீழாமல்வேந்தனுக்கு மெய்ஞ்ஞானர்சொன்னபுத்தி
நானும்மனமகிழ்ந்து நானிலத்திற்கேட்டருள்வீர்
தாரணியையாளுந் தலைவனகமகிழ்ந்து
பூரணரீதம் புகலுந்தவத்தோரே
மண்ணிலுள்ளவாழ்விழந்து வானில்மகிழ்ந்திருக்க
பண்ணெழுங்கின் வேதமுறை பண்பாகவோதுமென்றார்
மன்னுந்தவஞ்சிறந்த மாதவமெஞ்ஞானியர்கள்
உன்னுந்தவவேத முற்றேபுரைக்குமுதல்
பாவத்தால்வாற பழுதும்படர்நாகிற்
கோவத்தாலாகுங் கொடுமைகளுஞ்சொல்லலுற்றார்
போர்வேந்தேகேளாய் புனியில்மனுவிற்றதால்
சீர்போந்தவாத்துமங்கள் செல்லும்வழியிரண்டு
ஆஞ்சுகள்பாட அருந்தவத்தேதாரகொண்டாடக்
காஞ்சனத்தேதார்செய்த கனகமணிமாஸிகைக்கு
செல்வதொருவழியார் நியுங்கொடுவினையும்
சொல்லடங்காப்பேயுந் துலையாதபாவிசுளும்
சோனகர்யுதர் துலுக்கர்மறுமதத்தோர்
சுனரஞ்ஞானர் இறைவன்னைவணங்கா
மானிலத்திலுள்ளோரும் வஞ்சக்கொடியர்சுளும்
தானிருந்துவந்து தவங்குகின்றபட்டினத்தில்
போறவழியொன்று புரவலனைநீகேளாய்
கூறுநிலத்திற் குலாவுகின்றமானிடர்கள்
மண்ணெருப்புஆகாயம் வாயுநீர்கொண்டுசெய்த
பண்ணுற்றவீடதனுட்பாங்குடையஆத்துமத்தை
இட்டுவைத்தார்தீமைநன்மை ஏதென்றறிந்துதம்மை
விட்டுவராதபடி விண்ணில்வரவேண்டி
மாயம்பொதிந்தவிந்த வாழ்நாளிழந்தபின்னர்
தீயோடுதீசேரும் செய்யநீர்நீராகும்
ஆயவெளிக்காற்று மங்கினத்தோடேகூடும்
நேயமாயென்னிடத்தில் நீபிறவிவாவெனவே
மண்ணுதம்வாய்திறந்து வரவழைக்குமிவ்வுடலை
எண்ணமுற்றின்னும் இலங்குகின்றபட்டினத்தில்

சும்மனசும்பேயுந் தனக்கெனக்கென்றுசொல்லி
அம்மாருலகி லலைவுசெய்யும்நேரம்தில்
என்னசெய்வாய்மன்னாரீ இந் தவழியிரண்டில்
உன்னாவிபோக உவந்தவழிதேடுமையா
பொன்னுலகிற்போகும் புகழ்வழியைத்தேடாமல்
மன்னுலகிலேயிருந்து மாபாவம்செய்யும்போ
அற்பதுரும்பாகும் ஆசைகரும்பாகும்
துற்குணப்பாவம் சமையிரும்புபோலாகும்
பாவச்சமைகனத்தால் பாரிலுதவியின்றிக்
கோவக்கொடுநாகிற் கூழியுடன்போய்கிழுவார்
அங்கேதான்போனா லடைமானமில்லைமன்னா
இங்கேயிருந்து இதற்குதவிதேடுமென்று
சங்கைக்குருக்கள் தலம்புரக்குங்காவலர்க்கு
தங்களுடைவார்க்கினுற் சாற்றினாரம்மாளை.

அரசன் திருமறையை அனுசரிக்கவிரும்பல்.

விருத்தம்.

பொங்குதீநரகோ மெய்ப்நாடதுசெய் புவனமீ துலவாழ்வையும்
எங்குநானுமிறை யர்னசோதிபா னியல்பினேடுகெவீவதும்
துங்கீதமொடு நிருபனுக்குமுனி வேர்கள்சொல்லியபின்னினும்
திங்கள்போல்முக மலர்ந்துமாதவர்கள் செப்பிவேதமுறைகூறுவார் 98

தானதானபான் யாவினுக்குமொரு தங்குகாரணம்தானவன்
வானுமொடுபுவி யேபுர்தவன் மகிமையாயுடலிலாதவன்
ஆனசோதியுயி ரானயாவரது மாகமேயறியுமாதிபன்
தானதானசரு வேசான்கிருபை தன்மையுள்ளபரகுமே 94

மண்ணினேடுபா லோகமானதும் மனுஷர்கண்டதுகாணாததும்
திண்ணமாபுவி யுமேபுர்ப்பவன் திரிதவமேகமானகடவுள்
எண்ணிலாமுதிய மூவருக்குளொரு ஏகமானசுதனானவன்
மண்ணில்வந்துகுரி சேறிவிண்ணில்வர மகிமைதந்தவலமாகினார் 95

அம்மாளை

மெஞ்ஞானத்துட்பொருளாய் வேதத்தினற்புதமாய்
எஞ்ஞானுந்தான யிருப்போன்றிருவருளால்
சுனந்தவிந்து இறைவன்கதியடைய
ஆனந்தநற்குருக்க ளங்குரைத்தார்வேதமுறை

நீதிக்குலத்தில் நிருபனேகேட்டருள்வாய்
 ஆதிக்குவந்த அரியவில்சணங்கள்
 போதிக்கமெத்தவுண்டு பூபாலானாலும்
 வேதத்திற்கற்றோர் விளம்புவதைக்கேட்டருள்வீர்
 தானாயிருப்போன் சருவருக்குங்காரணவான்
 வானுதியந்தமிலான் மார்தர்சரீரமில்லான்
 எப்போதுந்தானிருந்தே தானின்னுமென்றுந்தானிருப்போன்
 முப்புவனத்தாரும் முயன்றுதொழுப்பேறுடையோன்
 தானேசருவரன்மை தன்னில்கிறைந்திருந்து
 வானேடுமண்ணும் வளருயிருந்தான்படைத்தோன்
 ஆனகாத்தடுனென்றாகி யறிக்கையில்முன்றாகி
 தானிருப்போமென்றெமக்குச் சாற்றினார்வேதமதில்
 முந்தரமக்குரைத்த மூவர்தன்னைவிச்சுவசி
 தந்தைசுதனிஸ்பிரீத்துச் சாந்துவெணும்நாமமுண்டு
 இரத்தத்திருப்போர்க்கு ளெண்ணுமிரண்டாம்பேர்
 வந்தார்திலமீதில் மாசுகற்றவேண்டுமென்று
 கற்பழியானானக் கருவாகக்கன்னிமிரி
 அற்புதனைத்தான்வயிற்றி லன்பாப்பக்கருத்தரித்து
 முன்னேவைசெய்த முதியபிழையகல
 நன்னீதிக்கன்னியந்த நாயகனையீன்றதினால்
 ஆஞ்சுகள்வந்துகண்டா ராயர்தொழுதுதின்னார்
 வாஞ்சையுடன்விண்ணும் மனுவலகும்போற்றிகின்றார்
 வெள்ளியவேந்தரினால் வேறும்பெரியோரால்
 ஒள்ளியதேவ னுருவாகிவந்தசெய்தி
 நானிலமுந்தானிறைந்து நன்மைநிரம்பியபின்
 ஈனவுலகி விடாகற்றவேணுமென்று
 துஞ்சியொருருசிற் னாயோனயிர்த்தெழுந்து
 மஞ்சசெறிந்திலங்கும் வானத்தெழுந்தருளி
 விண்ணம்பரத்திருக்கும் வேதத்ததைதன்வலத்தில்
 நண்ணியேமானிடர்க்கு நாளுமுதவுகின்றார்
 அங்கிருந்துமின்னு மகிலமழியுமந்நாள்
 இக்கேடுத்தீர்க்க ஏகன்வருவர்மன்னு
 இக்காரணங்களெல்லா மேந்தலேபுண்மையென்று
 மிக்காங்குருக்கள் விளம்பினார்அம்மாளை
 பூபாலன்கேட்டுமனம் பூத்தக்கேயேதுசொல்வான்
 நாவாலியம்பரிதாம் நன்மையிதுவென்றுநம்பி
 வேதமேமீறாத விருப்பமுற்றமன்னவனும்
 பேசுகளின்றிப் பிரியமுற்றாமமாளை

அரசன் ஞானஸ்தானம் பெறல்.

விருத்தம்.

இறைவனாதிதிரு வேதமானது மியம்பிமாமுனிவரிக்குறக்
 குறைவிலாதரசன் நம்பிவேதமது கொள்ளவேணுமெனமனதுகொண்
 டுறைமெய்ஞ்ஞான தவயோகமுள்ளவர்களுள் மகிழ்ந்துவெருவுண்மையாய்
 நறைசேர்வேதமதை யும்முறைப்படி நடத்துமென்றிடநடத்தினார் 96

விச்சுவாசமொடு நம்புகாரியம் வேணுமுத்தமநடத்தையும்
 இச்சையோடிவையை நம்பிவிசுவசியு மெனவியம்பாசன்நம்பியே
 அச்சமற்றிடலிஸ் நானந்தாருமென ஆதிநாமமொடுதண்ணீரால்
 உழ்சியோடுஉட லானதைக்கமுவி உற்றபாவமதகற்றினார் 97

நார்மெய்வானவர்கள் நாவிலுலெளிதில் நவிலொணாவரியராத்தொர்
 தரையின்மீதுரைசெய் ஞானமானவைகள் தரணிகாவலனுமோர்நலால்
 உரைசெய்மேலுலகர் தரையிருத்தவர்கள் உம்பர்நாளெதுமெங்கனும்
 அரசனுவனை மிகமகிழ்ந்துபுக ழங்குயிக்குகிறைவுண்டே 98

அம்மாளை:

கொண்டாட்டங்கொண்டாட்டங் கொற்றவன்றன் தேசமெல்லாம்
 உண்டானபோர்களெல்லா மோதரியகொண்டாட்டம்
 மன்னுமெஸ்பாளுவெனும் மண்டலத்தையாளுமன்னன்
 உன்னுத்திருவேதத் துட்டபவேணுமென்று
 சந்தோஷமாகத் தரணியெங்கும்ஓலைவிட்டு
 அந்தரமுள்வானும் அவனிமுழுதும்படைத்த
 ஆனந்தநாத னரியதிருவேதம்
 தானுந்தன்னார்குடியந் தாழ்மற்கவேணுமென்று
 அங்கக்கேயாளனுப்பி அந்நாளுள்மகிழ்ந்து
 ளங்கும்பறைசாற்றி யெல்லோருங்கொண்டாட்ட
 துங்கமன்னன்மாளிகையுஞ் சுற்றுமதில்மண்டபமும்
 தங்கத்தெருவீதி சாலையெங்குமானதெல்லாம்
 வேடிக்கையாக விளங்குபலகோலமதாய்ச்
 சோடிக்கலுற்றார் சுடர்வேந்தன்பட்டணத்தை
 கோட்டுப்பூயாலை கொடிப்பூவினன்மாலை
 தீட்டுநீர்ப்பூமாலை செய்யரியநால்வகையின்
 மாமாலைவச்சிரத்தின் வன்னமணிமாலை
 பூமாலைகொண்டு புகழாயலங்கரித்து 99

முத்துவார்னக்கூறை முழுவயிரம்நாகமணி
 சீத்திரச்செம்பொன்மணிச் சேலைபலபணிகள்
 நீலவல்லிபூகவல்லி நீலநிறமுத்துவல்லி
 கோலவல்லிபச்சைநிறங் குங்குமப்பூவன்னவல்லி
 மாந்தளிர்நின்பூந்துளிர்நின் மஞ்சல்வான்ப்பச்சைவான்
 போந்ததுகிலுள்ளதெல்லாம் போதவலங்கரித்து
 பள்ளியர்சேர்தேதாழாப் பல்லாக்குத்தண்டிகையில்
 தென்றும்பெரி யோர்கள் சேரப்படைமுழ
 கோலமுற்றவெம்பரியிற் கொற்றக்குடைநிழற்றத்
 தாலமுற்றவெம்பேராத தரியலருந்தற்முழ
 சல்லரிக்கொப்பு தவீழ்முரசுகின்னரங்கள்
 சொல்லரியதாளமொடு துக்கபணிநாகசின்னம்
 வல்லதொனிமுழங்க மண்டலத்தேதார்கொண்டாட
 சொல்லுமெஸ்பாளுவெனுந் துய்யநகர்தன்னிலுள்ள
 எல்லையற்றசேனைகளு மேற்றபெரியோரும்
 மல்லையுற்றவீரர்களும் வாளுணமாதர்களும்
 தோற்றுமமைச்சருடன் தூயோருள்ளமுற்றுவர
 ஏற்றுமவரிசையுறும் எல்லையல்லாச்சேனையுடன்
 உன்னரியமன்னவனு முரவருங்கடிவரப்
 பொன்னினனியாலயத்திற் போய்ப்புகுந்தாரெல்லோரும்
 நம்புமணிப்பிடமதில் நல்லமணிகொண்டமுத்தி
 அம்பரனாதேசத் தரியமுறைப்படியே
 வெண்துகிலாலவேய்ந்து விளங்கியநற்கீகரலமிட்டார்
 கண்குளிர்க்கண்டோர் களிகூரநாலுசுற்றும்
 வெள்ளியாற்பொன்னால் விளங்குகிரைநிரையே
 ஒள்ளியவெண்மெழுகா லுற்றவிளக்கேற்றி
 ஒன்பதுவன்னமணி யொளிசிறந்தபாதமதில்
 அன்பொடுநேர்த்திவைத்து ஆனந்தசற்குருக்கள்
 எல்லாரும்வேதத் தியல்பாழுப்பணிந்து
 சொல்லரியபுஸ்தகங்கள் துங்கக்கரத்தேந்தி
 தேர்வேந்தனையழைத்துச் செய்யுஞ்சுடங்கறுத்து
 சீர்போந்தகாரணங்கள் செம்மலுக்குச்செய்யலுற்றார்
 தந்தைசுதனிஸ்பிரீத்துச் சாந்துவையும்விஸ்வாசி
 இந்தமுபேருமொன்றே யென்றதையும்விஸ்வாசி
 முப்பொழுதுங்கற்பழியா முத்திரியானவளை
 ஏப்பொழுதுமவிஸ்வாசி யிந்தக்குலக்கொடியாள்
 தன்னிடத்தில்கின்றுதித்த தற்பாணைவிஸ்வாசி
 இன்பமுடனவரே யேசுவெனவிஸ்வாசி

தாரணியிலையவருந் தாங்கரியபாடுபட்டு
 ஆரணச்சொற்போல்மித்து அன்பொடுயிர்த்தெழுந்து
 வானமதிற்சென்றதவும் மண்ணினின்னவாறதுவும்
 ஈனமறவிஸ்வாசித் தின்பிரீத்துச்சாந்துவையும்
 சுத்தச்சபைதனையுந் தூயவைக்கப்பேறுடனே
 செத்தோருயிர்ப்பதையுந் செய்வினைகள் தீர்ப்பதையும்
 நித்தியசீவியத்தில் நீழிவாழ்வதையும்
 அத்தனருளா லறிந்துமனமிடுக்காய்
 விசுவாசியென்றுசொல்ல வேந்தன்விசுவசித்தான்
 அசைவின்றிவேதநிலை யண்ணல்விசுவசித்து
 முன்னுளிற்செய்த முழுப்பாவமானதெல்லாம்
 இந்நாள்கிணந்தமுது ஏந்தல்கரங்குவித்து
 தன்மீதில்நேசமெல்லாஞ் சன்னிதிமுன்னுய்மறந்து
 நன்மைதரவேணுமென்று நாதன்நனைவணங்கி
 தாளமடித்துநீதமுறச் சற்குருக்களானோர்கள்
 வாழ்வுடையவேத மறையின்முறைப்படியே
 தந்தைசுதனிஸ்பிரீத்துச் சாந்துதிருப்பேருரைத்து
 அந்தமுனிவோர்க ளங்கையினுலீரையள்ளி
 உற்றநிருப னுடலைக்குளிப்பாட்டி
 முற்றியதேதார்கென்மவினை முந்தரசன்செய்தபிழை
 அத்தனையும்நீங்கி யகங்குளிர்வாதிருள்
 சித்ததிறைந்து சிறந்திருந்தான்தேர்வேந்தன்

உடலையடக்க உத்தரங்கொடுத்தல்.

விருத்தம்.

தாரணியும் வானவரும் மகிழ்ச்சியானார்
 தலமெனுமெஸ் பாருதனி லிருத்தவேந்தன்
 காரணமாந் திருவேத மேற்றபேர்க்குங்
 கசடகற்று முண்மைநிலை கைக்கொண்டேதான்
 ஊரதனி லுள்ளவர்க்கு மெவர்க்குமாத்
 யொருவருடை திருவேத மோதினானம்
 பூரணமாயிருப்பவர்க்கு வீதிதோறும்
 பொன்னுலவு திருக்கோயில் புனைவித்தானே

பொன்னவன்றன் நிருக்கோயில் புனைநூநீங்கள்
 போற்றுசந்தி யாகுவுடல் தன்னையேந்தி
 இந்நகரி லுங்கள் தனக் கேற்றவண்ண
 மியல்லோடு திருவுடலை யடக்கித்தங்கள்

இன்னமின்ன மெய்ஞ்ஞான வேதமோதி
இன்னிலமு மீடேற வியற்றமென்றே
மன்னவனுர் தீயோகின் சீவரோடு
மகிழ்ந்துரைக்க மாணக்கர் மகிழ்ச்சிகூர்ந்தார்

அம்மாளை,

விண்ணோர்க்கரிசூர்ந்தார் மேதியுள்ளோர்மகிழ்ந்தார்
அண்ணலென்பாளுமன்னன் ஆதிமறைசேர்த்ததினால்
வகன்றிருவருளா நேற்றவென்பாளுமன்னன்
ஆகத்தனிலே யருள்வேதவுண்மைகொண்டு
அண்டர்சந்தியாகுவுக்கும் ஆதிமறையவர்க்கும்
என் டிசையும்போற்ற இயற்கோயிலுண்டாக்கி
தன்னூர்குடியும் தனதுறவினுள்ளோரும்
மன்னுஞ்சிறப்புடனே வாழ்ந்துமகிழ்ந்திருக்க
மண்டலத்தீதார்கொண்டாட வானவர்கள் தான்மகிழ்
கண்டோர்தொழுதிறைஞ்சக் கற்றசந்தியாகுடலை
அத்தேசமாநகர் லடுத்தவிடங்களிலே
சித்தமகிழ்ந்தேதுதிக்கத் தேவாலயஞ்சமைத்து
உங்கள்மனதுக் குவந்தவிடங்களிலே
சங்கைபெறவையுமென்று சாற்றினுண்மன்னவனும்
மன்னவனுரைக்க மனமகிழ்ந்துதீத்தோர்கள்
இன்னமுய்லோப்பா ளிடத்தில்வந்தாரம்மாளை
ஆபாதகியநீத வரிவையுலோப்புவென்பாள்
மாபாவவஞ்சி மனுவுட்கொடுத்துரோகி
மாணக்கர்போனதுவும் மன்னவனைக்கண்டதுவும்
தாணக்குக்காரியங்கள் தளர்வாகிப்பானதுவும்
மன்னன்மகிழ்ந்ததுவும் மாமறையில்வந்ததுவும்
என்னவிதமென்ன விருந்துமனதிலெண்ணி
இன்னுமிடறுசெய்ய எந்திழையாள்சம்மதமாய்
நன்மையுள்ளாள்போலே நளிநமிகவுரைத்து
வஞ்சகங்கள் தான்புரிந்தால் மன்னனறிவென்று
நஞ்சையகத்தேபோதிந்து நல்லவள்போலென்னசொல்வாள்
மெய்ஞ்ஞானயோகிகளே மேய்த்தவரேயிவ்வேதம்
இஞ்ஞாலத்தன்னில் இனிமையுள்ளதென்னவிப்போ
நாமும்மனமகிழ்ந்தோம் நல்லசந்தியாகுடலை
தாம்நீரடக்கவென்றுற் சாற்றுகிறென்கேட்டருள்வீர்
எற்றுமலைமீலை எம்முடையமாடுகள் தான்
தொற்றமுடன்கிற்குதங்கே சுத்தரேநீங்கள்சென்று

ஆனவெருதைப்பிடித்து அன்பாகவேதொடுத்து
வானத்துயிரிருக்கும் வண்மையியாக்கோபுடலை
சங்கைத்திருமேனி தானிருக்குங்கல்வூடனே
அங்குருளைமேலேற்றி ஆனந்தங்கொண்டாடி
மாதவரேயுங்கள் மனதுசரியாமிடத்தில்
ஆதரவாய்வையுமென்று ஆயிழையுஞ்செப்பலுற்றுள்

உலோப்பாள் செய்த தீமை நன்மையாதல்.

விருத்தம்.

மாகொடுமை போகவழி யில்லையையோ
மங்கைசொன்ன வஞ்சகத்தை மாந்தர்கேளீர்
ஆகநிறை தீநிருக்கப் புறத்தோல்ல
அன்புடையாள் போலவவ னுரைத்தானையோ
ஏகுதவ ஞானியர்கள் பொருப்பிலவாழு
மிடர்க்குமுமா டானதினால் மடியவெண்ணி
ஆகுலமில் லாமளவன் சொன்னுள்ளலா
வன்புடன்செப் பினதன்மென் றறியலாமே

101

அருந்தவரை யருகணைத்து முழுதுந்தானே
யாள்பவன்நன் றிருவுளத்தை யவனிமீது
திருந்தவவர் தரித்திடவுஞ் செயல்வேறுண்டோ
தேவனுடை கிருபையினுற் சிட்டார்த
பெருந்தவத்தை யுடையசந் தியாகுநாமம்
பெருக்கவெண்ணி மலைநோக்கிப் போகும்நேரம்
குருந்தையொத்த கடுவிலங்கு வெகுண்டுசீறித்
கொலைவினைக்க மாதவர்முன் குறுகிற்றன்றே

102

ஆறுத கொடுங்கோப முடனேவந்த
அடல்குழுக்க ளதனைப்பார்த் தன்பர்தாமும்
மாறாத பெரும்பிழைக்காய்க் குருசிலேறி
மரித்துயிர்த்த மனுமகளை மனத்தேயெண்ண
நீரூக வன்விலங்கு மடியப்பள்ளை
நீண்மறிபோற் குழுநீங்கி நேர்ந்தகோக்கள்
பேரூக வந்ததினும் நவத்தோரெல்லாம்
பிரியமுற்றுத் தேகமெடுத்தேகினுரோ

103

அம்மாளை

ஐயையோதாரணியில் ஆங்காரமானபவ
வெய்யபகைக்கணையால் மெத்தமெலிவானி

மங்கையுலோப்பாள் மகிமையாக்கோபுடலை
 அங்கடக்கவந்த அருந்தவரைக்கொல்லவெண்ணி
 மாமலையிலங்கிருக்கும் மாடுகொடிதானதினால்
 தாமவரைக்கொல்லவென்று தன்மனதிலெண்ணமுற்றுப்
 போகவிடைகொடுத்தாள் புண்ணியர்களானாலும்
 ஏகந்திருவுளத்தால் எண்ணமுற்றுத்தங்களிலே
 வாழும்மலேநோக்கி வனங்களுந்தான்கடந்து
 நாளந்தவத்தீதாரர்கள் நாடிவராமலையில
 வன்கானில்வாழுகின்ற வஞ்சமிருகமொடு
 துன்குழுமாடுகளுஞ் சத்தார்தமைச்சுழந்து
 வன்மிருகக்கண்ணால் மழைபோற்கனல்தூவ
 இன்னுக்குழுமாடு ஏற்றுக்கொடுஞ்சினமாய்
 கொக்கரித்துவேகமுற்றுக் கோபம்புகையார்ப்ப
 மிக்கவேவந்தெதிர்த்து மெய்த்தவரைத்தானடர்ந்து
 கொல்லவரும்வேவையதிற் கொற்றகுருவேர்கள்
 கல்லறையிலன்றிருந்த கர்த்தன்றனைநினைந்து
 தானவர்கள் தங்களிலே சற்குருசுதான்வரைய
 ஈனமிருக மியல்பாய்மடிந்ததுவே
 வஞ்சமிருகம் மடிந்ததற்பின்மாடுகளும்
 அஞ்சிப்பயந்தொடுங்கி ஆடுகள்போலேமடங்கி
 செஞ்சொற்றவத்தீதாரர்கள் சேரருகில்வந்ததினால்
 கஞ்சத்திருக்கரத்தாற் காளைகளைத்தான்தொடுத்து
 மங்காதகல்லுடனே மாதவத்தன்தன்னுடலை
 அங்கேயெடுத்து அருஞ்சகடமேலேற்றி
 ஆனந்தம்பாடி அறிவாளர்தங்களிலே
 வானந்தனிலிருக்கும் வண்மையாக்கோபுடலை
 ஏற்றும்பரனருளால் எண்ணரியநற்செயல்கள்
 தோற்றமனப்படியே துங்கவுடலிழுத்து
 மங்கையுலோப்பாள் மனைவாசல்தன்னில்வந்து
 அங்குமிங்கும்போகாமல் அற்புதமாய்நின்றதினால்
 சத்தவத்தீதாரந் தொல்புவியிலுள்ளாரும்
 மெத்தவதிசயித்தார் வேதன்றிருவுளத்தால்
 மங்கையரான மகிமையுலோப்பவுந்தான்
 இங்குவந்தகாரணத்தை யென்னசொல்வேனென்னவெண்ணி
 மாணம்சிழந்தாள் மனதுபிரியமுற்றாள்
 வானுதியைப்புகழ்ந்து வாழ்த்தினுள்மங்குகளங்கள்
 ஏகபொருளான இஸ்பிரீத்துச்சாந்தவட்கு
 ஆகத்தில்மெத்த அறிவுகொடுத்ததினால்

முன்னிருந்தவஞ்சகத்தை மோசமென்று நள்ளிவிட்டு
 நன்மைபெறவேணுமென்று நாடினாள்அம்மாளை

திருவுடலை அடக்கல்.

விருத்தம்.

ஆருமெண்ணத் தாலறியக் கூடாநின்ற
 அம்பரன்றன் பெருமைதனை யறியாளாகிப்
 பாரிலெண்ணத் தாற்கபடு புரிந்தமாளாள்
 பனிபோல வினைநீங்கிப் பழுதொன்றில்லாச்
 சீருலவு திருவேத மேற்றாளுக்கோயில்
 செய்துதன்தே கத்தையதி லடக்கக்கறி
 ஏருலவு மந்தவா லயத்திற்சத்த
 யாக்கோபின் தேகமதை யடக்கச்சொன்னான்

104

குருவோர்கள் மிகமகிழ்ந்து தவத்தோன்றேகங்
 கொள்கையுட னடக்கமற் களங்கன்பாடி
 தருளுன வேதமுறை டடக்கநாளுந்
 தற்பாளை மிகப்புக்கழ்து தனைக்கவாழ்த்தி
 ஒருபோது மறவாமல் மார்தரானே
 ருண்மைச்சந் தியாகுதனை யோதிநின்றார்
 திருவருளாற் சிறிதுரைத்தே னின்னுந்தானே
 சிறிதுநவ மானதுவுஞ் செப்புலோமே

105

அம்மாளை.

ஏதுசொல்லமானிடரே யெங்களற்புத்தியினால்
 போதுமோவெவ்வயிர்க்கும் புண்ணியத்தான்தாயினருள்
 தன்னால்வினையகன்று சங்கையுலோப்பவென்பாள்
 உன்னுந்திருவேதத் துட்பட்டுத்தன்னுடைய
 மாளிகையும்மச்சம் மதில்களும்மண்டபமும்
 ஆழியுலகறிய அக்கணத்திலேயிடித்து
 முத்தர்புகழ்ந்தேத்த முன்னோர்களிகூர
 எத்தலமுங்கொண்டாட ஏத்தரியகையில்கட்டி
 துங்கமுறுசந்தியாகின் தூயதிருவுடலை
 அங்கடக்குமென்று அனுமதியுந்தான்கொடுத்து
 தன்னுடைமையான தரணிதனிற்செல்வமெல்லாம்
 அந்நகரோர்தானறிய ஆலயத்துக்கேகொடுத்து
 மன்னுமரசியுந்தான் வாழ்ந்தேயிருக்குமட்டும்
 மின்னுந்திருப்பதிக்கு வேண்டும்பணிபுரிந்து

மங்கையர் தான்மடிந்தால் மகிமையுள்ள ஆலயத்தில்
 அங்கேயடக்குமென்று அறிக்கையிட்டாயிழையும்
 தேகத்தோடிந்தச் செகதலத்திலேயிருந்து
 வாகொத்தவிண்ணில் மருவினொரென்பார்கள்
 ஆனயாக்கோபுடலை யங்கேயவர்மனுஷர்
 தானடக்கவேணுமென்று சந்தோஷங்கொண்டாடி
 மெய்ஞ்ஞானங்கற்றோர் மிகுநேசமாமுனிவர்
 அஞ்ஞானமில்லா ரருந்தவத்தோர்நற்குருக்கள்
 மன்னிராசாக்கள் மண்டலிகர்வன்னியர்கள்
 அந்நகரிலுள்ள அரியகிறீஸ்தவர்கள்
 கூடினார்வேதமுறை கொள்கையுடனெல்லோரும்
 பாடினார்மங்கலங்கள் பந்திபந்திபாகின்று
 வெண்டெழுக்காற்செங்கரத்தில் வேண்டுஞ்சுடரேர்க்கி
 பண்ணெழுங்காய்வேதமுறை பாடிச்சடங்கறுத்து
 சன்னிமாருந் தவத்தோருங்கொண்டாடி
 முன்னேரும்வானவரும் முவுலகுந்தான்மகிழ
 அப்போஸ்தலரான ஆதிதிருச்சீஷருக்கு
 இப்புவிபிற்செய்யு மியல்பின்படியேந்தி
 சங்கையுடனே தவத்தோன்றிருயுடலை
 அங்கடக்கிச்சீஷ ரகமகிழ்ந்தாரம்மாளை
 மாதவஞ்செய்யாக்கோபின் மாணாக்கரானவர்கள்
 போதப்பிரியமுற்றார் பூரித்தார்சோபனத்தால்
 ஆனந்தஆஞ்சுகளும் அம்பரத்திலுள்ளோரும்
 தானிந்தச்சத்தனுடல் சங்கைபெறவைத்ததினால்
 பேரின்பக்கொண்டாட்டம் பேசரியசந்தோஷம்
 பாரின்பத்தால்மகிழ்ச்சி பாடலுற்றார்ம்மாளை
 சங்கையிகவுள்ளோருந் தாயாருந்தான்மகிழ்ந்து
 எங்குலத்தீதார்பூச்சியமே ஏற்றதிருவொளிபே
 நங்குலத்தில்வந்த நடுவனையென்று அன்னார்
 மங்கலமாய்ச்சொன்னார் வடிவின் திருச்சீஷர்
 துங்கயாக்கோபு சுருதிதனக்காக
 பங்கமிகவடைந்து பாருலகோர்போற்றிசெய்யத்
 தஞ்சநாளின்னதேனத் தொல்புவியோர்கேட்டருள்வீர்
 வஞ்சப்பேய்மோசமதால் மண்ணில்முதலானமனு
 செய்தபெரும்பாவர் தீர்க்கவெனவேதோன்றித்
 துய்யனந்தச்சூரியன்போற் சோதிநிருமக்தூர்
 வந்துபவமறுத்து மாணிலத்தைத்தான்மீண்டு
 இர்தவுலகு இடராலழியுமட்டும்

கல்லின்மேற்கல்லாகிக் கர்த்தர்திருச்சபைக்கு
 சொல்லரியமூப்புமுடி குட்டித்திருச்சிரசில்
 பாவத்தைக்கட்டப் பகர்வின்பதிநிறக்க
 ஆபத்தாம்பாவ மவிழ்க்கக்கதிசேர்க்க
 விண்ணவரும்மண்ணவரும் மேனினியிலெவ்வுயிரும்
 எண்ணவொண்ணாவமம் இனிமையுறவடைந்த
 அர்ச்சியசிட்ட அரியதவப்பேதுருவின்
 சர்ச்சங்கரீதி தன்னையவரிடமாய்
 எச்சங்கமானதுக்கு மியல்பாகவேசெலுத்தி
 அச்சங்கள் தீர்க்கும் அவரவர்கள்நாயகமாய்
 சுத்தநிற்சத்தன் சுருதிமறைந்தலைவன்
 மெத்துமுறையையிலே வீற்றிருக்கும் திருரு
 இப்புவிபில்மாந்த ரெவரும்வருடைய
 ஓப்பயின்றிமேற்குருவென் றொருவரைச்சொல்லவொண்ணா
 ஆனசந்தப்பாப்பு அறுக்கைதவறாது
 தானந்தவஞ்சபைச் சங்கமுறைப்படியே
 ஓதவருள்புரிந்த உற்றதிருமந்திரத்தில்
 நீதியுசித்திரையில் நீளநாள்முகனையிலே
 ஆனதவயாக்கோபு அந்நாள்மடிந்ததென்று
 தானெழுதிவைத்தார்கள் சற்சங்கத்துள்ளோர்கள்
 இம்பர்தனையாரும் இறைவன்குலாவுதிய
 எம்பரதோராக விருந்தவிரண்டாமாண்டு
 அந்தநாள்யாக்கோபு மம்பரத்திற்சேர்ந்ததென்று
 விந்தைச்சரித்திரத்தில் மேலோர்கள்நீட்டிவைத்தார்
 கற்றோர்கள்சுத்தர் கலைஞானவேதமதை
 மற்றோரறிந்துதொழ வானேனுதவியினால்
 அன்னாளிருந்த அரியசுத்தமானவுடல்
 மின்னுமெஸ்பாருவெனும் மேன்மையுள்ளதேசம்தில்
 கொண்டுவந்துயாக்கோபின் கொள்கையுள்ளமாணாக்கர்
 அண்டர்சந்தியாகுடலை அங்கேயடக்கியதால்
 மாதமெனுமாடி வருமிருபத்தைந்தாரநாள்
 நீதசந்தியாகுவுக்கு நீணிலஞானச்சபையோர்
 இன்னொருமென்றொரு மென்றுமிந்தநாள்தனிலே
 பொன்னுடர்போற்றப் புகழ்திருநாட்செய்யுமென்று
 கட்டினையிட்டபடி காசினியோர்முவுலகுஞ்
 சிட்டசந்தியாகுவுக்குத் திருநாளநடத்துவர்கள்
 உண்மையினவானு முற்றபுவியோரே
 வண்மையாக்கோபுவிக்கே வாழ்நாளிழந்ததற்பின்

மண்ணோர் தனக்காக வானவனை மன்றாடி
திண்ணமாய்ச்செய்த திகழ்வங்களுக்கேட்டருளீர்.

ஓதநயிர்வு ஓதநயம்.

இரண்டாம் பிரிவு.

பாயிரம்.

விருத்தம்.

ஆறிருவ ராநிருப ரங்கிஷமுமாகி
யவனிதனி லேயுருவ தாகிவருதேவன்
பேறுடைய ராகியெனோ டேவருவீரென்று
பெருமையொ டழைத்தவரி லிப்பெரியநாமம்
கூறுசந்தி யாகுவெனும் பேறுடையருளி
கோமளம தானவினி லேகினபின்னான
வாறுவவ மானதனை யேசிறிதுகூற
மகிமையழி யாதமரி யாள்சரணமக்கே

106

விண்ணவர்கள் தன்னிலொரு மன்னுதவனாகி
மேதினியி லாறிருவ ருள்ளொருவனாகி
அண்ணலே ரோதைமுனி வால்மடிவதாகி
யாதியனை யானமரி யானூறவனாகி
மண்ணிலுயி ரோடுவெகு பாடுளனுமாகி
மானமதி லேமகிழ வானவமாகி
எண்ணரிய யாக்கோபு விப்புவிந்செய்யு
மியல்புதுமை கூறமரி யாள்சரணமக்கே

107

அஞ்சுடை புதியமு மாளிறைவர்சீஷன்
அன்றுலக மோடியி ரளித்தவரின்சீஷன்
அஞ்சமுறி வோடுகுரு சேறினவர்சீஷன்
அன்றமுது வழியில்வரு மரிபுதல்வர்சீஷன்
அஞ்சபொறி யஞ்சருளு மந்தமிலார்சீஷன்
அண்டமொடு தாலமதை யாள்பனின்சீஷன்
அஞ்சநில மீதுபுவி யோர்மகிழ்நாளு
மருளுவவ மோதமரி யாள்சரணமக்கே

108

கற்புஅழி யாதுதவ யோகியுடல்தன்னைக்
கடுகமுடு கிச்சகம தடைபவர்கடம்மை

நற்கதைக ளானவுண்மை யெழுதினவர்கம்மை
நானிலொரு போதுபிறை யேற்றவர்கள் தம்மைப்
பொற்குருசி லாறியரு கார்குமறினுயன்
புவியிலுடல் காணமரி யாதமரியான
அற்புதம தானகனி கேசமுளனிங்கே
யருள்புதுமை பாடமரி யாள்சரணமக்கே

109

அம்மாலை.

முன்னோர்களிகூர மூவுலகீகாரகொண்டாட
அன்னாட்சுவக்கீனு மாளுளுமீன்றெடுத்த
பெண்ணேமனுக்குலத்தின் பேரின்பபாக்கியமே
மண்ணோர்கதிதிறக்க வாசலேமாதவமே
நின்கிளையிலவந் துதித்த நேசப்பிறனியெனும்
அன்புடையாளான அருஞ்சலோமைபெற்றெடுத்த
வாலக்குமாரன் யகிமையுள்ளசந்தியாகு
தூலத்திற்றன்னுயிரைத் தற்பரனுக்காயீந்து
என்றுமுடியாத வேகார்தமோக்கிஷத்தில்
சென்றுபரன் சன்னிதியிற் சேர்ந்தங்கிருந்தாலும்
நீணிலத்திலையிருக்கும் நேசக்கிறீஸ்தவர்க்குத்
தானிரக்கத்தோடே சருவேசுரனிடத்தில்
மன்றாடியென்றும் மகிமைவளஞ்செய்ததெல்லாம்
நன்றாகயானும்நவிலவென்றெண்ணுகிறேன்
ஆயிரம்நாட்காக்கை அரும்புனலிற்றேயந்தாலும்
தூயவெனப்பாமோ தொல்புவியில்மாணிடரே
எப்பரிசாடியென்றாவா லெண்ணிவசனித்தாலும்
ஒப்புவிப்பதல்லா லொழுங்குரைக்கக்கூடுமதோ
காவியங்கள்பாடுதற்குக் கற்றோர்கள்மாணிலத்தில்
ஆவிதனக்கருட்செய் அன்னைகிருபையின்றி
பாடுவரோவாரும் பசுகதியவேணுமென்று
தேடுவரோவம்மாள் திருவிசக்கமில்லாமல்
முன்னுள்முனிவுகொண்டு மூலேவல்கரத்தேந்தி
பொன்னாட்காணப் புவியழிக்கவேண்டிவர
மைந்தனுடனிரந்து மாணிலத்துள்ளவர்கள்
உய்ந்துகதியடைய உன்னுதவிதந்திலையோ
நற்றுணையேநீதி நடுவன்றிருத்தாயே
முந்கிளையிலுன்மரையில் முந்துசலோமைபெற்ற
பொற்கதிருக்கொப்பான புண்ணியனாய்க்கோபு
வெற்றியுறென்பானியவில் வீற்றிருக்குகாரணமும்

அம்மண்டலத்துக் கரசானமன்னவர்கள்
 எம்மண்டலமு மிறைஞ்சுயாக்கோபுவுக்கு
 ஆலயங்கள் செய்ததுவு மன்பாகவேயறிந்து
 கோலதேவாலயத்தைக் கொள்கையுடன்வந்துகண்டார்
 எண்ணவொண்ணாப்பாக்கியத்தை இவ்வுலகிற்பெற்றதுவும்
 அண்ணலாற்றெம்மென்ற ஆனந்தநீதிமன்னன்
 கப்பமென்றுகன்னியரைக் கன்மரெனுஞ்சோனர்கைக்கு
 அப்போகொடாததினால் அங்குவந்தசண்டையிலே
 வேந்தரிருபடையும் வெம்பிப்பொருததுவும்
 போந்தசந்தியாகுஅந்தப் புத்தியில்லாச்சோனகரை
 வெட்டித்தூரத்தியதும் வெங்கரிமேலேற்றியதும்
 பட்டணமாங்கும்பென்ற பண்பானமாநகரைச்
 சோனர்பிடித்ததுவும் தொம்பறுனாந்தென்றரசன்
 தானையுடன்சென்றுபதி தன்வசமாய்க்கொண்டதுவும்
 ஆனசந்தியாகி னரியதேவாலயத்தில்
 ஞானமுறுவிசுப்பும் நன்மையுறுசேனைகளும்
 கண்குளிரமன்னர் களிகூரவானவர்கள்
 வெண்டரிமேற்சந்தியாகு மேதினியில்வந்ததுவும்
 பாதகர்சோனர் படையாற்றிருவுடலும்
 சேதமுறாமண்ணிற் றிருந்தாண்டுஅஞ்ஞாறும்
 தங்கியவாறுமங்கே தற்பரனாந்தன்னருளால்
 பொங்குகதிரெறிக்கப் பூவுலகிற்கண்டதுவும்
 கற்பழியாத்தொம்போஞ்சு காரணமாமீதிமன்னன்
 அற்புதமாய்க்கண்ட அழகுத்திருவுடலை
 சேனைபுடைகுழிச் சென்றுகண்டசெய்திகளும்
 நானியன்றமட்டில் நவீற்றத்துணிந்துகொண்டேன்
 அந்நகரிலுள்ள அலங்காரமானதெல்லாம்
 இன்னுஞ்சிலதரைக்க எல்லோருங்கேட்டருளிர்

நகரச்சிறப்பு.
விருத்தம்.

இந்நிலமேல் மன்னுமெஸ் பானியாவென்னு
 மெண்டலமு மண்டலமு மன்றுபுகழ்தேசம்
 தன்னிலவரு காரணமெய்ஞ் ஞானவுண்மையான
 தருமொறி யோர்க்குநகர் முறைவழமைலெல்லாம்
 பன்னுகலை யுன்னுகவி பன்னுதமிழ்வாணர்
 பாடரிது நாடரிது தேடரியவம்மாள்
 கன்னிமரி பெண்ணுமனை தன்னடியைநம்பிக்
 கரதவெரெ மூநகரை யோதிடுவதாமே

வேறு.

மங்காதவெஸ்பாளு மண்டலமதானமுடி
 மன்னர்தேசங்கள்கேளிர்
 பொங்காழிஞ்சுழிபோர்த் துக்கால்மல்காவியொடு
 புகழ்ப்பெறுகசித்தலெயும்
 தங்குக்லிலேயமா நகரமுடனேகீர்த
 தக்கரக்கானினுடனே
 சிங்காசனத்திருந் தெழில்முடிபுணந்துஇத்
 தேசமதைஆண்டனனரோ

அங்கங்கிலுள்ளமுடி மன்னவர்கள் தேசமதில் அரியபுகழ்கூறவெளிதோ
 தங்கநகர்கவிஞர்கள் தம் நாவாலியம்பரிய தூயவெஸ்பாளுநகரில்
 சங்கையும்மனுநீதி பெருமையும்வளமையும் தானியுளமுறைமையான
 மங்கலவிதங்களும் தங்களில்லறங்களும் வரிசையுங்கொருமதுவே 112

முத்தர்கள்பிறந்தநகர் முதுபேரிற்றந்தநகர் முன்னேறையர்நிடுநகர்
 தத்தமும்ஞானமொடு வேதமனுநீதியும் தவறாதுநிறைவானகர்
 மெத்துமுடிமன்னரொடு மிசைவீரருள்ளநகர்மேதினியில்மேன்மைநகரே
 புத்தியுடனறியுநெறி சருவமும்மிகவளரு பொங்குமெஸ்பாளுநகரே 113

சிட்டர்க்குருக்களும் கலைவாணர்தேசிகர்கள் தேவாலயங்கள்மறைதேர்
 பட்டணசவாமியர்கள் பெரியோர்கள் துரைமக்கள் பாடிகாவற்றலைவமார்
 செட்டியர்கள் பலகலைகள் செய்யுந்தொழிற்குரிய சேனாபதித்தலைவரும்
 கெட்டியாய்ப்பட்டவர் தனம்முடவர் த்தனர் கிளர்த்தவெஸ்பாளுநகரே.

காவெங்குமலர்தங்க கனிபொங்குகனல்தங்க கனவிலங்கெங்குமங்கே
 காவெங்குமலர்தங்க நலதுங்ககவிதங்கள் நடனங்களிடமங்கல்
 பாவெங்குமலர்தங்க பார்தந்தைமறைகொண்டு பாடுற்றநாதகீதம்
 கோவெங்கள்மரிதாய்தன் மகவினருள்கொண்டநகர் குறைவின் நிவளர்கி
 ன்றதே 115

தோதகவனக்கிள்ளை மஞ்சைஅன்னப்பேடை துலங்கலங்காரசவின
 நீதகவனக்குயில் வரிப்புவைபுள்ளரசு நீரோசைகொண்டாடிடும்
 சூதகீதத்தினொடு வண்டொடப்பரவு சந்தரசுகானந்தமாய்
 போதகமகிழ்ச்சிமனு வோர்வெகுபுகழ்ச்சியுள் பொங்குமெஸ்பாளுநகரே.

அம்மாணை.

எண்ணமற்றுமண்ணி விருக்கும்பெரியோரே
 நண்ணுமெஸ்பாளுவெனும் நாட்டிலுள்ளகாரணத்தை
 கற்றேருரைக்கரிது காசியோர்க்கேட்கரிது
 முற்றுங்கலைவாணர் மோசமாய்ச்சொன்னுமும்
 வற்றாக்கிருபையுள்ள மாதாவின் தன்னருளால்
 எற்றுங்கடல்சூழ்த என்டிசையாபிவ்வுலகை

மண்ணிற் பெரியோர் மகிழ்ந்துநாற்கூறும்
 என்னவுரைத்தார் இதின் பைரைக்கேட்டருளிர்
 ஆப்பிரிக்கா ஆசியாவோ டரியவயிரோப்பா
 நாப்பயிலும்வாணர் நவிலுமமரிக்கவென்று
 சொன்னதிக்கிற்குறிமுகில் தங்கவைரோப்பில்
 மன்னுமெஸ்பாளுவெனும் மண்டலமுழுள்ளதுவே
 சூழுமெஸ்பாளுவெனும் துங்கப்பெரும்பதியை
 ஏழுக்கூறுக்கி யிராசாக்களாண்டிருந்தார்
 ஏற்றுமெழுவேந்தர் எண்ணமறவாண்டிருந்தார்
 போற்றும்பதிப்பேர் புகலக்கேளம்மாளை
 பேரார்த்திலங்கும் பெரியபேர்த்துக்காலும்
 சீரார்தமல்காவியென்ற செல்வத்திருப்பதியும்
 பொங்குகுகித்தேல் புகழுக்கிரனாகும்
 தங்குக்குவிசவுடன் தக்கவரக்கானும்
 ஆனலையானென்ற அன்பாரெழுபதியும்
 தானாகுமெஸ்பாளு தன்னில்மன்னராண்டநகர்
 வட்டக்கடல்குழந்த மன்னுமெஸ்பாளுவுக்கு
 பட்டணவரவர்கள் பதிகள்வெகுவானாலும்
 அந்நாளிலேமுன்ன ராண்டிருந்தராச்சியத்தை
 இந்நாட்களிலேயிரண்டு ராசாக்களாளுகின்றார்
 ஆரென்றலிப்போ தரசாளுமன்னவர்கள்
 பேரார்பேர்த்துக்காற் பெருமையுமன்னவனும்
 துங்கவில்பான்யாவின் தொல்வேந்தராமிருவர்
 மங்காக்கிறீஸ்தவராய் மாநிலத்தையாளுகிறார்
 அன்னாளுமின்னாளு மங்கரசர்செய்முறைமை
 என்னாவினாலே எடுத்துரைக்கக்கூடியதோ
 சொன்னாற்றுலைத்திடமோ துங்கவெஸ்பாளுநகர்
 தன்மேன்மைதன்னைச் சரியாயுரைப்பவரார்
 ஆராருமிந்த அரியவெஸ்பாளுவைப்பேரற்
 பாருள்ளேவேறு பதிகாணொமென்பார்கள்
 நாவாலியம்பரிய நாதந்திருவீவதத்
 தேவாலயமுந் திருப்பதியுமுள்ளநகர்
 முந்துவகருருக்கள் முன்னோற்பெரியோர்கள்
 கந்தமுறுவாணர் கலைஞானதேசிகர்கள்
 கந்தீறர்களுள்ளநகர் கல்விபெருநகரர்
 உற்றமனுநீதி யோதுகிருநகராம்
 புத்திமிகுத்தநகர் புண்ணியங்களுள்ளநகர்
 நிக்தமுடனான நிறைவேதமோ துநகர்

மாமண்டலீகர் வரிசையுள்ளநன்னகராம்
 தாமெண்டிசைபோற்றுஞ் சங்கையுள்ளமாநகராம்
 மந்திரிமாருள்ளநகர் வன்னியர்களுள்ளநகர்
 சந்தமுஞ்செங்கோல் தழைத்தோங்கும்மாநகராம்
 கற்பாலமிகுத்தநகர் கன்னியர்களுள்ளநகர்
 அற்புதனைநோக்கி யனைவாரும்போற்றுநகர்
 மன்னர்மனுநெறியும் மாதவத்தோன்றன்னொழங்கும்
 உன்னிக்கலைவாண ரோதவெளிதாமோ
 ஈவோரேயல்லாம லீரப்போரிழிகுலத்தோர்
 தூவுநகரிதனிற் றுர்க்குணத்தோர்காணரிது
 ஒலக்கமேடை யுயர்வீதிக்கோபுரங்கள்
 கோலவழகான கொற்றத்திருநகராம்
 சிங்காரத்தோப்புந் திகழ்வீதியுந்தெருவும்
 அங்கேசிறந்திலங்கு யரியதிருநகராம்
 காரணங்கடோறுங் கடவுடனையேற்றித்
 தாரணியிலேபோற்றுந் தவத்தோர்களுள்ளநகர்
 மந்தாரம்பிச்சி மயிலைமருக்கொழுந்து
 நந்தாவனங்கள் நறைவீசும்பூஞ்சேலை
 பூந்தோட்டமான புகலரியதண்டலையில்
 வாரந்தோடுந்தேனை வரிவண்டெடுக்குநகர்
 தீயாற்செழுமலராற் செந்தேனொழுகிவிழ
 வாயாற்கனவிலங்கு வந்துகளிகொண்டருந்த
 அன்னம்வினையாட வஞ்சவன்னப்புள்ளாட
 வன்னப்பசுந்தொகை மயிலினங்கள்நாடாட
 கொஞ்சபசுங்கினியுங் கோகிலமுந்தாடாட
 பஞ்சவாந்ச்சேவல் பகர்பூவைதாடாட
 கீதமெனவே கிளர்சரும்புதாடாட
 ஒதுமலையிலுள்ள ஓவியத்தையொத்தபுட்கள்
 நாதகீதம்பாட நானிலமுங்கொண்டாட
 சேதங்களின்றிச் செழிக்குந்திருநகராம்

எஸ்பாளுவின் நிலமை.

விநுத்தம்.

எண்டிசையுமதிக்கரிய மண்டலவிஸ்பானிய விறையவன்றிருவுளமதால்
 பண்டுள்டபிரதான வரிசைமான்ங்களும் பட்டணப்பெரியோர்களுந்
 திண்டிறல்சேர்வீரருஞ் செங்கோலினிருபருஞ் சேனாபதித்தலைவரும்
 மண்டலமதானதிலில் மிகநோகவெவந்த வரலாறுகேளுமனுவே 117

இன்னகர்குளப்பமும் மன்னவரிழப்பமும் இந்நாளிலங்கானதால்
மன்னுமைமேரப்பமேல் மின்னுதிரிடத்தலைவ மாபாவிசோனகன்றான்
தன்னுடைசெயத்தினு லன்னவெஸ்பாளுவிற் றுனைவிட்டேயமர்செய்து
மன்னவர்ப்பயப்படத் தன்னெநிரடத்தியே வந்ததுஞ்சிலகாலமே 118

மன்னரெழுபேர்களும் மண்டலவெஸ்பாளுவில் மர்பாவிசோனகன்றான்
சொன்னபடிக்கப்பமுத வெல்காரியங்களுஞ் சோர்வின்றியேகொடுத்து
தன்னகர்தளப்பமும் மன்னவர்துளக்கமுந் தலைவருங்கண்டிாங்க
இன்னமெஸ்பாளுவெனு நன்னகருளோரிந்த வியல்பாயிருந்தனனரோர்

அம்மாளை

கொண்டல்மழைசொரியக் குளிராற்கொடுகியழ
பண்டுமலையிற் பழந்துணியினுற்பொதிந்து
அன்னையருஞ்சுசையரு மாவுமொருவேசரியுந்
தன்னைவணங்கத் தனித்திருந்தோன்காரணத்தை
ஆராளவிடலா மம்புவியிலுள்ளோரே
பாராரெஸ்பாளுவெனும் பட்டணத்தையாண்டமன்னர்
எழுபேரென்று மிவர்பெரியமைந்தரென்றும்
வாழும்புவிக்குளிந்த மண்டலம்போலில்லையென்றும்
சொன்னோமேயானாலுஞ் சோதிபரன்சோதனையால்
மன்னுமெஸ்பாளுவெனும் மண்டலத்தையக்காலம்
செங்கோல்செலுத்துகின்ற தேர்வேந்தரானோரும்
மங்காவமைச்சர் மகிமைத்துரையோரும்
சேனாபதிகள் திரள்வீரர்சேனைகளும்
நானாவிதத்தோரும் நாடும்நகரிகளும்
பட்டணமுமுநும் படையும்பலமனுவும்
தட்டழிந்துகெட்டுத் தளம்புமந்திவலையிலே
வாளாண்மைகொண்டு வலுவுடையசோனரசன்
ஆளுமெஸ்பாளுவெனு மானந்தமண்டலத்தில்
மன்னரெழுவரையும் மானகரியானதையும்
தன்னுள்ளேகிழாக்கித் தானேபெரியவகுய்க்
கப்பமும்வாங்கிக் கடுங்கோல்தனையோச்சி
எப்போதும்போலே இயலைரோப்பிலிருந்து
வஞ்சநிறைசோனன் வலியாயர்சாள
அஞ்சநிலமு மடக்கினுனம்மாளை

கப்பங்கேட்டல்.

விந்தம்.

அட்டதிக்கும்புகழு மெஸ்பாளுதன்னிலே யந்நாளிலுள்ளகொடுமை
மட்டிதோசோனகர் வருத்தமநியாயங்கள் வசனிக்கவுங்கடமோ
கட்டுகப்பங்களா லந்கரியெங்குமே கலகங்களானதுபரம்
பட்டணமுமுந்களும் பலவுந்தவிர்க்கவே பகைமுடித்தாரிவர்களே 120

வஞ்சனையிடுக்கமும் பஞ்சபாவங்களும் வலிமையுமியற்கையான
நெஞ்சிடைதரித்ததுய ரானதும்பெரியோர்கள் நிலைதழன்றேயுதலும்
அஞ்சநிலமானக ரெங்குமேவந்தவவ மானமதையேதென்னவே
பஞ்சிவெருவாயென்று அறிவானமுறைகண்டு பாடினார்பாவாரணரே 121

ஆதிக்குவந்திரு வடியார்தலங்கடொறு மாகத்தயங்குதுயரம்
நீதிக்குவந்தர ரோருக்குமங்குபெரி யோருக்குமுந்தவிதனம்
சூதிக்கொடும்வினையு முருக்குவந்தவடு வாங்கிக்கொடுஞ்சோனரால்
சோதிப்பான்கிருபையாமத்தலங்கடொறுஞ்சோனர்ப்படுத்தியாமே 122

அம்மாளை.

கேட்டிரோமானிடரே கீர்த்தியெஸ்பாளுவெனும்
நாட்டிலேசோனர் நடத்துமநியாயம்
காதாலேகேட்பர்களோ கண்ணிலேபார்ப்பர்களேர்
உதோதிருவுளந்தா னிக்கொடுமைகண்டறி யோம்
ஏற்றுக்கிறிஸ்திறைவன் ஏகன்றிருமறைக்குக்
கூற்றுவன்போல்வந்த கொடும்பாவசோனர்சனம்
மங்காதவெஸ்பாளு மண்டலத்தையாண்டிருந்த
துங்கவரசர்களைத் தோற்றும்பெரியோரை
அவ்வூர்த்துரையை அறிவரளரானைரைக்
கவ்வைப்படுத்திக் கலக்கமிட்டுத்தேசமெங்கும்
செய்வதெல்லாந்தீமை திரும்பாதவஞ்சநெஞ்சன்
உய்வதேதையோ ஒருதுணையுங்காணாத
மாதர்கடம்மை வருபகுதிதான்வாங்கிச்
சேதப்படுத்திச் சிலரைக்குடியோட்டி
மண்ணாள்ச்சோனன் வழக்கோதான்வையகத்தே
மண்ணைபிசைந்துஅன்று வாயிராலந்தகர்க்கு
கண்ணைக்கொடுத்தாதி கர்த்தன்றிருவுந்தால்
எண்ணத்தைச்சற்றுரைக்க எல்லாருங்கேட்டருளீர்
வையத்துக்கில்லாத வஞ்சநெஞ்சநெட்டுரே
செய்கொடுஞ்சோனரசன் தேசந்தழம்புவதைப்
பூமிபொறும்ற் பொருமிப்புதைத்ததுவே
நாழுமிருக்கையிலே நம்மக்களானோர்கள்

நனராய்வன்னிக் கிரையாயிருக்குமந்தச்
 சோனகரால்மண்ணிற் றுயரப்படுவதெல்லாம்
 கண்டுமுகம்பவாடிச் சாவல்புரிசும்மனசு
 கொண்டலனையடுகிங் கூந்தல்தனைவிரித்து
 நீண்டகுரலெடுத்து நீலவிழிநீர்சொரிய
 ஆண்டவனைநோக்கி யமுதமுதுசொல்லலுற்றார்
 எவ்வயிருங்காத்தனித்து எங்கள் தனைப்படைத்து
 செவ்வையுடனே திரிகாலமுமறிந்து
 மூவரொருமுதலாய் முந்தாமற்பிந்தாமல்
 தேவபரலோக சிங்காசனத்திருக்கும்
 ஆதியேசோதி யடியோர்தனைப்படைத்து
 நீதியாய்ச்சென்ற நிகழாண்டுஆனதுகள்
 யீயாயிரத்து அறுநூற்றுத்தொண்ணூறும்
 மெய்யாகவொன்பதுவும் வீற்றிருந்தேனஞ்சாமல்
 அன்னாட்சலத்தா லவனிதனையழித்து
 முன்னேனெனும்நோவை முத்தித்தவமுனியை
 என்னுணையாய்வைத்தா யிரண்டாயிரம்வருஷம்
 பின்புதொழாயிரமும் பேசரியவோரேமும்
 அன்பதுவுமின்னு மடைவாகச்சென்றதற்பின்
 என்னுயரங்கண்டு எனக்கினியபேராகி
 மூவைந்துஆண்டும் முதியவிரண்டாயிரமும்
 கோவஞ்சமில்லாத கொற்றவபிராமை
 தந்தாரதற்பின் தனிமைகண்டுதாரணியில்
 அந்தஇசிறே லரியமக்களானோர்கள்
 நூயவெசித்தான தொன்னகரைவிட்டவர்கள்
 ஆயிரமுமன்னாறு மையிரண்டுஞ்சென்றவநாள்
 இன்னுந்தவிது இறையானகொற்றவனை
 சொன்னமொழிப்படியே தேற்றியோராயிரமும்
 எண்ணைக்குமென்னை யியல்பாகஆளவைத்தாய்
 நன்னாமிறேமை நகர்தோன்றியிவ்வளவும்
 அன்பத்திரண்டு மதின்பின்னெழுநூறும்
 முன்புற்றபின்னர் முடிசூட்டுமெம்பராதோர்
 ஒத்தவியானுவென்போ னேங்குமொருகுடைக்கீழ்
 இத்தரையையோச்சுகின்ற ரெண்ணைநூமோரியண்டு
 முத்தியொலிம்பவென்ற மோசமற்றநீதிவம்
 பத்தாயிருந்த பகர்வருஷமானதுகள்
 தொண்ணூறும்நூறுந் தொடுத்ததொருநாலும்
 எண்ணமாய்ச்சென்று எனதுதயர்நீங்காமல்

ஆன்பேரிறைந்த அபிராமெனாமுனிக்கு
 முன்பேநீர்சொன்ன முறைமைதவறாமல்
 கோமளப்பொன்மேளிக் கொஞ்சுகினிப்பாலகராய்
 நாமழக்கண்டிசாங்கி நம்பிழையைத்தீர்க்கவைத்தாய்
 வித்தாரமாஞ்சிமியாம் வீட்டில்விருந்தான
 கத்தாவேநீதிக் கடவுளனேகாசனனே
 விண்ணோற்றவேண்டிநம்மை மேதினியில்நீர்பிறந்து
 கண்ணாகக்காதாயே காத்தாவேயிந்நாளில்
 உற்றகிறீஸ்தவர்க ளுன்னேதத்துள்ளவர்கள்
 குற்றமில்லாரீதி குலவுமென்பானோரை
 வெங்கோபங்கொண்டு விஷம்போலச்சோனர்களும்
 பங்கப்படுத்தப் பானேதிருவுளமோ
 நச்சுமரமானாலும் நானிலத்திலுள்ளமுறை
 வைத்தவன்கொல்லும் வழக்குண்டோவையகத்தே
 காப்பதுவுமன்றிக் கடவுளையுண்கிருபை
 நற்றிலளிப்பதுவு மெல்லாமுன்கித்தமையா
 என்றுமிகவனங்கி இப்புலியைக்காத்திருக்கும்
 நன்றிசேர்ச்சம்மனசு நாதனுக்குச்சொன்னதினால்
 ஒன்பதுகூட்டாஞ்சுகளு முற்றிரிவருடனே
 அன்புகொண்டுவானத் தனைவோரும்போற்றிசெய்ய
 திரிகிரிடஞ்சூட்டித் திரித்துவமுமேகமுமாய்
 அரிசுடருமேதினியோர்க் காசச்சிறக்கவைத்த
 வகாதிகர்த்த நிரக்கங்கேளம்மாளை
 வாகாய்யரிமகவாய் மாடாடுறைமலையில்
 மெய்க்கோலமாக விழியிரண்டுமீரொழுக்
 வைக்கோலின்மீதே மலர்ப்பாதந்தோயபின்று
 ஆண்டுஎண்ணூறு மதிற்சுண்டொருநான்கும்
 கூண்டவந்நாளிலந்தக் கோவேந்தர்வங்கிஷத்தில்
 உதிக்குக்குலக்கொழுந்தே யுண்மைதவறாமல்
 கதிக்குமல்காவியென்ற காரணமாநகரில்
 பதிக்கும்புகழோங்கப் பட்டந்தனைச்சூட்டி
 சதிக்கும்பகைநீங்கித் தாங்கிக்குடியனைத்தும்
 தொம்மிறெம்மிலென்றுசொல்லுந் துக்கத்திருநாமம்
 தம்மிற்றித்தோன் றலம்புரந்தானம்மாளை
 இறெம்மிலேன் னும்வேந்த நேகன்றிருவருளால்
 மறைசேர்கிறீஸ்தவனாய் வாழ்ந்திருக்கும்நாளையிலே
 பொய்வேந்தன்சோனெனும் பூவுலகில்மாபாவி
 மெய்வேந்தன் தொம்மிறெம்மில் வீற்றிருக்குந்தேசமதில்

எப்போதும்போலே யிருநூறுகன்னியரைக்
 கப்பமாய்வாங்கிவரக் காவலாட்போக்கவிட்டான்
 வாழுமைரோப்ப மன்னன்விடுத்தவர்கள்
 ஆவநமல்கார்வியென்னு மண்ணலிடம்வந்தனுகி
 அண்ணலுரைத்தபடி அரிவையரைக்கப்படுமென்ன
 மண்ணிலேதாருடென வந்துரைத்தாரம்மாணை
 வேந்தனைரோப்பான் விட்டதாபதியை
 வந்தவிடெம்மில்ல்கண்டு என்னசெய்வோமென்றுஎண்ணி
 அழுகியசெம்மறியை யாகக்கொடும்புலிக்கு
 இளகிக்கொடுத்தால் இளப்பமிகுமென்றுசொல்லி
 வேதமறியாக வெங்கோபச்சோனனுக்கு
 நீதமடவாரை நீணிலத்திலீயாமல்
 வேறேதும்கேண்டியது மிக்காகநான்தருவேன்
 கூறியகன்னியரைக் குவலயத்தில்தாமரித்தால்
 நங்குலத்தில்மிக்கவடு நாதனுக்குமேராது
 எங்குலத்தேதாருள்ளளவு மிந்தவகைபோகாது
 என்றுசொல்லிப்போகவிட்டா நேந்தலிடுறம்மியலும்
 மன்றில்வந்தசோனனிஞள் வந்ததனைச்சொல்லவலுற்றான்
 தன்னொராரகேட்டுத் தங்குமைரோப்ப
 மன்னுளென்வந்தழிந்த வாறுகேளம்மாணை

படையெடுத்துவரல்.

விருத்தம்.

தலங்கடன்னிற் றருத்தளிர்போற் றுணையுள்ளான்
 தலைவர்முறை நாலாறுத் தனைக்குமேலான்
 தலங்குமை ரோப்பைதனை யானுஞ்சோனன்
 சோதிமறை யறியாத் துட்டன்மட்டில்
 புலன்கள்கன வெழுந்துபொங்கிப் பொருமிமோதிப்
 புவனமதில் வாகைமேரு மன்னன்ருணை
 பெலன்களறி வோம்றெம்மி லரசன்பேரிற்
 டீடுடனே பெரும்படையை யெடுமென்றுணை

123

வன்முசலம் கதகுலிசம் குந்தம்வச்சிரம்
 வான்வளைந்த துவிதவகை தனுவும்வேண்டும்
 தன்முசண்டிப் படையுடனே சூலம்வேளம்
 தாகதங்கள் துலங்கவெகு சேனைசூழ
 முன்னகன்ற முழவநிரத் தேரிலேறி
 மூதண்டஞ் செவிபட மோதும்வெள்ளம்
 கண்மரொன்று சோனர்படை கடல்கள்போலக்
 காவலன்மெம் மில்முன்னே கதித்தேசென்றுர்

124

அம்மாணை.

கொண்டல்சொரியக் குளிர்சேரும்மாதமதில்
 பண்டுமலையிற் பழந்துணியினுற்பொதிந்து
 அன்னையுஞ்சூசையரும் ஆபருமானினமும்
 தன்னைவணங்கத் தரித்திருந்தோன்காரணத்தை
 நம்பித்தொழுதிறைஞ்சும் நரபாலனைமெய்யில்
 செம்பொற்கீடமணிச் செம்மலுடன்போர்ப்புரிய
 மாறுச்சினத்துடனே மன்னெனுஞ்சோனகனும்
 கூறுகக்காந்திக் கொடும்புலிகள்போலநடந்து
 ஆனைகுதிரை அடர்பரி நீதர்காலாட்கள்
 சேனைதகுதியிடச் செம்பொற்கொடிதுலங்க
 கொம்புதவிலும் குழலங்கொடிபடையும்
 பம்பையுஞ்சூழப் பவளமணித்தேறேறி
 இறெம்மில்பதியழித்து ஏந்திழைமார்தங்கனையும்
 திறையாகவேவாங்கிச் சீக்கிரத்தில்தீண்டிவர
 வேணுமெனவவனும் வேண்டாததலையுடனே
 தானுமிறெம்மில்பதி தன்னில்வந்தானம்மாணை
 வந்தான்படையெடுத்து மாற்றானெனக்கேட்டு
 கொந்தார்சூழலியரைக் கொற்றவர்க்குக்கப்பமிட்டால்
 சந்தானந்தாழ்வடைந்து தற்பார்க்குமேராமல்
 எந்தெந்தவேந்தர்களு மெனைநகைப்பரென்றுசொல்லி
 வேந்தனிறெம்மியலும் வேதக்கிறீஸ்தவரும்
 போந்தபடைபொருதப் புறப்பட்டாரம்மாணை
 ஊர்க்குப்பறைசாற்றி உள்ளறவேநாலுசுற்றும்
 காக்கும்படியாகக் காவல்வைத்துத்தேசமெங்கும்
 கற்றகுருக்களையுந் காரியப்பேர்தங்கனையும்
 உற்றபடி கேட்டு உடையவனைநெஞ்சில்வைத்து
 அந்நாட்தொம்போஞ்சு அரசனுக்காய்ச்சோனர்படை
 தன்னைக்கெடுத்துத் தலமாளவைத்தபரன்
 என்னையுக்காப்பா ரெனவேஇறெம்மியலும்
 உன்னியெயம்பரணை உள்ளந்தனிவிருத்தி
 அச்சந்தவிர்த்து அமர்க்கோலமும்புனைந்து
 மெய்ச்சங்குதானாதி வெற்றிக்கொடிபறக்க
 வேற்படையும்வாட்படையும் விற்படையும்மற்படையும்
 போர்ப்படைகளுள்ளதெல்லாம் போதவணிரிந்துத்தி
 ஆர்க்காகுமிவ்வார்த்தை அம்புவிழிற்கற்பழியாப்
 பேர்க்குரியகன்னியரைப் பிணைகொடுப்பதில்லையென்று

தீச்சோனர்மேலே செவிடுபடலமிட்டுப்
பாச்சினூர்தேர்பரியைப் படையிரண்டும்முட்டியதே

றெம்மில்படை தோற்றோடலும் தேற்றலும்.

விருத்தம்.

தேரினுக்குரிய வீரடர்தேரோடு
தேரைமுட்டிட முனைந்தனர் முனைந்தகணப்
போரினுக்குரிய சிங்கமதடர்ததெனப்
போர்விளத்தனர் புரண்டபடையங்குதிரக்
காரினுக்குரிய மேகமதுவொன்றுபுனல்
காரணப்படி செரிந்ததென வங்கயிரு
பேரினுக்குரிய வீரரிருபங்குமிகு
பேதமுற்றிட மடிந்தனர்களத்திடையே

125

சிலவளைத்தட லெதிர்த்தேயிரண்டருகு
தேரைமுற்பட வளைத்தனர்கள்தேரினாள்
கலையறுத்திட வுதிர்ந்ததுசாங்கனொடு
கவசமற்றிட வடர்ந்ததுகடுஞ்சமர்கள்
தலையறுத்திட விழுந்ததுசிரங்கன்பட
சாமறுத்திட வுதிர்ந்ததுதகர்ந்துஇரு
மலையெதிர்ப்பென விடிப்பெனவெதிர்ப்புலிகள்
வயணமென்னமண் மடிந்தனர் மதித்தவாசர்

126

அம்மாளை.

புத்திக்கிதீஸ்தவரும் பொய்யசெனுஞ்சோனகரும்
கத்திக்குமுறுங் கடலிரண்டுசூழ்ந்தாற்போல்
தேருஞ்சிலையுந் திரட்பரியுங்காலானும்
ஆருமதிக்க அவரவரேதானெதிர்த்து
சிந்தக்குருதி திரள்மடிந்துமண்ணில்விழ
குந்தக்குரல்மடியக் கொற்றவர்கள்கால்சாய
சென்னிதுணித்துவிழச் செம்மல்முடிபுரள
மன்னரிருபடையும் மாண்டார்காணம்மாளை
காலானுந்தேருங் கடும்பரியுங்கண்ணடங்கா
மேலானுமங்குமிங்கும் மேய்யறவேபட்டாலும்
எண்ணுகொடுஞ்சோன ரெல்லையிலாராகையினால்
மன்னுமிறெம்மில்படை மாற்றானுக்காற்றாமல்
ஓடினாடுகட்டா ருடையவளைதஞ்சமென்றார்
வாடினாடுமெத்த மனஞ்சலித்தாரம்மாளை
நவ்வியிளங்கன்று நாடுபுலிக்குப்பயந்து
செவ்வியதாயொழிக்குஞ் செய்திபோற்சேனையெல்லாம்

மாற்றலர்கள்காணாமல் மன்னிரெம்பிலுடன்
காற்றமியங்காத் கானகத்தில்வந்தொதுங்கி
பரவியொளிபரந்த பாருலகமானதெல்லாம்
இரவியொளிமறைந்து எங்குமிருண்டதற்பின்
தொம்மிறெம்மில்லதானுமற்றச் சூழ்ந்தபெரும்படையும
எம்மிறையைப்பார்த்து இருகரங்கள் தான்ருவித்து
விண்ணைக்கியேக விமலனையேயோதிநின்றார்
கண்ணைக்கியாதி கடவுளனுங்காவலனைப்
பார்த்துமனமிரங்கிப் பாரிவிறையவனைப்
பேர்த்துஇறெம்மில்வெல்லப் பேசியேயார்க்கோபை
மண்ணில்வரவிடுத்தார் மாற்றானைத்தோற்கடிக்க
கண்ணிலிவர்முன்னே காரணவான்விட்டியுத்தோ
தோற்றியேயின்று சுடரிலங்கவாய்மலர்ந்து
மாற்றமுரைத்த வகையதுகேளம்மாளை
தந்தைசெப்தேசுவென்றுந் தாயார்சலோமையென்றும்
முந்தவேசோனர் முறைமைதவறாமல்
அதிர்ந்துமுழக்கமிட்டு அட்டதிக்குந்தான்குமிறி
எதிர்ந்துவருமிடிபோ லெல்லோருமச்சமுற
துங்குமிருளகன்று சுற்றுஞ்சுடரொளிகள்
பாங்குடையவெய்யோன் பதியுயிரம்போலே
காவலன்முன்னே கனவனத்திற்புறேன்றிநின்று
ஏவலனாகி யியாக்கோபுமென்சொல்லுவார்
அஞ்சாதேமன்னவனை யாகியிரக்கமுண்டு
வெஞ்சமாக்குநரான்வருவேன் வென்றுதாச்சோனகரை
ஆத்துமசத்திபண்ணி ஆயத்தமாய்கீங்கள்
மாற்றலர்முன்போங்கள் மறுகாலுமென்றுசொல்லிக்
கூதுமொழிகேட்டுக் கொற்றவனுந்தான்மகிழ்ந்து
மாறுசெய்யுஞ்சோனகரை மறுகாற்பொருதுவெல்ல
மீண்டும்படையெடுத்து வேந்தன்சந்தியாகைநம்பி
வேண்டுமுரசுடனே வெல்லப்படையெடுத்து
புரவிதனிலேறிப் போர்த்துவசம்நின்றாட
இரவியுதிக்க எதிர்ந்தார்கள்தெம்மில்படை
பேரிகைபொங்கப் பெருஞ்சேனைதற்குமு
ஆரிதோவாறதிங்கே அஞ்சாமலென்றுசொல்லி
ஏந்தலாஞ்சோனகனும் எண்ணவொண்ணச்சேனைகளும்
வேந்தனிறெம்மில்முன்னே வெம்புலிபோலவந்தெதிர்ந்தார்
ஆற்றாமலொடிவிட்ட அண்ணலிறெம்மியலும்
மாற்றான்படையுடனே வந்துபொருள்வாறதுகேள்.

மதுபடி போர்பொருதல்.

விருத்தம்.

நிருபாங்கங்கவர்கள் நிகழ்கரத்தங்கொரொரு
 நெடுகரங்கொண்டெல நிலமதின்றக்கிவிழ
 கிரிடமங்கங்குதிர கிளர்சிரங்கங்களற
 கெடியோடங்கங்கிருவர் கிரிடமங்கிடுபொடிகள்
 பெருகியங்கங்கவளி பிரபையங்கங்கிருள்கள்
 பிணமுதிர்ந்தங்கிருவர் பெருகிநின்றங்குருதி
 வருணன்னநங்ககதிக மழைபொழிந்தென்றதென
 மணிலமடிந்தங்குருள மறுகிநின்றனரே 127

அரசாங்கிருதிரளு மறவெகுண்டமர்முடுக
 வகிலமுங்கிடுகிடுடென வடர்விலுங் கதைகவணும்
 இரத்தமுந்தங்கபரி யெதிருநின்றென்றெடு
 லதிரதந்தங்குபுகை யிணையறுஞ்செங்குருதி
 காமதுஞ்செம்பொன்முடி கவசமுங்கண்டமறு
 களபிணங்கங்கைகிகர் குருதிமெங்கெங்குமுற
 வரமுறைந்தங்கிருமில் மனர்மனந்தெளியவரு
 வளமைகண்டண்டெவண் டர்கள்மனதுடைந்தனரே 128

அம்மாளை

கர்யமர்வுந்தேருங் கதலியுஞ்சூழ்காவனத்தே
 பாய்மாவிலேறிப் பரவிவிழிநீர்சொரிய
 ஆகாமைசெய்த அசடனுக்குஅன்றெருநாள்
 போகாமல்வன்னாகிற் புத்திசொன்னேன்றன்மையன்
 இசக்கோவுதவிகொண்டு ஏந்தலாமெஸ்பாரு
 திசைக்கோனிமெம்மில்படை சென்றெறித்தாரம்மாளை
 வானிதொட்டுவாறெடுத்து வன்முசலந்தண்டுகொண்டு
 ஆழியொப்பதாக அமர்புரிந்தாரம்மாளை
 கைதுணிக்கமெய்துணிக்கக் கண்டங்கழல்துணிக்க
 கொய்யுளையுந்தேருங் கொடிப்படையுங்கால்சாய
 செய்யபடைத்தலைவர் சேனைக்களத்தில்விழ
 கையிலம்முவேந்துங் காலாட்கள்பட்டுவிழ
 தேர்க்காலொடிந்துவிழச் செம்பரிகள்நாம்மாழ
 ஆற்றாமலோடி அரசர்புறங்காட்டத்
 தண்டுந்நிலையுந் தனுவங்கொடுவாளுந்
 அண்டிப்பொருந்தி யனலார்க்கும்வேளையிலே

பொய்ச்சோனர்மாளப் புரவியின்மேல்யாக்கோபு
 மெய்ச்சோடணிந்துகளம் மேளினூரம்மாளை

கிறீஸ்தவாரின் வெற்றி.

விருத்தம்.

கனமந்தாமலில கனகமின்னின்பிரபை
 கதிர்கள்நின்றொளிவிழிகள் பளபளென்றிடவதிரச்
 செகமதுங்கிடுகிடுடென திசைகளைன்றலசையந்
 திருவுறுஞ்செபதேசடை திருமகன் திடுதிடுடெனவே
 அகமகிழ்த்துறுபரியி லதிகவெண்கொடியிடுறெடு
 அரவெகுண்டெறமவுணர் நடுங்கிடமன்மயிசை
 உகமிதென்றவர்கள்பய முறமெலீர்திடவமரி
 லொருகணந்தனிவருக வுலகமுயந்ததுவே 129

சிரமுயங்கணிகருவி திருமுகந்தபனடுளெளி
 செயலெனவிலங்கவநி செயமதுதுலங்க
 காமுமங்கணிகடக களிறுவெண்பரியிடுறெடு
 ககனவெண்கொடியசையக் கன்மரெறிர்செல்லக்
 கரமீழ்த்தனர்கொடிகள் தனுவிழ்த்தனர்பகைவர்
 தலையுருண்டனர்சமர்கள் தனிவ்வேகுண்டனரிறைவர்
 வரமீழ்த்தனரதிக வடிவீழ்த்தனர்நாகில்
 வருடிநொத்தனர்கரிய வணர்மயங்கினரே 130

அம்மாளை.

அம்பரம்மேலநா ளுஞ்சீராரென்றுசொல்லும்
 எம்பரேதார்காண இருபாலும்முத்தர்நொழ
 நாயறுமுன்று நடுவேயிராசுகன்னி
 ஆசறுபாலனை அங்கைதனிவேயேந்தி
 எங்குமாய்தின்றவர்க்கு மினியதிருத்தாயார்க்கும்
 தங்குமாரேசந் தழைத்தசந்தியரகுவென்பார்
 திக்கெக்கும்மின்னெறிப்பச் செங்கதிரோன்தே தாற்றலென
 ஒக்கெங்கும்பொங்கி உருளிட்டுலகதிர
 கோடைவடவையெனக் கொண்டல்பொழிந்தாற்போல்
 ஆடைசிசம்பளக்க அண்டரசங்கணிக்க
 உள்ளக்கருணையின லும்பர்ப்பதியாளுலகில்
 வெண்ணைப்பரியேறி வேந்தர்படைநடுவே
 அங்கஞ்சுவடணிந்து அங்கையிலேவாரெடுத்து
 மங்கைசீலாமைமகன் வந்தெதிரத்தாரம்மாளை
 மாற்றார்களானவர்க்கு மன்னனிமெம்மில்படை
 தோற்றாரெனவறிந்து சொல்லாமற்சொல்லிருக்க

பாச்சினர்வெள்ளைப் பரியைப்படைநடுவே
 பேய்ச்சோனர் தங்கன்படை பேதவித்தாசம்மாணை
 பொங்கப்பரிசைதொட்டுப் புகழ்வாள்சுரத்தேர்தி
 வங்கர்கடல்கிழிய வாறதுபோல்மாவோச்சி
 அங்கம்பிளக்க அரசாச்சிமுருள
 எங்கும்வளைந்துகொண்டு எத்திசையுந்தானை
 பற்றுப்படைகளெல்லாம் பட்டுவிழப்பாருலகில்
 கொற்றவன்சந்தியாகு கொன்றனர் காணம்மாணை
 கந்துகத்தின்காலாலுங் கையிற்கடகாலும்
 வந்தெதிர்த்தேர்க்கு வலுவுடையவாளும்
 தாக்கினார் தஞ்சமற்றுத் தாணியிற்சோனர்படை
 போக்கினார் தம்முயிரைப் பொன்னவன்சந்தியாகுவினால்
 கோலப்பரியிழந்தார் கொற்றப்பரியிழந்தார்
 யாலப்படையிழந்தார் பட்டவர் த்தனர்மடிந்தார்
 செங்கைத்தலுவிழந்தார் சேனைத்திசன்மடிந்தார்
 துங்கப்பரிதேர் தூகதங்கள் தானிழந்தார்
 சூலப்படையிழந்தார் தொல்வேந்தர் தான்மடிந்தார்
 நீலக்குடையும் நெடுங்கொடியுந்தானிழந்தார்
 திண்டிமம்பம்பை திடிமன் திடாரி தக்கை
 அண்டினிருதும் அரசருங்கால்சாயந்தார்
 பட்டாரகொடுஞ்சோனர் பார்த்திபன் தீபோகுகையால்
 கெட்டாரி நந்துமங்கிக் கீழ்நகிற்போய்விழந்தார்
 ஆயிழைமாரானவரை அன்றுகப்பம்வாங்கவந்த
 பாயுழைச்சோனசெல்லாம் பட்டார்படுகளத்தில்
 பாவிசுளான பகைச்சேனர்பட்டதினால்
 ஆவலுடையாக்கோபு அண்ணலிறெம்மிலுக்கு
 வெற்றிவிருதளித்து மேலோகஞ்சேர்த்ததற்பின்
 முற்றுமிறெம்மில் முழங்கினான்மேல்விருதை
 கொம்பதிரத்தம்பூர் குறித்தமுழுவதிர
 பம்பைமுழுவதிரப் பார்த்திபர்கள் தற்குமு
 முத்துமணிக்குடையும் முந்துபவளக்குடையும்
 கத்துங்கடலொலிபோல் காவலனைச்சுழந்துவர
 வேடிக்கைதானை வேந்தனுஞ்சேனைகளும்
 பாடியும்மற்றப் பதியும்வளைந்துகொண்டு
 சோனரையோட்டியந்தச் சுற்றார் தனைப்பிடித்துத்
 தானரசனான தலைவனெனுமிறெம்மில்
 சந்தியாகுகென்னுந் தவப்புனிதன் நன்னருளால்
 வந்தியாச்சேனகரை வளர்க்கத்தில்வாளாலே

அதுத்தபடிக்கு அளவேதெனவறிகில்
 செதுத்தபுரவிகளஞ் சேனைகளும்ல்லாமல்
 எண்ணிக்கணக்கிடுகி லெழுபதிறுபிரம்பேர்
 மண்ணில்மடிந்துமங்கி மாண்டார் காணம்மாணை
 ஆதிக்கணங்கு மரசனெனுமிறெம்மில்
 காதிப்பகைமுடித்தான் கன்மெனுஞ்சோனகரை
 மடியப்பொருதியவர் வன்பாய்ப்பிடித்திருந்த
 படியில்கண்போருவென்ற பட்டணமுஞ்சுற்றாரும்
 தங்கள்வசமாக்கித் தம்பிரான்றன்வேதம்
 எங்கும்நடத்தி யிருக்குங்குருக்கையும்
 தானும்படையுந் தலத்துக்கெழுந்தருளி
 ஆனசந்தியாகுகனக் கடைக்கலந்தானை
 அவ்வூர்ப்பெரியோர் அரசாச்சிமுருளில்
 இவ்வூர்மதிக்க எழுபத்திருபேரைக்
 கூட்டமதாகக் குலவுசந்தியாகுவுடை
 கூட்டந்தனிவிருந்து கோலப்பணிபுரிந்து
 பேரெழுதிவைத்துப் பிசுதானமாய்வேந்தன்
 சேரமுக்கைமறித் திருவருளால்வீற்றிருந்தான்
 துறைமீதொருநூணிற் தோன்றிநின்றதாயருளால்
 இறைம்மில்லெனுமாசன் ஏந்தல்சந்தியாகுவுடை
 ஆலயத்துக்கக்கா எடிமையென்பேரெழுதி
 ஒலிசெய்துவைத்தபடி உற்றவிருபத்தெழுவர்
 அன்னாளளவா பவனியிலிள்ளாளளவும்
 மன்னுமெல்பாரு மண்டலத்திலுள்ளவர்கள்
 மாயாவமுடைய மன்னவனைசுத்தன்
 தியோகுகையிலுக்குச் சேரந்தபணிபுரிந்து
 செய்யுந்தவஞ்சிறந்த சிட்டசந்தியாகருளால்
 வையந்தழைக்க மகிழ்ந்திருந்தாசம்மாணை
 அந்தநாட்சென்று அதன்பின்னொருபுதுமை
 வந்தவகையை வழுத்தவின்னுங்கேட்டருள்வீர்
 தன்னகத்தால்நீங்காத் தவறுகொண்டுசோபமுற்று
 பன்னகத்தால்வந்த பழிநீங்கவந்திறைவன்
 ஐயெட்டுமஞ்சொமொரு ஆயிரமுஞ்சென்றவந்நான்
 பொய்யொட்டுஞ்சோனர் பொருதனுக்கேளம்மாணை
 வம்பாகாநாடாரும் வணங்காமணிமுடியான்
 தொம்புறநாந்துவெணுந் தொல்வேந்தன் காலமதில்
 மாணமற்றகப்பிடுசன்ற வண்மைத்திருக்கரை
 சோனகாகொள்ளைகொண்டு சுற்றெங்குங்காவல்பண்ணி

மெய்வேதத்துள்ள விசுவாசக்காரர்களை
பொய்வேதச்சோனர் புரியுங்கொடுவினையால்
ஊர்க்குவெகுமுழப்ப முண்டானவஞ்சகத்தை
பார்க்குப்பொழுது பசாரிதுமேதனியில்
உற்றகிறீஸ்தவரை ஊறுசெய்யுஞ்சோனகரால்
வற்றுநீர்தன்னில் வருந்துகின்றதப்பனைபோல்
மாதர்கடம்மை வருபகுதிதான்வாங்கிச்
சேதப்படுத்திச் சிலரைக்குடி யோட்டி
தேவாலயக்களையுஞ் சிட்டகுருக்களையும்
நாவாலியம்பரிய நாசமிகப்புரிந்து
செய்யாதவஞ்சஞ் செலுத்தியரசாளுகையில்
வையாழிமேல்நடந்த வாசினுண்மனதிரங்கி
வம்புற்றசோனர் வலிமடியமாதிலத்தல்
தொம்பறுநாந்து சுருதித்தலைவனுக்கு
ஏகனிரக்க மியல்வாகவேபுரிந்து
வாகாய்ப்படையெடுத்து வஞ்சரைக்கொல்லவென்று
ஆகாக்கொடுஞ்சோன ரானவர்கள் தன்பேரிற்
போகத்துணிந்து புறப்பட்டாரம்மாளை
கந்தகங்கோடி கனசேனைதான்கோடி
முந்துகங்குள்தன்னில் முடிவேந்தர்சேனையென்ன
வேளப்பரியுடனே வெற்றிமுரசுதீர
வாஞ்சுக்குரிய வலுவேந்தன்சேனையெல்லாம்
வரயிற்கருவிதொட்டு மாணிக்கச்சேனமிட்டு
பாயிற்கடிய பரிமேலுந்தேர்மேலும்
சாற்றுமறுவகையின் தானையுடன் வேல்வேந்தன்
போற்றுயக்க்கோகையில் புக்கினர்காணம்மாளை
பொங்குந்திமில்முழங்கப் போர்வேந்தன்சேனையுடன்
தங்குயாக்கோகையில் தன்னிலமர்ந்திருக்க
காசியதேசமதிற் கற்றவனுமோர்விசுப்பு
வாசிவருயாக்கோபு மாதவன் தன்கோயில்தன்னை
சேணிற்கைகூப்பித் தெரிசித்துமீளவென்று
காணிக்கைகொண்டுமற்றக் கற்றகுருக்களுடன்
தங்கியுநானச் சபைக்குவந்ததாழ்ச்சியுடன்
மங்கலங்கள்கூற மகிழ்ந்திருந்தானம்மாளை
வந்தவிசுப்பான மாமுனியைக்கண்டுமன்னர்
முந்துமுசமலர்ந்து முற்றுமகாசோபனமாய்
ஆனந்தக்கொண்டாடி அங்கைகொண்டுமெய்சமுவி
தானந்தக்கோயில் தனிவிருக்குமவேளையிலே

அண்ணலைப்பார்த்து அறத்தியெனுப்புகப்பு
எண்ணமாய்ச்சொல்லு மியல்புகளம்மாளை
போர்க்கொல்கொண்டு பொருபடைகள் தற்குற
ஏற்கவேயிங்கே யெழுந்தருளக்காரியமேன்
மாற்றான்வினையோ மறுமன்னர்வஞ்சகமோ
கூற்றாகச்சோனர் குழப்பமோவென்றுரைத்தார்
உரைத்தமொழிகேட்டு உலகிவிறையவனும்
தரைக்குளமதுநகர் தானுகம்பென்ற
ஊரைக்கொடுஞ்சோன ருக்கிரங்கொண்டேபிடித்துப்
பாரிற்கிறீஸ்தவரைப் பாடுசெய்யும்வாறுகண்டு
வந்தேன்படையெடுது மன்னர்சந்தியாகைகாப்பி
முந்தோர்படையில் முடிவேந்தன் தொம்மிறெப்பில்
சோனகராவென்றான் துலங்குரத்தியாகுகளித்
தானகரையாளத் தலத்தில்காங்கண்டதினால்
இன்னமுமயாக்கோ பிடரகற்றுவாரெனவே
மன்னுலயத்திலுவந்தேன் வரம்வேண்டவென்றுசொன்னார்
சொன்னதுகேட்டுச் சுருதிமுனிவிசுப்பு
மன்னவன்யாக்கோபு வாளாண்மைக்காரனல்ல
தந்தைசெபதேசந் தன்பிறவியுந்தானும்
முந்துதிமிலோட்டி மோதுபுனல்வாரிதியில்
மீனம்படுத்ததொழில் வேந்தனேநீயறிந்தும்
ஏனம்பியிவ்வார்த்தை யிங்குரைத்தாயென்றுடோன்றார்
உள்ளன்புகொண்டு உறைவிசுப்புவேந்தரிய
மெள்ளன்பினுலே விளம்புகின்றவேளையிலே
அந்தீதாவென்றேங்க வாயியயாக்கோபும்
வந்தார்வளப்பரியில் மன்னவன் தன்முன்கு
அங்கஞ்சுவடணிந்து அங்கையிலேவாளேந்தி
துங்கத்துறவிண்டுந் தூயகரத்தேயேந்தி
தோன்றச்சுடரெறிப்பச் சுற்றெங்கும்மின்னெறிப்ப
சான்றோனுதயமென்னத் தரித்தமுடியுடனே
அண்டமதிர அகிலங்குகிடென
கண்டெவருமஞ்சக் கதித்தமகாசேவகனாய்
சேதிமந்தன்னிற் நிகழ்முனியதாம்விசுப்பு
சாதுரியமன்னனுக்குச் சாற்றுவதேனிவ்வார்த்தை
பொய்யல்லயாக்கோபு போர்பொருதுவெற்றிகொளல்
மெய்யிதுவென்றெண்ண வெளிப்பட்டாரம்மாளை
ஆங்காரமாகவல்ல அதிகஅன்பினுல்விசுப்பு
ஏங்காமல்மன்னனுட னிசைந்துமொழிசொன்னதினால்

பாவகத்தாரின் பகைதணிக்கும்யாக்கோபு
 சேவகதாரியெனச் செப்புவதைக்கேட்டருளிர்
 என்பேரியாக்கோபு எனையறியாயோ
 முன்போலவல்லவினி மூவுலகுந்தானறிய
 சேனாபுதிநானே சிறந்தகிறீஸ்தவர்தமேல்
 வாணாதிக் கராத வஞ்சர்கள்வந்தேதிர்த்தால்
 இன்றுமுதலா யினியவனியுள்ளவரும்
 வென்றுதவிசெய்திடுவேன் வேதக்கிறீஸ்தவர்க்கு
 இவ்வார்த்தைமெய்யெனவே எல்லோரும்நம்புதற்கு
 செவ்வார்த்தையோதுமுடிச் செம்மல்பறுநாந்துவுக்காய்ப்
 பாயும்பரியுடனே பற்றலர்கள்சேனையெல்லாம்
 நாயுக்கமுழுமுண்ண நாசமிடநாள்முடுகிச்
 செய்யாதவஞ்சஞ் சேலுத்துகின்றசோனகரை
 கொய்வதுமன்றியின்னுங் கூம்பிரென்றமாநகரை
 வேளைதனிந்கிறீஸ்தோர் மேன்மேலும்நேசமுற
 நானேதிறப்பேன் நமதுமொழியுண்மையென்று
 பசித்தோர்க்குணவளிக்கும் பண்பாகவேயிரங்கும்
 எசித்தேவமென்னு மினியவிசுப்புவுக்கு
 கூறுமொழிகேட்டுக் கொற்றசந்தியாகைநம்பி
 வேறேதுமெண்ணமின்றி வெகுநேசந்தானாக
 ஆகங்குளிர்ந்து ஆனந்தநல்விசுப்பு
 மாகங்கண்மீதிருக்கும் மன்னர்சந்தியாகருளால்
 பாரோசைகொண்டாடப் பார்த்திபனும்நல்லுளமாய்
 நீரோசைகொண்டாடி நீண்டபடையுடனே
 கூம்பிரென்றேனுங் குலநகரியுட்புகுந்து
 தீம்பறவேசென்று செருமுடித்தாரம்மாலை
 மாற்றூரவர்களுடன் மன்னன்பறுநாந்தும்
 காற்றூனதோடே கனல்முண்டெரிந்தாப்போல்
 சூழ்ந்துபெரும்போரில் சோதியருளாலியக்கோ
 தாழ்ந்துநாகுறையும் தன்மமற்றசோனகரை
 பண்பாம்விசுப்புவுக்குப் பகர்ந்தவரைபோல
 வெண்பரியிலேறிவந்து வெற்றிகொண்டாரம்மாலை
 கடகக்கரத்தேந்திக் கையிலொருவாளெடுத்து
 குடசங்கதுநாலு கோணமும்நின்றதிரக்
 சுற்றெங்கும்மின்னெறிப்பத் துங்கப்பரியுடனே
 கற்றவனந்தக் கணத்தில்தின்றவாறுகண்டு
 ஓவென்றபயமிட்டு உறுவஞ்சச்சோனர்படை
 ஆவென்றலறி யடிசாயந்தாரம்மாலை

அர்ச். யாகப்பர் போர்செய்ததல்,

விருத்தம்.

வரிசையுற்ற பதாகைகண்டு மயங்கிநின்றன ரெண்ணிலார்
 பெரியகைத்திர நவிலுவாவறப் பின்மடிந்தன ரெண்ணிலார்
 பரியிலுற்றது பாதமானது படமடிந்தன ரெண்ணிலார்
 வரிசைபெற்ற சலோமைபுத்தான் வதைப்படுத்தின ரெண்ணிலார் 181

அம்மாலை

மண்ணேறுகின்ற மனிதர்க்கறிவுசொல்லி
 தொண்ணூற்றிறென்பதுவுந் தொல்புறியிற்றூனிருந்து
 துஞ்சியுந்தகைத் தொல்புறியிற்காணுக
 மஞ்சதவஞ்சிறந்த மன்னுசுவானிமுன்னேன்
 செங்கரத்திலவாளெடுத்தாச் சேனையென்னுஞ்சோனர்படை
 மங்கப்பொருதழித்த வாறுகேள்ம்மாலை
 வாளோங்கவெண்ணிறந்தார் மன்னன்மகாபரியின்
 தாளோங்கவெண்ணிறந்தார் தங்குகொடிகண்டுஅஞ்சி
 சென்னியற்றரெண்ணிறந்தார் தேகமற்றரெண்ணிறந்தார்
 வன்மமுறுஞ்சோனர் மடிந்தார்காண்ம்மாலை
 குலவுந்திருநகரங் கூம்பிரென்றபட்டணத்தில
 பலுகுங்கொடுஞ்சோனர் பட்டினமெல்லையிலலை
 எல்லாரும்பட்டு இருந்தவருங்காடுகொண்டு
 பொல்லாதார்சோரப் பொருதழித்துக்கோட்டைவிட்டு
 போனாப்புவிதனைக்கப் பொன்னுலகிழ்ப்புவுலகில்
 மாணர்சலோமைமகன் வந்துபடைபொருதிச்
 சோனகரைவென்று சுருதிமறைக்குவந்த
 தானரசனை தலைவன்பறுநாந்துவுக்கு
 காட்சிகொடுத்துக் கதிர்வானிலாதியிடம்
 வாச்சியம்பொங்க வழிப்பட்டாரம்மாலை
 அம்பரத்தன்னி லரியவியக்கோவுசெல்ல
 தொப்பறுணுந்துவுடை தூதர்பதாதியுடன்
 மேளமதிர விருதுத்தொனிமுழங்கத்
 தாளந்தொனிக்கத் தவளக்குடைநிழற்றப்
 போர்த்தபெரும்படையின் போர்க்கோலக்கொண்டுவந்தே
 வேந்தரிருபாலும் வெய்யோனெனச்சிறந்து
 மண்டலிகனை மகுடமுடிவேந்தன்
 அண்டுபடைசிறக்க ஆனந்தங்கொண்டாடி

கோவேந்தராகிக் கொடும்படைக்குவந்திருந்த
மாவேந்தர்செல்ல வரிசைகொடுத்தருளி
மங்காதகும்பிரென்ற பாநகரைமுன்போல
அங்காளவேண்டி யவைசமுதாயங்காத்து
வேதக்கிறீஸ்தின் விசுவாசமென்மேலும்
போதக்குருக்களையும் புண்ணியமாயங்குவைத்து
மன்னவன்றன் னுடைய மங்காச்செங்கோல்செலுத்தி
முன்னிருந்தபட்டணத்தில் மோசமறவீற்றிருந்தார்

திருவுட லெடுத்தடக்கிக் கோயில்கட்டல்,

விருத்தம்.

பெருவருத்தம் புரியுஞ்சோ நகருக்கஞ்சிப்
பெரியயாக் கோபுடலைப் பிறங்குதாசர்
மருவியெடுத்தோரிடத்தில் மறைவுசெய்து
மண்ணிலே மூடிவைத்தா ரஞ்ஞான
வருடமது சென்றபின்பு புதுமையாக
வளர்கிறீஸ் தோரெடுத்து மகிழ்ந்துபோற்றி
திருவுடலை யடக்கியே யவ்விடத்திற்
சிறப்புடைய ஆலயமுஞ் செய்திட்டாரே

அம்மாலை.

அப்பறத்தூணி யடர்கருவிதானையுடன்
கொப்பறத்தந்தியுறுங் கோவர்குடிவில்வந்து
முத்தொகையுந்தோன்ற முடிதேந்தர்காணகின்ற
கத்தந்திருவருளாற் கண்டபுதுமையொன்று
மாந்தரேகேளும் மகிமைஎஸ்பாளுளும்
வேந்தர்மடிந்து அந்த மேதினியும்நொந்ததினால்
ஈனராய்வன்னிக் கிரையானமாபாவிச்
சோனகரான துரோகிகள் தான்கதித்துச்
சிறந்தசருவேஸ்பரன்றன் தேசத்தையாண்டதினால்
இரந்துகிறீஸ்தவர்க ளெல்லாருமாள்கையினால்
சொல்லாததுயரடைந்து தொல்புவியெல்லாம்மயங்கி
எல்லாக்கிறீஸ்தவரு மென்செய்வோமென்று அஞ்சித்
தன்மசந்தியாகு சரீரத்தைத்தானெடுத்து
கண்மரெனுஞ்சோனகர்கள் காணாமலே தூக்கிக்
கலீசவெனுஞ்சிமை காத்திருந்தபேர்கள்சிலர்
வலியசந்தியாகுடலை மண்ணால்மறைத்தடக்கி

அந்நாளில்வைத்தபடி. ஐஞ்ஞாறு ஆண்டுமட்டும்
பொன்னூரரியபுடல் புக்கிருந்ததம்மாலை
கற்றவர்களுக்கேருங் கலீசவெனுமட்டினத்தில்
மற்றுநிகரில்லாத மன்னர்சந்தியாகுடலை
அடக்குமிடத்தை அறிந்தோரெல்லாமறந்து
வடக்குக்குடக்குமற்ற மாநிலமுமொன்றாக
மாந்தர்கள்சொல்லா வன்வாசமானதிலே
போர்த்தபெரும்புனத்திற் போவாரொருவரில்லை
ஆளியுமர்வு மரியுங்கர்டிகளும்
ஊழியும்ங்கே உறவுசெய்யுங்காண்கமாம்
கோடரங்கன்மெத்துங் கொடுவனத்தில்வாழ்விலங்கு
ஆடரங்கமாக அகமகிழ்ந்தவீற்றிருக்கும்
புந்தியாற்கீதம் புனற்கிளிகள் தான்பாடச்
சுந்தியாகென்னுந் தவத்தன்றிருவுடல்தான்
சேதமறப்புவிழிற் சென்றாண்டு ஐஞ்ஞாறும்
வேதபரனருளால் வீற்றிருந்ததம்மாலை
அஞ்சப்பத்தன்னாலே ஐபாயிரம்பேர்க்கு
மிஞ்சப்பசிதீர்த்த வேதபரன்மண்ணில்வந்து
பண்ணேறுமாண்டு பக்ருமிந்தப்பாருலகில்
எண்ணூற்றுமுப்பத்தைந் தென்னுமந்தக்காலத்தில்
தப்போய்ந்துமண்ணிற் றவக்கற்பழியாத
அப்போஞ்சுமன்ன ராசாளுக்காலத்தில்
கலீசவெனுக்கிறிற் கற்றசந்தியாகுடலை
மெலியவடக்கிவைத்த வெங்கானமானதிலே
பகலோன்குடக்கடைந்து பாருலகெல்லாமிருண்ட
புகலுமத்தவேளைகண்ட புதுமைகேள்மமாலை
பாதிபிரவிற் பகலோனுதயமென்ன
சோதிப்பிரகாசந் தோன்றிநின்றதம்மாலை
அல்லிற்சிறந்தவொளி அம்புவிசியார்கண்டதினால்
சொல்லித்தவத்துடைய தூயவிசுப்பானவர்க்கு
சொன்னாரவக்கையைச் சுத்தனுந்தான்விரைந்து
அன்னார்மொழிப்படியே அந்தப்பெருவனத்தில்
மண்வெட்டிகோடரியும் வாசுபெறுங்கையரிவாள்
எண்பட்டபேர்க ளெடுத்துவரச்சொல்லியங்கே
துண்டவனத்தருகே சுற்றிக்குழிதிந்து
கண்டித்தவெல்லையிலே கற்றவனும்பார்ப்பளவில்
ஓட்டகமீதேறி ஊர்க்குவந்தோன்றன் னுடலைப்
பெட்டகமாகநல்ல பிரவைமிகச்சூழ

மங்கியழியாத வச்சிரகாயமென்ன
 அங்கமழுகெறிக்க அங்கேயிருந்ததினால்
 மெய்ஞ்ஞானநல்விசுப்பு மெத்தமனமகிழ்ந்து
 வையாமுலாந்தாளுந் மன்னவன்தொம்போஞ்சு
 இருக்குந்திருநகர்க்கு எண்ணரியநல்லசெய்தி
 பொருக்கெனவே ஆளேனை போகவிட்டாரம்மாளை
 மன்னவனிந்த மகிமைநவங்கேட்டு
 இந்நிலமேல்வந்த இயல்பறியவேணுமென்று
 கொண்டாட்டமாகக் கொடிதாசைகொப்புழுழல்
 கண்டார்க்குச்சோபனமாய்க் காளத்தொனிமுழங்கி
 மெய்யிலுடுப்பணிந்து வெண்டாளமாலையிட்டு
 கையிற்களைபாரி கற்கட்டுந்தான்புனைந்து
 கரியபடையேறிக் காலாள்புடைசூழ
 முடியின்மணியிசையமுத்தமிழார்வாழ்த்திவர
 ஓலக்கவிதினட்டு உற்றுட்கள்தன்னுடனே
 கோலப்பதிக்குக் குறுகிவந்தாரம்மாளை
 கற்பழியாவேந்தன் கருதிவந்தகாரணத்தை
 பொற்புத்தியாங்கவிசு புக்கிருநநல்விசுப்பு
 மாராயமாக மறைவிளங்கமன்னனுக்கு
 ஆராயுமென்று அழகுசந்தியாகுடலைக்
 காண்பித்துநின்று கலைஞானவாக்கியங்கள்
 பூண்பித்துத்தங்களிசெல் புண்ணியனைத்தான்புகழ்ந்து
 சுந்தரவேதந் துலங்குந்தவவிசுப்பு
 வந்தபெருஞ்சேனையுடன் மன்னர்சந்தியாகுடலைப்
 பாரிப்பணிந்து பவுன்சுகளுந்தானளித்து
 ஆரம்பம்பண்ணி யழகியகோயில்கட்டி
 சிங்கராஞ்செய்து திருக்கோயிலானதுள்ளே
 மங்காதசுத்தனுடல் மகிமைபெறத்தானடக்கி
 உப்பீளிக்கைவிட்டு உவந்ததிருப்பதிக்கு
 அம்புவிக்குமன்னனைன ஆனந்தமாயிருந்தார்

கோயிலுக்குச் சென்றோன் கொலைப்படல்.

விருத்தம்.

சுத்தனுடலடக்குபதி தன்னைநோக்கித்
 தொகைதொகையாய்மானவர்கள் தொடர்ந்துசென்ற
 உத்தமமாமருனடைத லுவந்தேதகேட்டு
 உயருமலுமாளுவெனு மூரில்வாரும்

வர்த்தகனும்மகனுஞ்செல் வழியில் துட்ட
 வஞ்சகன்ருளுருவன் செய்சதியினவே
 சத்தியமற்றொருவனவே குற்றமேற்றித்
 தனையனைக்கொலைபுரிந்தார் தவருய்த்தானே.

அம்மாளை

அண்ணல்தொம்போஞ்சு மரசனிநெற்றீழும்
 மண்ணிற்பறுநாந்தாம் மாவேந்தராமழுவர்
 சலோமைதிருமகனார் தன்னுதவிகொண்டுக
 நிலமீதரசாண்டு நீண்டவெஸ்பாளுகரை
 காத்தார்முடிபுனைந்த காவலருந்தாயான
 ஆத்தாள்மரிக்குவந்த அன்பர்சந்தியாகருளால்
 மன்னுமெஸ்பாளு மன்னரும்மெந்தருக்கும்
 உன்னுமியாக்கோபுக் குவந்தகிறீஸ்தவர்கள்
 என்னுமனைவருக்கும் எல்லாமனிதருக்கும்
 கன்னிசலோமைமகன் சுத்தன்றிருவருளால்
 வானத்துமண்ணில் வகைவகைபாகுவொரு
 ஈனத்தைக்கி யிடாகற்றுங்காரணங்கள்
 கற்றவர்கள்சொல்லிக் கரைகாணமாட்டார்கள்
 மற்றவருக்கேட்டு மனந்தரிக்கமாட்டார்கள்
 ஆறாப்பெரியோ ரறிந்தெழுதிவைத்தபடி
 தானுச்சிந்துஇன்னுள் சாற்றுக்கிறன்கேட்டருளீர்
 கைச்சங்குவாமுங் கடவிற்பலநாளும்
 மச்சம்படுத்திருந்த வல்லபத்தைத்தான்மறந்து
 பொய்ச்சங்குச்சீசானகரைப் பொருதழிக்கவேமாறி
 அச்சங்களற்றுநின்ற அண்ணல்சந்தியாகுடலம்
 இருக்குந்திருப்பதியை யின்றுமென்றுமேயுலகோர்
 உருக்கமுடனே உவந்துதெரிசித்தவர்கள்
 பெற்றபெருந்தவத்தைப் பேசவரிதென்னாலே
 முற்றுமேலொருவெனும் மோசமற்றதேசமதில்
 இருக்குமொருமனித நேற்றதவஞ்சிறந்து
 திருப்பதியானசுத்தன் தீயொருகோயில்தன்னில்
 சென்றுதெரிசித்துத் திரும்பிவரவேணு
 மென்றுமனதில் விசாரமிட்டானம்மாளை
 மங்காத்தவிது மரபில்மரிவயிற்றில்
 எங்கோம்மனுவாகி யிவ்வுலகில்வந்தாண்டு
 ஆயிரமுமுன்று மன்பாயவனியிலே
 பாயிரமாய்ச்சென்ற படியானவநாளில்
 பெரியவிபாக்கோபு பிரதானகோயில்தன்னை
 அரியவலேமாளு வாழ்ந்தனிவிருந்து

போய்க்கண்டுள்ளவந்த புத்திரனுந்தந்தையுமாய்த்
தாய்க்கன்றுகோயில்செய்த சந்தியாகின்னருளாற்
புக்கும்வழிதனக்குப் பொதிச்சோறுந்தீபனமும்
மிக்கதெல்லாந்தேடி விரைந்தக்கிருபேரும்
போனாற்புனங்கடந்து பொழுதுபுகுந்ததினால்
தானேரீமணிகேடித் தந்தையரும்புத்திரனும்
தோலேசுவென்னுந் துலங்குகரியிலே
மேலேனருளாலோர் விட்டில்வந்தாரம்மாணை
என்னையிவர்க்கு இடங்கொடுத்தமாபாவி
பொன்னேழுவர்களுடை பூஷணமெல்லாம்பறிக்க
பூராயமாகப் புனியிலிருவருக்குள்
சாராயத்தனைத் தவறாகவேகொடுத்தான்
நன்மைக்குத்தீமை நடக்குமோநானிலத்தில்
புன்மையினையறிபாப் புத்திரனுந்தந்தையரும்
வாங்கிக்குடிக்க மயக்கிச்சாராயமாகற்
றாங்கியவர்கள் தயிலுமந்தவேளையிலே
பாதேசர்கொண்டுவந்த பைக்கூறையைத்திறந்து
வாதேவர்க்கேராத வஞ்சகனுந்தன்மணியில்
வெள்ளியின்கின்னமதை மெய்யடப்பத்துள்ளடக்கித்
தெள்ளியகண்வளர்ந்தான் செங்கதிரோந்தோன்றியபின்
அறத்தொர்க்கிடங்கொடுத்த அன்னியனைத்தாமின்னவி
புறத்தேயிருபேரும் போனாள்வழிகேடி
புண்ணியர்சீபாகப் புனியிலிடங்கொடுத்த
அன்னியனேடி யவரைவழிமறித்து
எண்ணிமனையில்வந்து இங்கிருந்துநல்லவர்போல்
கிண்ணிகளவெடுத்துக் கேள்வியற்றுப்போற்றோ
என்றுவலுப்டேகி யில்லாதவார்த்தைசொல்லி
மன்றிலிருப்பவன்முன் வந்தாள்வழக்கெடுத்து
மாயத்தாற்குழ்ச்சிபண்ணி வண்டன்செய்யமாகொடுமை
ஞாயத்தால்க்கோர்கள் ஞாலத்தறியாமல்
பொல்லாதான்சொன்னவந்தப் பூராயம்மெய்யெனவே
நல்லோர்க்குத்தீமை நடுவுரைத்தாரம்மாணை
ஏற்குமோமானிடரே ஏகன்திருவிக்கம்
ஆர்க்குமளவாகா தன்புடையோர்கொண்டுவந்த
நீதியங்களைப்பறித்து நீதியில்லான்கைக்கொடுத்து
சதிக்கொண்டொருவன் தனைத்தாக்கத்தீர்வையிட்டார்
அன்னவர்கள்சொல்லவந்த அத்தனும்புத்திரனும்
இன்னும்நடுவுரைப்போ னெல்லாமறிவென்னது

இதுதிவந்தால்நானேக் கென்றுசொல்லீதியல்லப்
பொறுதிபெரியதென்று பொந்தசந்தியாகைநம்பி
தந்தைதிருவடியிற் றவப்புதல்வன்தெண்டனிட்டு
எந்தையேநான்தா னிறப்பினெனமொழிந்தான்
அப்பேரெயென்று அழுதுமகன்சொன்னபொழி
ஒப்பில்லாதந்தைகண்டு ஒருமகனைத்தான்பார்த்து
மைந்தாரீமாள் மனந்துணிந்துமாபாவி
எந்தனுயிரிற் கிருக்குமோவையகத்தில்
பானியெனும்நானிருக்கப் பாலகனி துஞ்சுவது
பூவுலகிலேயெவர்க்கும் புகலரியபொல்லாங்கு
என்னேமகனாரே யான்மடிவேனல்லது
உன்னைக்கொலைபுரிய வொட்டேனெனமொழிந்தான்
தந்தையுரைக்கத் தருமகனென்னசொல்வான்
எந்தையேயின்று எனக்கிறதிகாலமிது
பெற்றபிதாமடியப் பிள்ளைகயிருந்தால்
முற்றும்பெரியோர் முழுமோசஞ்சொல்லுவர்கள்
அப்பாசலியாதே ஆதியிரக்கமுண்டு
எப்போதுஞ்சாகா திருப்பேரமோமேதனியில்
மைந்தனருமையல்ல மாதாப்பிதாவருமை
எந்தையேயிர்த இருநிலத்தில்நீருந்தால்
புத்திரர்பாமல்லப் புண்ணியமுஞ்செய்திடலாம்
கத்தனுதவிக்கொண்டு கற்றவியாக்கோகோயில்
தெரிசித்தபின்னர் திரும்பியேநம்மூர்க்கு
பிரியத்துடன்போம்நீர் பேதலிக்கநீதியல்ல
எம்மூர்க்குப்போன லெமையின் ததாய்சரணம்
தம்மூர்க்குப்போம்புதல்வன் றுன்பணிந்தானென்றுசொல்லும்
என்றான்குமார னிருவிழியும்நீரோட
நின்றன்பிதாமகனை நேசமாய்த்தான் தழுவி
கண்ணேமகதமே காரணியபாக்கியமே
எண்ணுத்துயரமுட னிப்புனியில்நானிருக்க
நெஞ்செழுமோநானும் நிலத்திலிருப்பேனே
வஞ்சனெனப்போல மாநிலத்திலாருமுண்டோ
முதிர்ந்தகிழவனியான் முன்மடிந்துபோவதல்லால்
எதிர்ந்தகொலைக்கு ளிளமகனைத்தாங்கொடுத்தால்
ஏற்குமோவென்மகனே யென்றனுயி ருடனே
ஊர்க்குநான்போக வொருமனமுமுண்டாமோ
கோயிற்றிருப்பதிகள் சும்பிட்டுப்போற்றிசெய்து
தாயும்பிதாவுந் தவமிருந்துபெற்றிள்ளை
தின்னக்குறையோ செகத்திறநிருசெய்து

அன்னைபிதாவிருக்க அரசர்கொலைக்குட்புதல்வன்
 பட்டானெனவுரைப்பார் பாருலகிலிந்தவடு
 ஒட்டாமல்மாற்று முபாயமில்லையென்மகனே
 வேண்டாமீமாள் மிகமனதுபுண்ணுகத்
 தூண்டாததீபமெனத் துக்கவனல்புருகுது
 என்முபிதாவானே நெத்தனைதான்சொன்னாலும்
 ஒன்மும்கன்கேகொ னுற்றவறிவெய்தியவன்
 சிறுவன்மனந்துணிந்து தீவினைசேர்தீர்வையினால்
 மறுவொன்றுமில்லாத மைந்தன்கொலையான
 பாக்கியமில்லார் பகைபுரிந்துபாலகளை
 ஆக்கினையிட்டு அவர்கழுத்தில்நாண்பூட்டி
 வல்லகொலைக்காரர் வஞ்சக்கொலைக்களத்தில்
 நல்லவனைத்தாக்கி நடுவாரசொன்னசொற்படியே
 போனார்கள் தங்கள் புகழ்சேருமாளிகைக்கு
 ஆனலிதுகொடுமை அத்தனுங்கண்டிரங்கி
 எண்ணாதஎண்ணமுற்று இருந்துதந்தைதான்சலித்து
 கண்ணினேந்துஞ்சுகின்ற காரணத்தைத்தான்பார்த்து
 நின்றுவயிறெரிய நேசனிழிநீரொழுக
 அன்றுபிதாவு மமுததுகேளம்மாலை

தந்தை புலம்பல்.

விருந்தம்.

கண்ணிரண்டும் புனலொழுகக் கண்டத்திட்ட
 கயிறுகொண்டு தருமிதுபுதல்வனாலே
 தண்ணிமைகொண்டத்தனத்தோ வந்தோவென்று
 தன்காததை முகத்தறைந்து சலிப்பினோடு
 மண்ணில்விழும் தழுதுசொந்து மகனையிந்த
 வஞ்சகஞ்செய்தான் கொடிய மாயவாழ்க்கை
 எண்ணியந்த வெரிசெருக் கீடதான
 வியற்கைசெய்தானென்செய்வோ மெனவேவொந்தான்.
 மன்னுயாக்கோவுப்தி தொழுதுமீண்டு
 மனையிடத்திலவந்தாலென் மகனையுன்றன்
 அன்னையருமெனவினவி மைந்தனைக்கே
 ஆருடன்போனெனவே யறையும்நோம்
 என்னசொல்வெனென்மகனே யெனதுதேவி
 இறந்தானென்புதல்வனென்ற னிர்தமண்ணில்
 தன்னுயர்கொண்டிருப்பதுண்டோ வந்தோவென்று
 தஞ்சமற்றுச் சிரத்தறைந்து தரையில்வீழ்ந்தான். 135

திருப்பதிகள் பலதொழுது விரதநோன்பு
 சிறந்தவன் செய்திரப்போர் சிலருக்கீந்து

உருப்பெறவே பெற்றயின்னை சோனாகி
 யுயிர்மடிந்தா நென்முலகொ ருவந்துவார்த்தை
 விருப்பமுட னுரைப்பதற்கு விதியோமைந்தா
 வீணிலிந்த வினைமுடிந்தார் வேந்தன்என்று
 பொருப்பதனி விருந்தசந்தி யாகைகம்பிப்
 புலம்பியங்கே யிருந்துமனம் புழுங்கினாரே.

அம்மாலை.

பொய்யகத்தில்வாழுகின்ற பொல்லாதபேய்மதியால்
 வையகத்தில்வாழ்வைநம்பி வஞ்சகப்பேய்ச்சோ தனையால்
 தூக்குமிளமதலை துஞ்சுவவன் தந்தைகயார்
 வாக்குண்டோசொல்ல மனதெழுமோமாளிடமே
 நம்பியேபோற்றி நமஸ்கரித்துபாக்கோபைக்
 கும்பிட்டுப்பெற்ற குமாரன்னைப்பார்த்து
 செங்கவயிற்றறைந்து சென்னிமெற்கையவைத்து
 எங்கேபறப்பே நெனவழுதானம்மாலை
 அங்கம்புழுதிபட ஆகமெல்லாம்புண்ணை
 வங்கக்கடலில் வருமோசம்போல்மயங்கி
 கண்ணிரண்டும்நீரோடக் கையாற்றிருமகனை
 தன்னிரண்டுக்கையாற் றமுவிழுகத்தறைந்து
 கூண்டார்நகைக்கக் கொலைப்பட்டவனியிலே
 மாண்டாயோவென்றன் மகனையெனவழுதான்
 ஓயாவிரத முணர்ந்துதவம்புரிந்து
 தாயாரும்நானும் தரணிதனிலையின்று
 கண்போல்வளர்த்த கருவூலென்மகனை
 கண்போலமாண்டு கலங்கவென்னகாரணமோ
 நாடிவழிநடந்து நானும் திருமகனும்
 தேடியேயாக்கீகா திருக்கோயில்கண்டதற்பின்
 வேண்டாதார்சேய்த வினையாவிருகிலத்தில்
 மாண்டாயிலையே மகனையெனவழுதான்
 ஊருமுறவு முடனிருக்குமுற்றேரும்து
 ஆருமில்லாத அடர்ந்தபெரும்வழியில்
 பாக்கியமற்றுப் பரதேசியாகவிங்கே
 ஆக்கிணக்கீடா யகப்பட்டாரென்மகனை
 அன்பாகவீன்றெடுத்த அப்பரினன்னையரின
 முன்பாயிருந்து முதியுயிரித்தீர்த்து
 நாங்கனிநக்க நமதுகடந்தீர்த்தல்லவே
 பாங்காய்மடிதல்முறை பாலகனையென்றழுதான்
 தந்தையுந்தாயுந் தலத்திறனியிருக்க
 மைந்தனுயிர்மடிதல் மாபாவமென்றழுதான்
 வாரியெடுத்து மகனைமடியில்வைத்து
 காரியஞ்சொல்வார்போல் கையிரண்டுங்கண்ணில்வைத்து

அப்பாவுணையின்ற அண்ணைவந்துள் னுடனே
 எப்போவருவா நெனதுமகனெங்கேயென்றால்
 அப்போதுசொல்வ தறியேனெயென்மகனே
 ஒப்பாருமில்லை உனதுதிருத்தாயார்க்கு
 பின்னையும்பெற்ற பிதாவுமியாக்கோபின்
 விள்ளரியகோயில்சென்று மீண்டிடவேபோனவெமை
 இன்றுவரும்நானேவரு மென்றேவழிபார்த்து
 மன்றிலிருந்து மறுகுகின்றவேனையிலே
 நான்பாவிட்பானால் நமதுமகனெங்கேயென்று
 தான் தாயார்க்கேட்டாலத் தாய்க்குநானென் னெனசொல்வேன்
 நண்ணியொருவளவில் நாம்போய்விடுதிவிட்டுக்
 கண்ணிகளவாண்டு கீழ்சாதியானவர்போல்
 நோக்குண்டியாக்கோவின் னுண்ணுருவங்காணுமுன்னம்
 வீக்குண்டொருவரல்ல மேதினியெல்லாங்கானத்
 தூக்குண்டானென்றுசொல்லிச் சொல்லவுஞ்சொல்லாமலுந்தான்
 நாக்குண்டோமைந்தா நமக்கெனவுந்தானமுதான்

கொலையுண்டவனுயிர்த்தல்.

விருத்தம்.

தந்தைமிகவழுதுவிம்மியாக்கோபெண்ணுந்
 தவப்புனிதன்கோயில் தனைத்தரிசித்தற்குச்
 சிந்தைதனிலெண்ணியங்கேதுயரத்தோடு
 சென்றுதொழுதேத்தியேதிரும்பிவந்து
 மைந்தனும்மரித்தவிடந்தன்னிலின்று
 மறுபடியும்புலம்புகையில்வல்லபஞ்சேர்
 எந்தையருளாலுயிர்த்தானி தனைக்கண்டு
 எண்ணில்லாத்துத்தியங்கள் பண்ணினானே.

அம்மாலை.

எண்ணுதவெண்ணமெண்ணி யென்செய்வோமென்று தந்தைத்
 கண்ணோடுகண்ணைவைத்துக் கற்றமகன்மேல்விழுந்து
 அழுதுசலித்தாலு மன்பர்சந்தியாகுடலைத்
 தொழுதுவரவேணுமென்று தூயமகனைவிட்டு
 போனாரியாக்கோவின் புண்ணிபக்கேகாயில் தன்னைத்
 தானாகக்கண்டு தனித்திறைஞ்சித்தெண்டனிட்டு
 பூண்டபுவிபிற்புதல்வனாவன்கொலையில்
 மாண்டாலுந்தானபோன வானுகளுந்தானினைந்து
 ஓதிவணங்கி யுவந்தசந்தியாகைம்பி
 சேதிமந்தன்னிலுள்ள தேசிகரைபுவினவி
 மீண்டுந்தம்புமார்க்கு விரும்பிவரும்வழிக்கே
 பூண்டமனச்சலிப்புப் போகாதவாறுகண்டு

137

கூறஞ்சாப்பொய்யர் கொலைப்படுத்தித்தன்மகனை
 ஆறஞ்சாம்பாளில் அவன்புதல்வன்மாளிடத்தே
 வற்றாமலன்போடு வளர்வழியால்நீரோட
 புத்திரசேபம் பொறுதபடியாலே
 நின்றவயிற்றெரிந்து நெஞ்சுதமொறி
 என்றுஇனிக்காண்பே நென்மகனெயென்றுசொல்லி
 நிற்கின்றவேனையிலே நீரோசையாகவெரு
 சொற்கொண்டுகூறுகின்ற சோபனங்கேளம்மாலை
 அம்புவியிலீன்றெடுத்த ஐயரேஅஞ்சாதே
 வம்புசெய்தார்வஞ்சர் வளர்த்தாரெனையாக்கோ
 செத்தாலுஞ்சாகாமற் றேவனுதனிகொண்டு
 சுத்தனையாக்கோபு துணையாயிருந்தெனக்கு
 வானத்திற்ப்பனங்கள் வாகுபெறவீந்து
 தானிலத்திலையெனையுந் தற்காத்துவைத்திருந்தார்
 துஞ்சாதுயிருடனே சோபனங்கள் கொண்டிருந்தீநீ
 அஞ்சாதேஅப்பாவென் றுனந்தமாய்க்கூறத்
 தந்தைகளிகூர்ந்து சந்தியாகின்பதத்தைச்
 சிந்தைதனிவிருத்தித் திருமகனையுந்தழுவி
 மைந்தனுந்தானும்த வஞ்சநடுவருக்கு
 வந்தவகையை வழுத்தலுற்றாரம்மாலை
 சொல்லவத்சயித்துத் தொல்புவிபிலேநடுவர்
 பொல்லாங்குமுன்பு புரிந்தவனைத்தாம்பிடித்து
 எல்லாருங்காண இவன்கழுத்திலேமாட்டிக்
 கொல்லுமென்றார்வஞ்சகனைக் கொன்றார்காணம்மாலை
 பாவிக்கொலையானுன் பாருகெலாமறியப்
 பூவிலெவரும் புதுமையெனவேமகிழ்ந்து
 அன்பர்சந்தியோகி னருள்பெற்றிவ்வம்புவிபில்
 இன்பமிகவாகி யெல்லோரும்வீற்றிருந்தார்

கழுத்தறுத்தோ னுயிர்த்தல்.

விருத்தம்.

திருப்பதிநாடிச்சென்ற சிறந்தயாதிரிகன்றனும்
 துருப்படுபசாசுசெய்த சோதனையதடைப்பட்டு
 விருப்பொடுகழுத்தறுத்த விக்கினம்நீங்கிச்சிட்டன்
 உருப்பெறத்துயின்றார்போல உயிர்த்தெழ்ச்செய்திட்டாரே.

அம்மாலை.

இன்பக்கனியு மிலேபூவுங்காயுமென்ன
 துன்பத்தையுண்டாக்கித் தொல்புவிபிற்றென்றிறின்று
 நச்சுத்தருவினது நாற்பகையுங்கால்சாய
 இச்சித்துஆளுநு மேந்தல்சுவக்கீனும்

நன்றகனியான இரக்கமுள்ள தாயார்க்குத்
 தோன்றலாய்க்கண்ட சுருதிமுறைப்படியே
 வேலைக்கரையில்வந்து மெத்தவன்புகொண்டாட
 வாலக்குமாரன் மகிமையுள்ளயாக்கோபு
 ஆனந்தக்கோயில்தன்னை அந்நாட்கவிசெவன்ற
 தானந்தவூரான் தவஞ்சிறக்கவேதேடி
 போய்க்கண்டுநித்தியமும் புண்ணியத்திலேநிறைந்து
 தீக்கொண்டபாவமின்றித் தேனுலகில்வீற்றிருந்தான்
 அன்னவன்முன்போல அக்கோயில்கண்டுவர
 இன்னமுந்தானே யிவற்கேற்றபேருடனே
 சென்றொருநாளிற் றீயிருக்கும்பேய்வினையால்
 அன்றையொருபாவ மன்பனுஞ்செய்தமையால்
 நெஞ்சத்திருத்தி நிலைகொண்டபாவமுடன்
 அஞ்சவழிநடந்து அங்கேகும்பேர்களுடன்
 தங்குமிருட்டாய்த் தபனன்மறைந்தபின்னர்
 கங்குலிலவ்வழியிற் கண்துயின்றாரம்மாணை
 எல்லாருங்கண்துயில் என்னோகொடும்பேயின்
 பொல்லாங்குதன்னைப் புகலக்கேளம்மாணை
 மேலாம்பதியிழந்து மெய்யுருவம்வேறாகி
 நாலாநகரில் நடுங்குமொருகூழி
 புந்தியாலெண்ணரிய பூராயந்தானாக
 சந்தியாகென்னுந் தவமுனிவன்வேஷமதாய்
 மாநேசமாக வருதவத்தன்முன்தோன்றித்
 தானேசவார்த்தைத் தவறுரைத்ததம்மாணை
 என்பேரிலன்புகொண்டு இங்குவந்துகண்டாலும்
 உன்பேரில்மெத்த உவப்பெனக்கானாலும்
 இந்தமுறையதனி லென்கோயில்காணவந்த
 பந்தமுடனே பலபேருடன்கூடி
 ஏன்வந்தாயையா எனக்கீதுபயமல்ல
 தான்வந்தேதசந் தனைநோக்கியேமீண்டு
 வெம்பியியம்பாயல் விதிக்குருக்கள் தன்னிடமாய்
 கொம்பிசம்பண்ணிக் குலவுமுனதாத்துமத்ததைப்
 பழக்குங்கருணையினால் பார்த்தேதவங்கள்பண்ணி
 வினக்குஞ்சுகத்தடனே மீண்டுவாவென்றுரைத்தான்
 இத்தரையிற்கண்துயின்ற ஏழைப்பரதேசி
 நித்திரையிற்கண்டதெல்லாம் நீதியெனவேயுணர்ந்து
 எல்லோனுதித்தபின்பு இனிமைசேர்தம்பதிக்குச்
 செல்லலாமென்று திரும்பியுங்கண்வளார்தான்
 தான்தோன்றிச்சொன்னதெல்லாஞ் சாவுரையென்றெண்ணாமல்

வான்தோன்றியின்னுமந்த வன்னரகிற்றங்கயபேய்
 வேளையறியாமல் மீண்டுமங்கேகண்வளரும்
 ஏழையிடத்தே யிரகசியமாய்த்தோன்றி
 அரியகிறீஸ்துவுடை ஆறிரண்டுஷர்களில்
 பெரியவியாக்கோபு பிரதானிநானல்லவோ
 என்கோயில்கண்டு எனக்குவந்தபேராகி
 அன்போடிருந்து அருந்தவத்தியானவர்போல்
 ஊர்க்குநீபோனாலு முற்றதவஞ்செய்தாலும்
 பார்க்கும்பொழுதுனது பாவமதுபோகானு
 என்னசெய்யவேணுமென்ற லெண்ணையெப்படியும்
 உன்னுயிரைத்தான்போக்கு உன்கரத்திலவாளாலே
 நம்பிரானை நமைப்படைத்தநாயகமாம்
 தம்பிரானுக்காகத் தான்மடிந்ததாயிருக்கும்
 மெய்யென்முசொன்னான் விழிவிழித்தவீணன்மொழி
 பொய்யென்றறியாமல் புகழ்வாள்கரத்தெடுத்து
 தன்கழுத்தைத்தானஅத்துத் தாரணியிலேமடிந்தான்
 துன்கொலையைக்கண்டு துணைவந்ததொல்புவியோர்
 ஓடினார்த உளத்துரோகமானபழி
 நாடிநம்மேலே நண்ணுமென்பயந்து
 அங்கவரும்போன ரவனுமுயிர்போனான்
 எங்குமிதுகரும மெண்ணாமல்வந்தவினை
 போம்பரிசுபாரீர் புவியிலமனுவோரே
 வாம்பரியிலேறி வருமியக்கோவானவரும்
 வந்தவகையறிந்து வஞ்சகப்பேய்க்கணங்கள்
 அந்தமனிதன் அழகுறுமாத்துமத்தை
 தீகொண்டுநாளுந் தியக்கமுறுவன்னரகிற்
 பேய்கொண்டுபோகாமற் பெருமையுடன்விலக்க
 முன்னன்குவெள்ளி முடிபுனைந்தநாயகிக்குச்
 சொன்னாகொடும்பேய்த் துரோகமெல்லாந்தீயோசு
 தாய்க்கேட்டுவக தனதுதிருச்சுதற்குப்
 பேய்கூட்டும்வஞ்சகத்தைப் பேசினிடவாங்கிச்
 செத்தோனுயிர்கொடுத்துத் தீநகிலெந்நாளும்
 வைத்தேதபசாசுகளை வானில்மகிழ்ந்தாற
 அச்சந்திதன்னி லறியாமற்றுஞ்சினவன்
 மெய்ச்சந்தியாகருளால் மேகினியிற்றானுயிர்த்து
 முன்னேடிப்போனவந்த யோசத்தவர்களுக்குப்
 பின்னேடித்தன்னையந்தப் பேயலைத்தசெய்தியெல்லாஞ்
 சொல்லித்துயர்தீர்ந்து சுத்தசந்தியாகுபதி
 வெல்லத்தொழுதுதம்முர் மேவினம்மாணை

முடிவுரை.

அம்மாளை.

காணுதன்னிற் கலிலேயமாநகரிற்
 ரோணைதீதிமொழி தோன்றும்வதுவைதனில்
 சாடியிற்றண்ணீர் தனைமதுவதாக்கியுண்ட
 பாடியிற்றேன்றும் பரணுக்குவந்தகத்தன்
 முந்தியயாக்கோபு முத்தருக்குமுன்பிறந்த
 சந்தியாகின்கதையைத் தாரணியிலுள்ளவர்கள்
 மெச்சியறியவென்று மேவுயாழ்ப்பாணமதில்
 பச்சிலைபள்ளியென்னும் பற்றிற்கிளாலியிலே
 நம்பனருள்செறிந்து நானிலமுந்தான்விளங்கும்
 கொம்பாஞ்சேசேசுக் கூட்டத்திலுள்ளவர்கள்
 செழிக்குந்திசூழ்ந்த தென்கரையில்முன்னாக
 வெளிப்படச்செய்தவ்விடத்தில் மேவுங்கிரந்தமதைக்
 கேட்டுமனமகிழக் கேளாதோர்கேட்டுவர
 நாட்டுத்தமிழ்ப்படுத்தி நற்குருக்கள் தந்தவுரை
 நெல்லிவாயியுமுண்டு நீரில்நுரையுமுண்டு
 சொல்லில்வழுவுமுண்டு சூரியனிற்சூற்றமுண்டு
 கல்லார்மனத்திலிருள் கற்றோர்கனம்விளக்கும்
 எல்லாமறிவோ ரெனைப்பழுதுசொல்லாமல்
 கண்டவினைநீக்கிக் கற்றோர்கள்முன்னேற்றி
 அண்டர்சந்தியாகுகதை யன்பாயவனியிலே
 ஆசையுற்றுக்கேட்போ ரறிந்தெழுதியேபடிப்போர்
 வாசமுற்றபூவைவிடின் வானுலகஞ்சேருவர்காண்
 மாதமுழமுன்றுமழை மங்காமலேதினமும்
 சேதமின்றிப்பெய்யுந் திருந்துகிளாவிநகர்
 மேற்குத்தெருவில் விளங்குமநக ஆலயத்தில்
 ஆர்க்குமொருவேத மகமகிழப்போதுவித்த
 வேதமிகவாழி வேல்வேந்தர்தாம்வாழி
 ஓதுமறைக்குருக்க னூற்றகிறீஸ்தவர்கள்
 சத்தியவேத சபைக்குரியபேர்களுள்ளாம்
 நித்தியம்மேன்மேலும் நேசமரய்வாழியவே
 கன்னியர்கள்கற்புக் கலங்காநிலங்கிடவே
 பன்னுதமிழ்ப்பாடும் பாவலர்கள்வாழியவே
 பாதகத்தைவிட்டொதுங்கிப் பராபரணெஞ்சில்வைத்து
 தீதற்றுலகர்கதி சேர்ந்தென்றும்வாழியவே.

முற்றிற்று.

